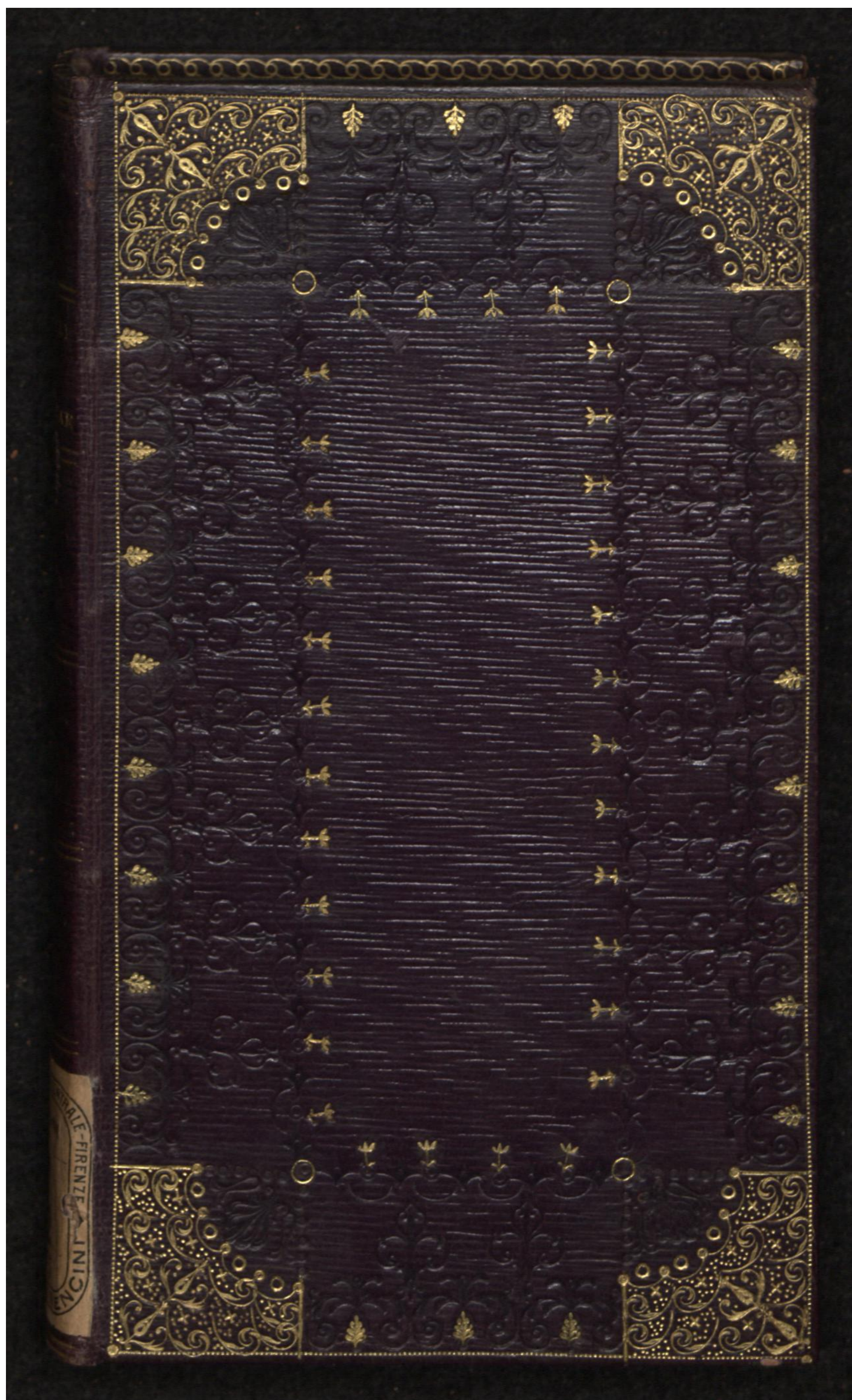
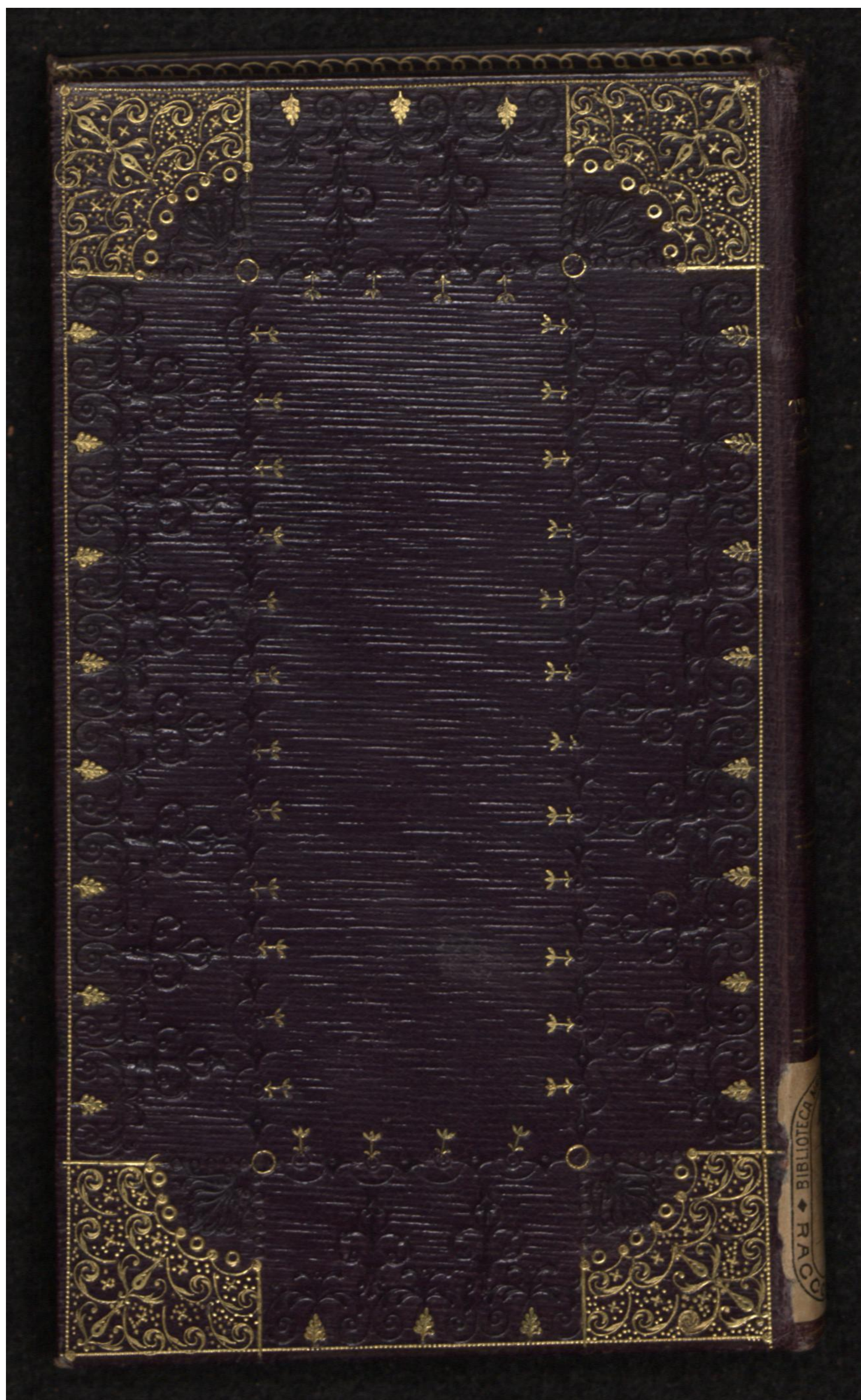

AESCHYLI
TRAGOEDIAE
ALDINI
I
2
15

BIBLIOTECA

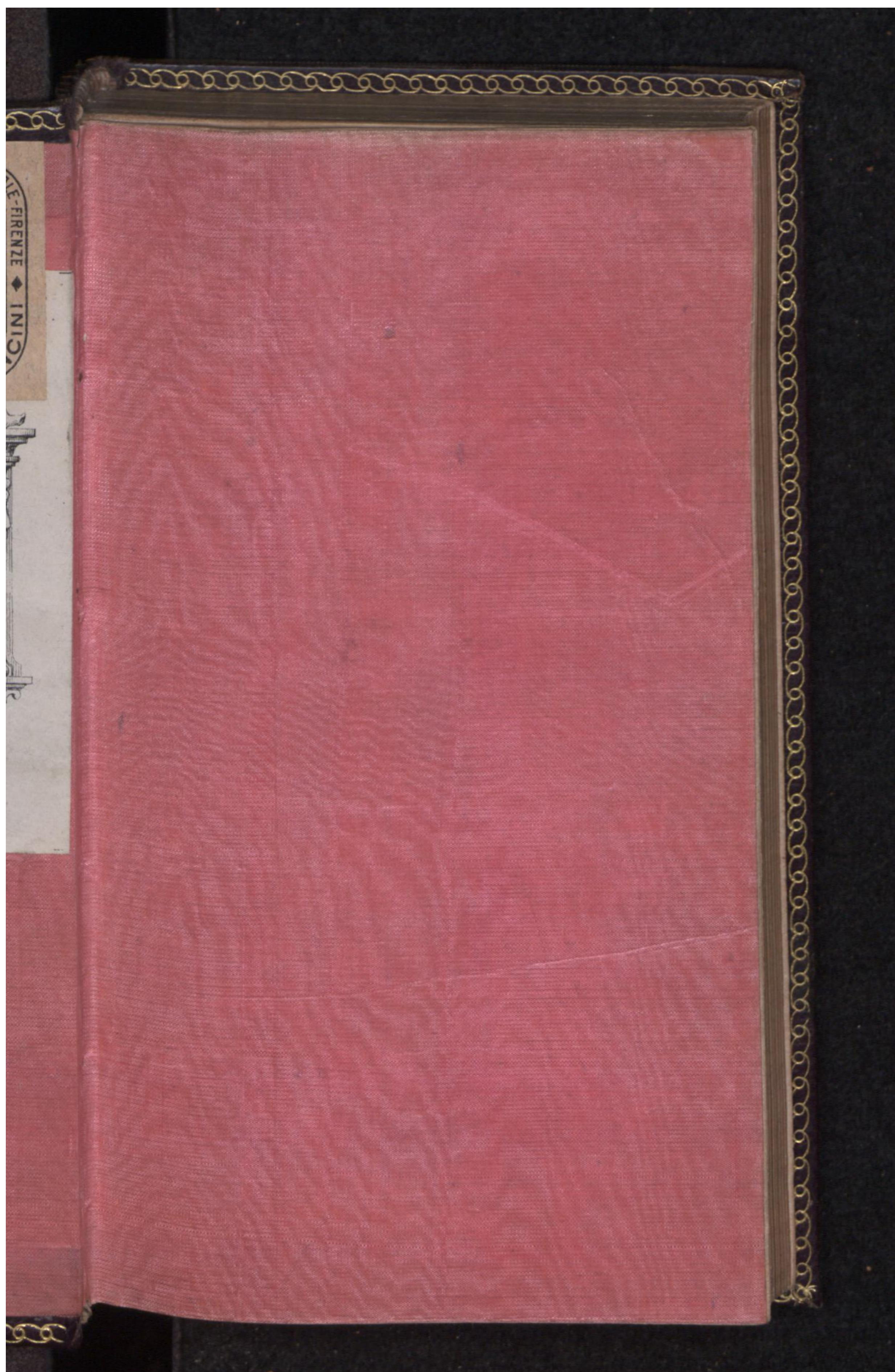

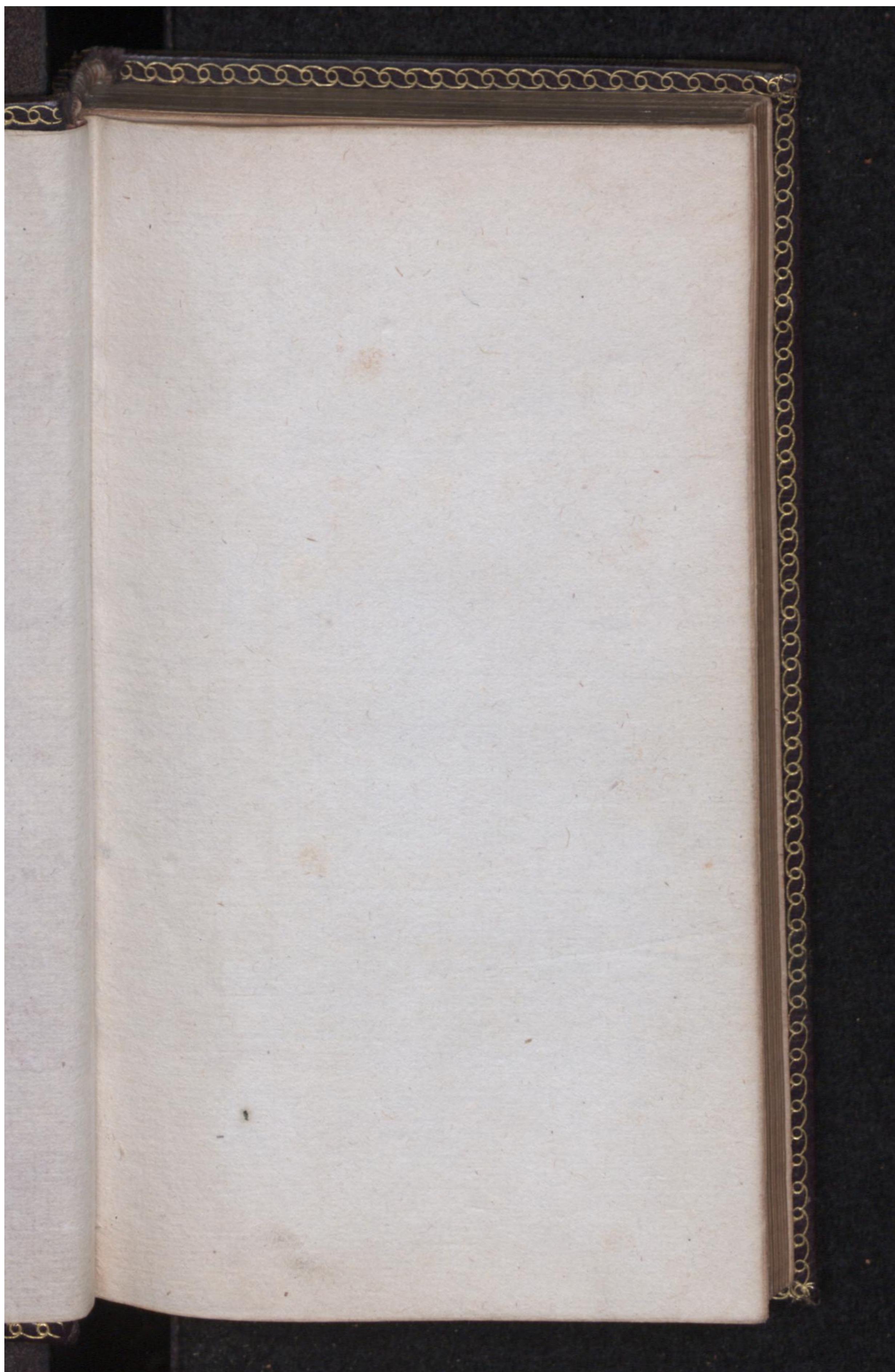

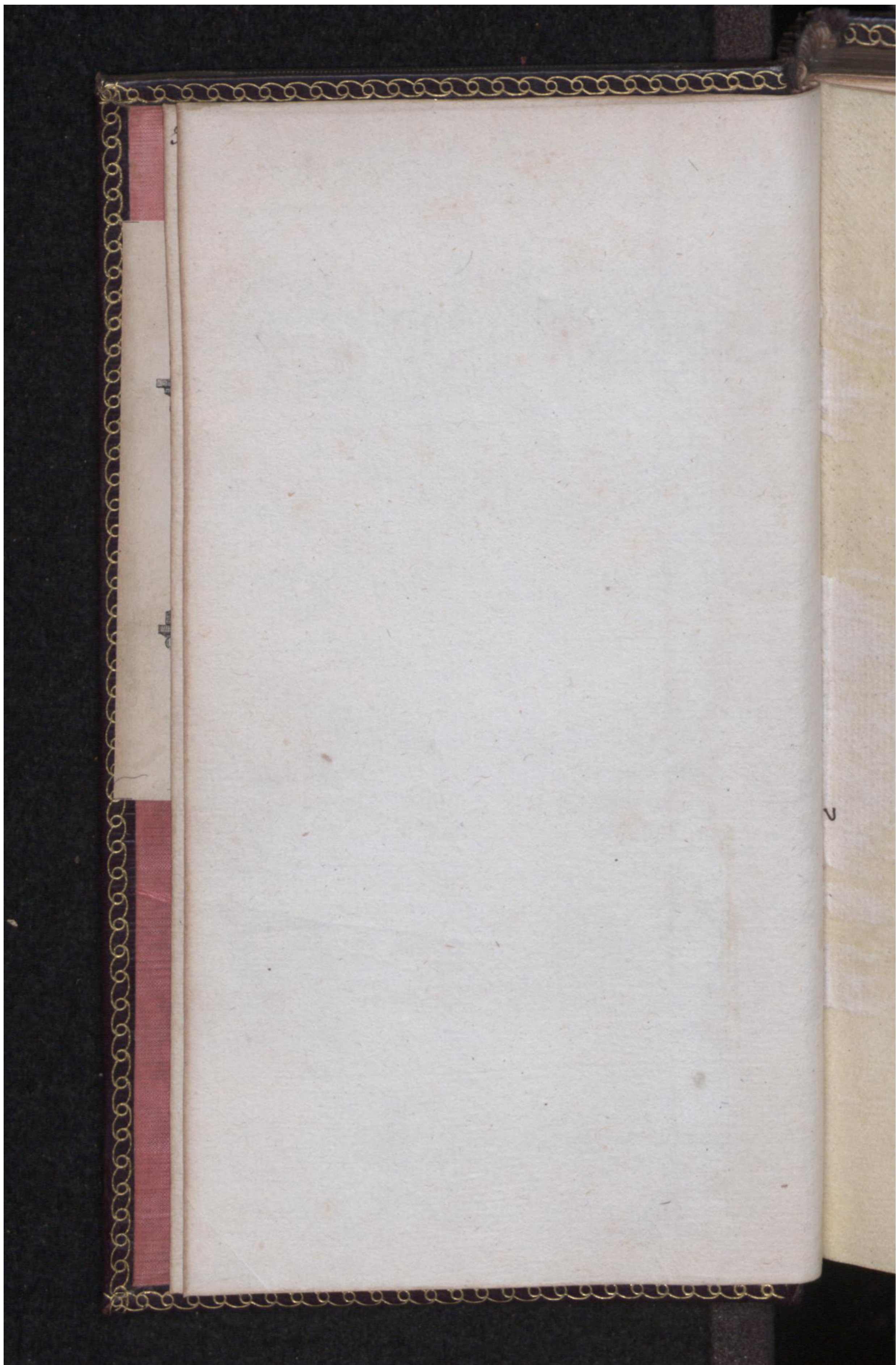
Ex Libris Joannis Nencini
1874

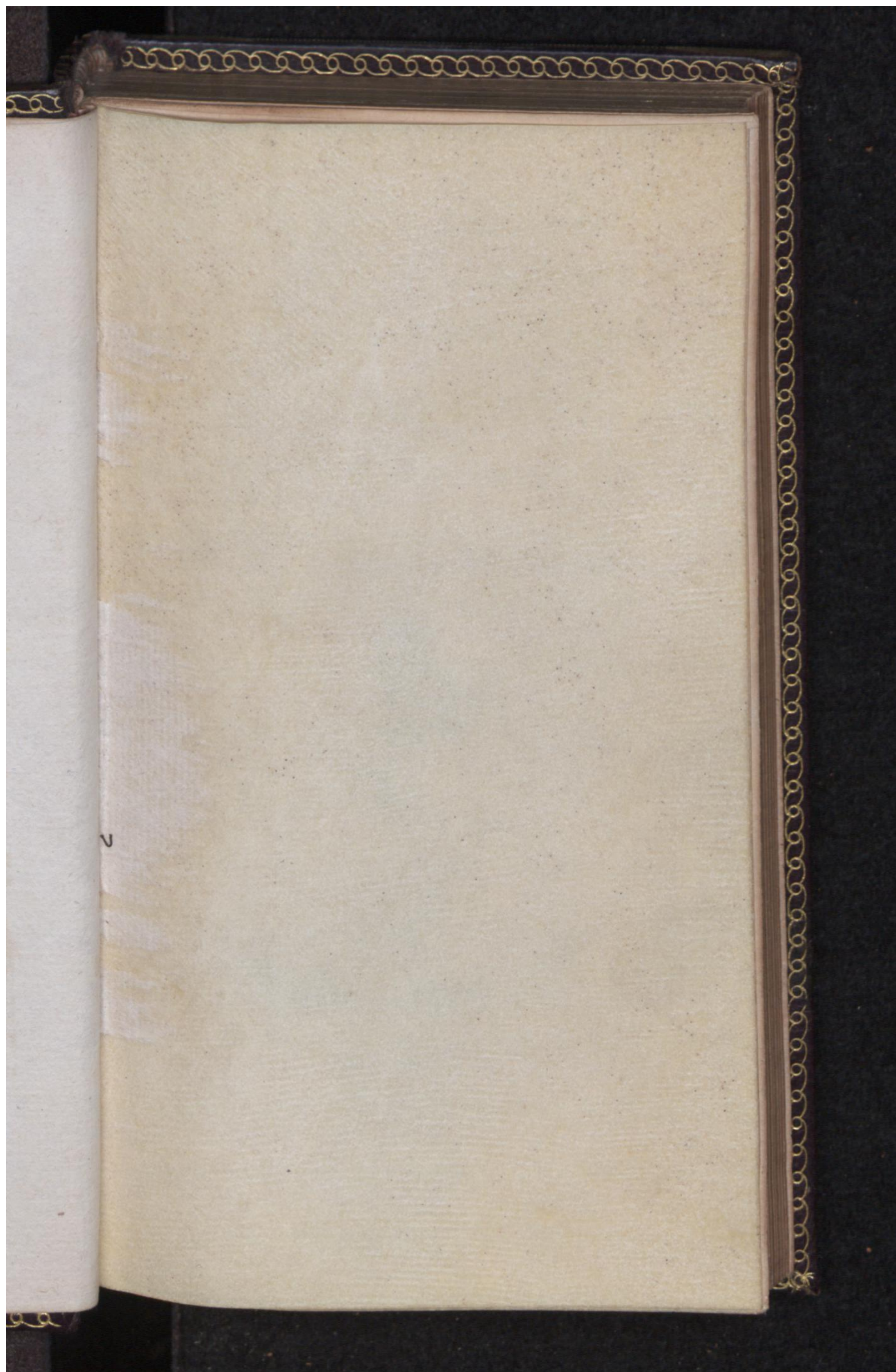

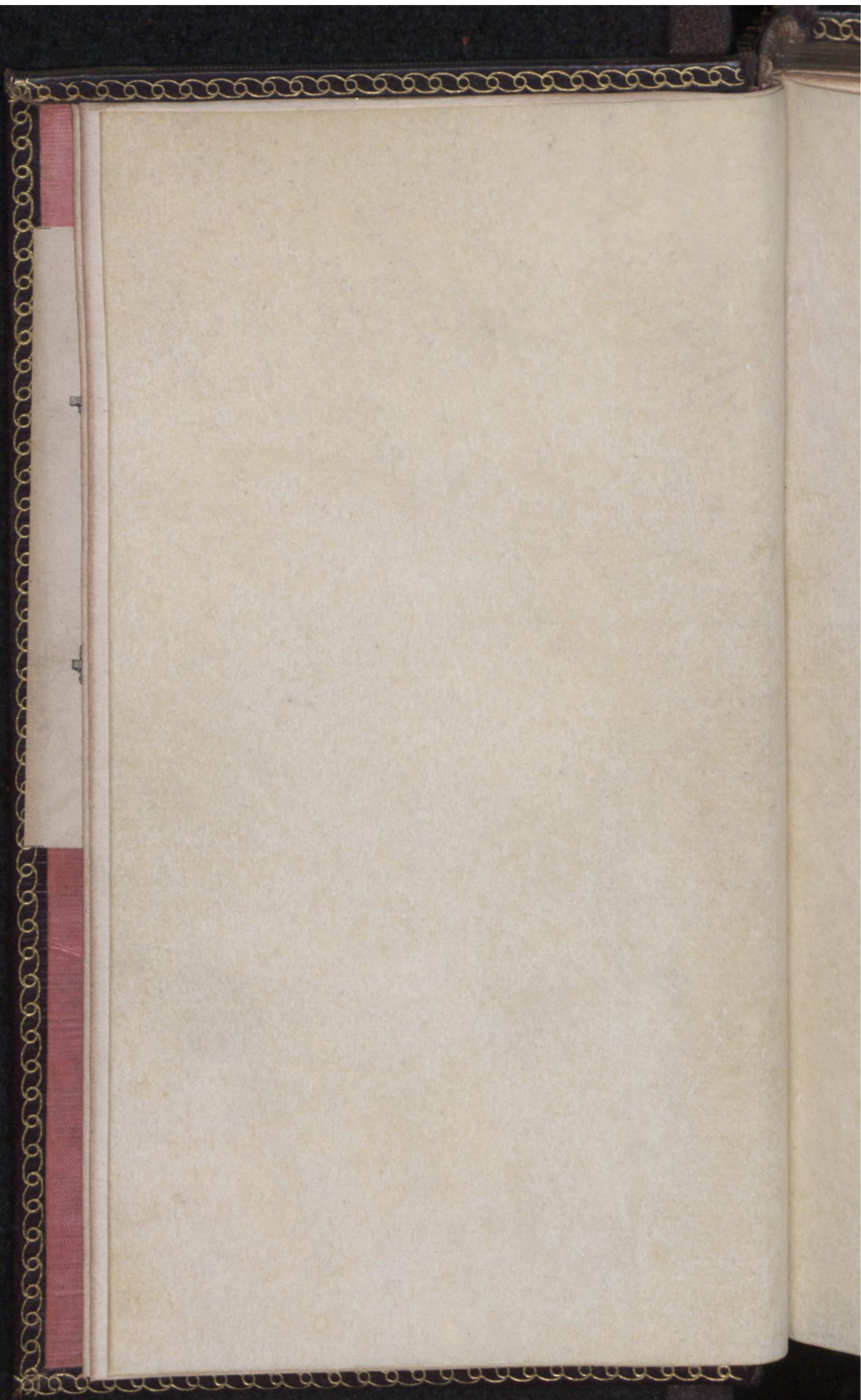
Ald. 1/2 Enreg? - a a 3°

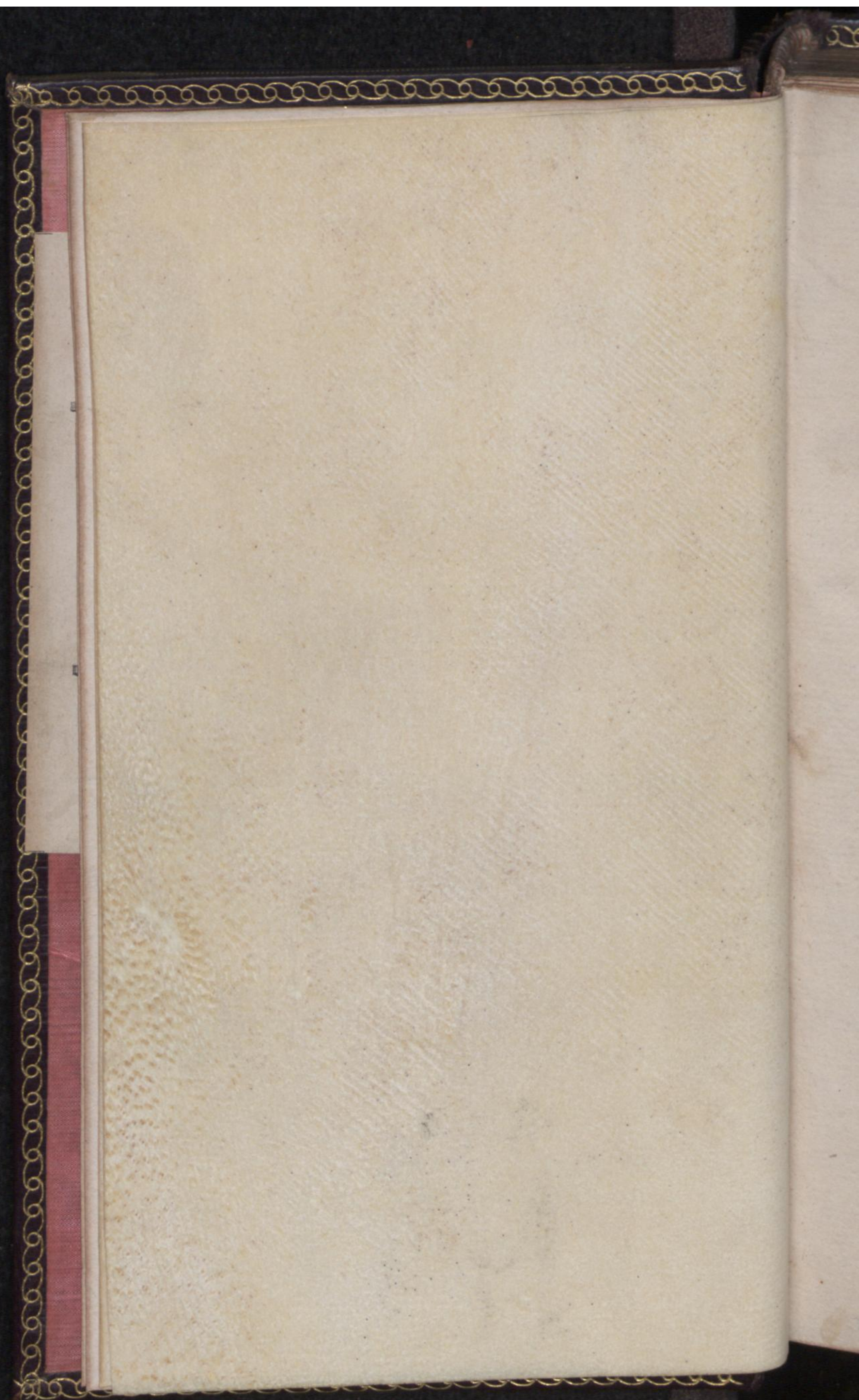
Collationné Complet

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΞ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

AESCHYLI TRAGOEDIAE SEX.

FRANCISCVS ASVLANVS LECTORI.

Qui in Aldo Sororio meo animus, qui iuuandarũ litterarum ardor fuerit, neminẽ ego esse uestrũ arbitror, qui id nesciat. tot ille antiquorũ libros admirabili et singulari quadã diligẽtia emẽdatos quasi obsides huiusce uoluntatis suæ ac testes edidit, ut nihil ũquã aliud cogitasse, nihil sibi aliud, quod ageret, proposuisse, merito affirmari possit. Idem hic ita eo mortuo animus in nobis hæsit: ut et auctior in dies fiat: et nulli aut labores, aut sumptus sint: q ab hoc nos queãt instituto deterrere. unũ hoc Andreas pater, unũ hoc et ego et Federicus frater agimus: uni huic rei ĩcumbimus: ut fieri aliquid à nobis possit, quod studiosis omnibus utilitati sit. neq; eorum quidem nos, quæ adhuc acta à nobis sunt, pœnitet. multi post Aldi mortem ex officina nostra tũ latini, tum græci libri prodierũt: in quibus pauca admodũ desiderari posse uideantur. neq; tamẽ ulla ratione uoti compotes futuri sumus, nisi omnes planè et latinæ et græcæ liguæ authores absoluerimus. Ac nũc quidẽ quas Aeschyli tragœdias habere potuimus, emittimus. ut edito iã Sophocli, et Euripidi is quoq;, q reliquus erat tragœdiarũ scriptor, accederet. Mox multo maiora cogitamus: omnes Philosophos, Mathematicos, Historicos edituri. Tu lector si maximo

hæc tibi commodo futura cognoscis: si omni ope
ra ac studio tuæ tãtũ utilitati inseruimus: pre
cure, ut ea, quæ nobis proposuimus, perficere,
ac bonis litteris, qua maxime indigent, ferre
opem liceat.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

α ἰσχύλος ὁ τραγικὸς, γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς εὐφορίωνος· κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ ἀμεινίου· ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατάγων. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν. καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ ἀριστοφάνης φησίν· ἀλλ' ὦ πρῶτε τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον· συνεχρόνισε δὲ πινδάρῳ, γεγονὼς κατά τε τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι· καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ κυναιγείρῳ τῆς πρὸς τοὺς δαρείου στρατηγοὺς, δάτιν καὶ ἀρταφέρνην· τούτους γὰρ δαρεῖος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων διὰ θαλάττης πέπομφε· τῆς τε ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν πλαταιᾶσι πεζομαχίας· ξέρξης γὰρ ὁ δαρείου δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν πεντακοσίας μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς ἑλλάδος ἐστράτευσεν. οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι ἐν σαλαμῖνι, θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος· τὸ δὲ πεζὸν ἐν πλαταιᾶσι λακεδαιμόνιοι μετὰ παυσανίου κατε-

πολεμῆσαι. ὁ δὲ κατέλιπε ξέρξης μετὰ μαρδονίου στρατηγοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον εἰς περσίδα φυγὼν, ἐπειδὴ τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν εἶδε κατὰ δὲ τὴν ποίησιν, ἀσκεῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον. ὀνοματοποιίαις τε. καὶ ἐπιθέτοις. ἔτι καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις αὐτῷ τῶν δραμάτων, οὐ πολλὰς περιπετείας, καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει μέγεθος, καὶ ὄγκον περιτιθέναι τοῖς προσώποις. ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν. τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος ὥς τε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων. οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τῆς ἕκτορος λύτροις ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος, οὐ φθέγγεται. πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι, πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν. γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ πρὸς ἱέρωνα τὸν σικελίας τύραννον. κατά τινας μὲν ὑπὸ ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡττηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ μέτρῳ, ἡττηθεὶς, σιμωνίδῃ

τὸ γὰρ ἐλεγεῖον, πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότη-
τος μετέχειν ἐθέλει. ὃ τοῦ αἰσχύλου ὡς ἔφαμεν
ἐστὶν ἀλλότριον. τίνες δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν
εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦ-
τον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύ-
ξαι. τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν
εἰς σικελίαν ἱέρωνος τότε τὴν αἴτνην κτίζοντος,
ἐπεδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνιζόμενος ἔνθεν βί-
ον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφό-
δρα τῷ τε τυράννῳ ἱέρωνι καὶ τοῖς γελῴοις τιμηθεὶς
ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς
ἑξήκοντα, ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χε-
λώνην ἁρπάσασα, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας
οὐκ ἴσχυσεν. ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλά-
σων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ,
φονεύει αὐτόν. χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τε-
λευτῆς οὕτως οὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθα-
νόντος δὲ, γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις
μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς,
ἐπιγράψαντες οὕτως.

αἰσχύλον εὐφορίωνος ἀθηναῖον, τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο πέλας.
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον. μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις δῆμος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος,
ἐνηγίζοντο καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. ἀθηναῖοι
δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι με-
τὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ αἰ-
σχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ

βία ἔτη ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα. καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ, ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκαίδεκα. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Αγαμέμνων. Αθάμας. Αιτναῖαι νόθοι. Αμυμώνη.
Αταλάντη. Βάκχαι. Δαναΐδες. Δικτυουργοί.
Επίγονοι. Ελευσίνιοι. Ηρακλείδης. Θρῆσσαι.
Ιξίων. Ικέτιδες. Κρῆσσαι. Κερκύων. Κᾶρες ἢ
εὐρώπη. Λάϊος. Λυκοῦργος. Μέμνων. Νεανίσκοι.
Νεμέα. Ξάντριαι. Οἰδίπους. Πενθεύς. Περραι-
βίδες. Πηνελόπη. Προπομποί. Προμηθεύς.
λυόμενος. Πολυδέκτης. Σίσυφος δραπέ-
της. Σφίγξ. Τροφοί. Υψιπύλοι. Φρύγιοι.
Φρύγες ἢ ἕκτορος λύτρα. Αἰγύπτιοι. Αἰτναῖαι
γνήσιοι. Αργεῖοι. Αργὼ ἢ κωπαστής. Βασσάραι.
Γλαῦκος πόντιος. Επτὰ ἐπὶ θήβαις. Εὐμενί-
δες. Ιλιάδες. Ηδονοί. Θεόδωροι ἢ ἰσομια-
σταί. Ιφιγένεια. Κάβειροι. Καλλιστώ. Κέρ-
κοι Σατυρικοί. Κύρυκες. Λέων. Λήμνιοι.
Μυσοί. Μυρμιδόνες. Νηρεΐδες. Νιόβη.
Οπλων κρίσις. Οστολόγοι. Πρωτεύς. Πέρ-
σαι. Προμηθεύς. Δεσμώτης. Προμηθεὺς
πυρφόρος. Σαλαμίνιοι. Σεμέλη ἢ ὑδροφό-
ροι. Τοξότιδες. Τέλεφος. Φιλοκτήτη. Φορκί-
δες. Χοηφόροι. Ψυχοστασία. Ψυχαγωγοί.

Προμηθέως ἐκ διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν κράτει καὶ βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ ἡφαίστῳ. ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσωσιν. οὗ γενομένου, παρεγίνονται πᾶσαι αἱ ὠκεανῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ ὠκεανός. ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ προμηθέα. καὶ προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ ὠκεανοῦ. παραγίνεται ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ ἰνάχου. καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅτε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται. καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν ὃς ἦν ὁ διὸς ἡρακλῆς. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ διὸς, τέξει τὸν ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ προμηθεῖ κατὰ διὸς ὡς ὅτι ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ ταίξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται ἑρμῆς διὸς πέμψαντος. ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεται τῷ διὶ εἴπῃ. καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ καυκάσιον ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, προμηθεὺς δεσμώτης. τὰ δὲ πρόσωπα, κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίδων νυμφῶν. ὠκεανός. ἑρμῆς. προλογίζει κράτος καὶ βία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίων νυμφῶν. προμηθεύς. ὠκεανός. γῆ. ἑρμῆς. ἡρακλῆς. ἰὼ ἰνάχου.

Ἰστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν προμηθέα. ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ. ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟ ΜΗΘΕΥΣ

Θονὸς μὲν εἰς τηλυρὸν ἥκομεν πέδον.
χ σκύθην δ' εἶμον ἄβατον εἰς ἐρημίαν,
ἥφαιστε. σοὶ δὲ χρὴ μέλλειν ἐπιςολάς.
ἃς σοὶ πατὴρ ἐφεῖτο, τὸν δὲ πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις, τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.
ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασε, τοιᾶς δέ τοι
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν διὸς τυραννίδα,
στέργειν φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
ἡφ. κράτος βία τε σφῷν μὲν ἐντολὴ διὸς
ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι, συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶν δέ μοι τόλμαν σχέθειν.
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ,
τῆς ὀρθοβούλου θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.
ἄκοντ' ἄκωνσε δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷ δ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν,

ὄψει σταθευτὸς δ' ἡλίου, φοίβῃ φλογί.
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος.
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν.
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ,
τρύσει σ', ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.
ὀρθοστάδην ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς, καὶ γόους ἀνωφελεῖς,
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
ἡφ. ἅπας δὲ τραχὺς ὅς τις ἂν νέον κρατῇ.
κρ. εἶεν τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην.
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;
ὅς τις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας.
ἡφ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥθ' ὁμιλία
κρ. σύμφημ' ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων.
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον.
ἡφαι. αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.
κρά. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι, σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ἡφαι. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία
κρά. τί νιν στυγεῖς, πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ.
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ἡφαι. ἔμπας τίς αὐτὴν ἄλλος ὤφελε λαχεῖν.
κρά. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ, πλὴν Διός.

ἥφαι. ἔγνωκα, τοῖς δὲ οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
κρά. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδέρχθῇ πατήρ.
ἥφαι. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
κρά. λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ἥφαι. περαίνεται δὴ, κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
κρά. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ἥφαι. ἄραρεν ἥδ' ὠλένη δυσεκλύτως.
κρά. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν, διὸς νωθέστερος.
ἥφαι. πλὴν τοῦδ' ἂν, οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
κρά. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐῤῥωμένως.
ἥφαι. αἰαῖ προμηθεῦ σῶν ὑπερστένω πόνων.
κρά. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ-
στένεις, ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ἥφαι. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
κρά. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ἥφαι. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
κρά. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρὸς
χώρει κάτω σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ἥφαι. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. οὐ μακρῷ πόνῳ.
κρά. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας
ὡς οὑπιτιμητὴς γε τῶν ἔργων βαρύς.
ἥφαι. ὅμοι ἀμορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
κρά. σὺ μαλθακίζου τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα, μὴ πίπλησσέ μοι.

ἥφαι. στεῖχ' ὥμεν ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
κρά. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει, τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων
ψευδωνύμως σε δαίμονες προμηθέα
καλοῦσιν. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.
προ. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί.
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα παμμῆτορ τε γῆ.
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισι διακναιόμενος
τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω, τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
αἲ αἲ τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον,
πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα
τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημί; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ
χρὴ αἶσαν φέρειν. ὡς ῥᾷστα γινώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας,
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας.
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι, πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πᾶσι βροτοῖς πέφυκε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.

ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευμένος.
ἆ ἆ ἔα ἔα τίς ἀχὼ τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγὴς θεόσυτος
ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη.
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς ἢ τί δὴ θέλων.
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν τὸν πᾶσι θεοῖσι
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνοῦσι.
διὰ τὴν λίαν φιλότητα τῶν βροτῶν.
φεῦ φεῦ τί ποτ' αὖ κινάθυσμα κλύω,
πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
Χορ. μηδὲν φοβηθῇς φιλία γὰρ ἥδε τάξις.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον πατρῴας.
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχὸν
ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ.
σύθην δ' ἀπέδιλλος ὄχῳ πτερωτῷ.
Προ. αἶ αἶ τῆς πολυτέκνου τηθύος ἔκγονα.
τοῦ περὶ πᾶσαν τ' ἑλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς ὠκεανοῦ. δέρχθητ' ἐσίδεσθέ μ'
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς τῆσδε φάραγγος
σκοπέλοις ἐν ἄκραις φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

χορ. λεύσσω προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὀμίχλη προσῆξε πλήρης δακρύων, σὸν δέμας
δακρύων σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτρᾳ·
προσαυαινόμενον ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις·
νέοι γὰρ οἰκονόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει·
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ·

προ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' ἅιδου τοῦ νεκροδέγμονος
εἰς ἀπέραντον τάρταρον ἧκε
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
ὡς μή ποτε θεὸς μή τε τις ἄλ-
λος τοῖς δ' ἐπεγήθει·
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρμα πέπονθα·

χορ. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν
ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ τίς οὐ ξυνασχαλᾷ,
κακοῖς τεοῖσι δίχα γε διός
ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ θέμενος ἄγναμπτον νόον·
δάμναται οὐρανίαν γένναν·
οὐ δὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ·
ἢ παλάμᾳ, τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν·

προ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καί περ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου χρέαν·
ἕξει μακάρων πρύτανις δεῖξαι τὸ νέον·
βούλευμ' ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμὰς τ' ἀποσυλᾶται·
καί τοι μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσι θέλξει στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς,
πτήξας τὸ δ' ἐγὼ καταμηνύσω πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τέ μοι τίνειν·

τῆς δ' αἰκίας

τῆς δ' αἰκίας ἐθελήσῃ

χο σὺ μὲν, θρασύς τε καὶ πικραῖς δύαισιν
οὐδὲν ἐπιχαλᾷς, ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος.
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις
ὅπῃ ποτέ. τῶνδε πόνων χρή σε τέρμ' ἀκέλσαντ',
ἐσιδεῖν ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει κρόνου παῖς.

πρ οἶδ' ὅτι θρασύς τε, καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων ζεὺς, ἀλλ' ἔμπας ὀΐω.
μαλακογνώμων ἔσται ποθ' ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.
εἰς ἀριθμὸν ἐμοὶ, καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἥξει.

χο πάντ' ἐκκάλυψον, καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον
ποίῳ λαβών σε ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως, καὶ πικρῶς αἰκίζεται
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

πρ ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶ τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν· πᾶν ταχῆ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας κρόνον.
ὡς ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς ζεὺς μήποτ' ἄρξειε θεῶν.
ἐν ταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν.
τιτάνας, οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς τέκνα
οὐκ ἠδυνήθην, αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ, πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις
ἀλλὰ καὶ γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία
τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει.
ὡς οὐκ ἀτ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρὴ ἢ δόλῳ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου.
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δ' ἐμοι τῶν παρεστώτων τότε,
ἐφαίνετ' εἶναι προς λαβόντι μητέρα.
ἑκόνθ' ἑκοντὶ ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς ταρτάρου μελεμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ χρόνον.
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δέ μ' ἐξημείψατο.
» ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
» νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε μ' αἰτίαν, καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ' εὐθὺς δαίμοσι νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπόρων λόγον
οὐκ ἔχεν οὐδένα, ἀλλ' ἀιστώσας γένος
τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φυτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε, πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δὲ τόλμης ἐξερυσάμην βροτοὺς.
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς ἅδου μολεῖν
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσι δ' ἰδεῖν

θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι ζηνὶ δυσκλεὴς θέα,
χο σιδηρόφρωντε, κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅς τις προμηθεῦ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ,
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε,
ἔχρηζον· εἰσιδοῦσα τ' ἀλγύνθην κέαρ.
πρ καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
χο μή πού τι προὔβης τῶν δε καὶ περαιτέρω.
πρ θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
χο τὸ ποῖον εὑρὼν τῆς δε φάρμακον νόσου.
πρ τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
χο μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς
πρ πρὸς τοῖς δε μέν τοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
χο καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι,
πρ ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
χο τοιοῖς δε δή σε ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον,
πρ οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνῳ δοκεῖ.
χο δόξει δὲ πῶς. τίς ἐλπὶς, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονήν· σοί τ' ἄλγος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
πρ ἐλαφρὸν ὅς τις πημάτων ἔξω πόδα
» ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας
» ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
» ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον οὐκ ἀρνήσομαι.
θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μέν τοι, ποιναῖς ᾠόμην τοίαισί με.

κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας.
ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι πείθεσθε, συμπονήσατε,
τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
χο οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο προμηθεῦ
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον.
θῶκον προλιποῦσ' αἰθέρ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσῃ χθονὶ
τῇδε πελῶ, τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρήζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.
ὠκ ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ προμηθεῦ.
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ
στομίων ἄτερ εὐθύνων. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις
ἴσθι ξυναλγῶ. τό τε γάρ με δοκῶ ξυγγενὲς
οὕτως ἐσαναγκάζει. χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νέμοι μ' ἢ σοί.
γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην,
σὲ χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν.
οὐ γάρ ποτε φῆς, ὡς ὠκεανοῦ φίλος
ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
πρ ἔα τί χρῆμα καὶ σὺ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης, πῶς ἐτόλμησας λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα, καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα

ἐλθεῖν γὰρ αἶαν, ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς,
δέρκου θέαμα τόνδε τὸν διὸς φίλον
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ὠκ. ὁρῶ προμηθεῦ. καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καί περ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς,
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς, καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω.
θακῶν κλύοι ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.
ζήτει δὲ τῶν πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.
" τοιαῦτα μέν τοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
" γλώσσης προμηθεῦ τ' ἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς.
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι,
τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μὴ δ' ἄγαν λαυροστόμει.
" ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
" γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προσγίνεται,
πρ. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.

καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. οὐ γὰρ εὐπειθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
ὠκ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτὸν, ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
πρ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῆ λήξω ποτὲ,
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, ἀτὰρ
μηδὲν πόνει, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
ὠκ. οὐ δῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' ἄτλαντος· ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς,
ὤμοις ἐρείδων ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα δαϊοντέρας.
ἑκατόντα κάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον,
τυφῶνα θοῦρον πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον.
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.
ὡς τὴν διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς

ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράωρον δέμας,
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζησιν αἰτναίαις ὕπο
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις.
τῆς καλλικάρπου σικελίας λευρὰς γύας.
τοιόνδε τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
πρ σὺ δ' οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις, σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην
ἔστ' ἂν διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ὠκ οὔκουν προμηθεῦ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
» ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.
πρ ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
ὠκ ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
πρ μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ὠκ ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
» κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
πρ ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ὠκ σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν
πρ μὴ γάρ σε θρῆνος ἐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ
ὠκ ἦ τῷ νέον κρατοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας
πρ τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ὠκ ἡ σὴ προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος

πρ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ὠκ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ᾽ ἐπεθώϋξας λόγον
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαύει πτεροῖς·
τετρασκελὴς οἰωνός. ἄσμενος δέ τ᾽ ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειε γόνυ.
στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας προμηθεῦ.
δακρυσίστακτον δ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων ῥαδινὸν
λειβομένα ῥέος, παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. ἀμέγαρτα γὰρ
τάδε ζεὺς ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν,
αἰχμάν. πρόπασα δ᾽ ἤδη στονόεν
λέλακε χῶρα, μεγαλοσχήμων ἄτ᾽ ἀρ-
χαιοπρεπῆ στένουσα τὰν σὰν ξυνο=
μαιμόνων τι μὰν, ὁπόσοι τ᾽ ἔποικον
ἁγνᾶς ἀσίας ἕδος νέμονται
μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι
συγκάμνουσι θνητοὶ
κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι,
μάχης ἄτρεστοι καὶ σκύθης ὅμιλος
οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον πόρον ἀμφὶ μαιῶτιν
ἔχουσι λίμναν. ἀραβίας τ᾽ ἄρειον ἔθνος
ὑψίκρημνον τ᾽ οἳ πόλισμα καυκάσου
πέλας νέμονται, δάϊος στρατός.
ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν σου ἄλλων ἐν πόνοις
δαμέντ᾽ ἀκαμαντοδέτοις
τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεῶν,
ἄτλανθ᾽ ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος.
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον.

νώτοις ὑποστενάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπιτνῶν, στένει βυθὸς,
κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, πηγαί θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν.
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.
πρ. μήτι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ.
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν.
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ, καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι τ' ἂν βροτοῖς δὲ πήματα.
ἀκούσαθ' ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρίν.
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπιβόλους
λέξω δὲ μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων.
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην
κλύοντες οὐκ ἤκουον. ἀλλ' ὀνειράτων,
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσήλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν.
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀείσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον. ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ,
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις.

μνήμην δ᾽ ἁπάντων μουσομήτορ᾽ ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασι θ᾽, ὅπως
θνητοῖς, μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένωνθ᾽ ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἤγαγον φιληνίους
ἵππους ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς,
θαλασσόπλαγκτα δ᾽ οὔτις ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ
λινόπτερ᾽ εὗρεν ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ᾽ ἐξευρὼν τάλας,
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ᾽, ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
χο πέπονθας αἰκὲς πῆμ᾽ ἀποσφαλεὶς φρενῶν,
πλανᾷ. κακὸς δ᾽ ἰατρὸς ὅς τις ἐς νόσον,
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις,
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμον.
πρ τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον.
οἵας τέχνας τε, καὶ δόλους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον εἴ τις εἰς νόσον πέσοι.
οὐκ ἦν ἀλέξημ᾽ οὐδὲν οὐδὲ βρώσιμον
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ, κατεσκέλλοντο πρὶν ἐγὼ σφίσιν.
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμείβονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι. κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ᾽ αὐτοῖς. ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ᾽, οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν.
εὐωνύμους τε καὶ δίαιταν, ἥν τινα

ἔχουσ' ἕκαστοι καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες,
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν.
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν,
ὀσφὺν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην.
ὥδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα.
ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν δὲ τίς,
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς σάφ' οἶδα μὴ μάτην φλῦσαι θέλων,
βραχεῖ δὲ μύθῳ, πάντα συλλήβδην μάθε
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ προμηθέως.
χο μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα.
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος, ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶν δ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν διός.
πρ οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρων
κρᾶναι πέπρωται μυρίαις δὲ πημοναῖς,
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω
» τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
χο τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
πρ μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.
χο τούτων ἄρ' ὁ ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος
πρ οὔκουν ἂν ἐκφύγοιτε τὴν πεπρωμένην.
χο τί γὰρ πέπρωται ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
πρ τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο μηδὲ λιπάρει

χο ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις
πρ ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν. ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα, τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς, καὶ δύας ἐκφυγγάνω.
χο μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμῃ
κράτος ἀντίπαλον ζεύς, μὴ δ' ἐλιννύσαιμι
θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις, παρ' ὠκεανοῦ πατρός.
ἄσβεστον πόρον, μὴ δ' ἀλίτοιμι λόγοις.
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
ω ἡδύ τι θαρσαλέοις τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν
ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε δερκομένη.
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ.
θνητοὺς ἄγαν προμηθεῦ, φέρ' ὅπως χάρις
ἄχαρις, ὦ φίλος εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά.
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἄκικυν ἰσόνειρον, αἷς
τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον,
οὔποτε τὴν διὸς ἁρμονίαν θνητῶν
παρεξίασι βουλαί, ἔμαθον τάδε, σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα.
τό δ' ἐκεῖνό τε ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ
λέχος σὸν ὑμεναίων ἰότητι γάμων.
ἕδνοις ἤγαγες ἡσιόναν,
ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ἰώ τίς γῆ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖσιν ἐν πετρίνοισι τοῖς
ὀρείοις χειμαζόμενον, τίνος ἀμπλακίης
ποινὰς ὀλέκῃ, σήμηνον ὅπη γῆς
ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. ἆ. ἆ ἔα. ἔα.
χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος.
εἴδωλον ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ᾽ ὦ δᾶ φοβοῦμαι.
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων.
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμον. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος
ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰώ. ἰώ. ποῖ ποῖ πῶ. πῶ. πῶ.
πῆ μ᾽ ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάναι.
τί ποτέ μ᾽ ὦ κρόνιε παῖ, τί ποτε.
τί ποτε ταῖσδ᾽ ἐνέζευξας, εὑρὼν
ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν. ἒ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις,
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων ἄναξ.
ἄδην με πολύπλανοι πλάναι,
γεγυμνάκασιν οὐδ᾽ ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.
χο κλύεις προσφθέγματα τὰς βουκέρω παρθένου;
πρ πῶς δ᾽ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς ἰναχείης, ἣ διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι.

καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ἰώ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις,
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προθροεῖς.
θεόσυ τόν τε νόσον ὠνόμασας
ἃ μαραίνει με, χρίουσα
κέντροισι φυταλέοισιν ἓ ἕ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις.
λαβρόσυτος ἦλθον.
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἳ ἒ ἒ οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον.
ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν
τί μή, χρὴ τί φάρμακον νόσου
δεῖξον εἴπερ οἶσθα θρόει.
φράζε δὲ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
πρ λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρήζεις μαθεῖν.
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ.
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς προμηθέα,
ἰώ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φανείς,
τλῆμον προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε.
πρ ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ἰώ οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
πρ λέγ' ἥντιν' αἰτῇ, πάντα γὰρ πύθοιό μοι
ἰώ σήμηνον, ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
πρ βούλευμα μὲν τὸ δῖον ἡφαίστου δὲ χείρ.
ἰώ ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
πρ τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ἰώ καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης.
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
πρ τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον, ἢ μαθεῖν τάδε.
ἰώ μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
πρ ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦ δέ σοι δωρήματος
ἰώ τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
πρ φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας
ἰώ μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκὺ
πρ ἐπεὶ προθυμῇ χρὴ λέγειν, ἄκουε δή.
χο μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
πρ σὸν ἔργον ἰοῖ, ταῖς δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.
ἐν ταῦθ' ὅπη μέλλει τίς οἴσεσθαι δάκρυ.
πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ἰώ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε, καί τοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι.
θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἄνυχοι πολεύμεναι,
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις. ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη
τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου. ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι κύπριν
θέλει. σὺ δ' ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος

τὸ ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς λέρνης βαθὺν,
λειμῶνα ποίμνας βουστάσεις τε, πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα, λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν.
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε πυθὼ, κἀπὶ δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν ὡς μάθοι τί χρὴ.
δρῶντ', ἢ λέγοντα δαίμοσι πράττειν φίλα
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς, ἀσήμως, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν ἰνάχῳ.
σαφῶς ἐπισκήπτουσα, καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τὲ, καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι πυρωπὸν ἐκ διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέ με κἀπέκλῃσε δωμάτων.
ἄκουσαν ἄκων. ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν.
διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ, καὶ φρένες διάστροφοι,
ἦσαν, κεραστὶς δ' ὡς ὁρᾶτ' ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι.
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε κερχνείας ῥέων
λέρνης ἄκρουντε βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν ἄργος, ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ

μάστιγι

μάστιγι θείᾳ γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
λοιπὸν πόνον σήμαινε, μὴ δέ μ' οἰκτίσας.
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσι. νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναι φημὶ, συνθέτους λόγους
Χο ἔα, ἔα ἄπεχε φεῦ.
οὔπωποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους.
εἰς ἀκοὰν ἐμάν. οὐδ' ὧδε δυσθέατα.
καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
Πρ πρόγε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
Χο λέγ' ἐκδίδασκε. τοῖς νοσοῦσι τι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
Πρ τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα.
κούφως μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε.
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης.
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ' οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς ἥρας τήν δε τὴν νεάνιδα.
σὺ δ' ἰνάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους.
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἔνθεν δ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι. ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις.
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι
οἷς μὴ πελάζειν. ἀλλ' ἁλιστόνοις γύποδας,
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν καύκασον μόλῃς ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν, ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσυμβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορα, αἳ θεμίσκυράν ποτε.
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου σαλμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτοισι. μητρυιὰ νεῶν.
αὗται σ' ὁδηγήσουσι, καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας,
τῆς σῆς πορείας, βόσπορος δ' ἐπώνυμος.
κεκλήσεται λιποῦσα δ' εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ', ἆρ ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι, τῇ δὲ γὰρ θνητῇ θεὸς
χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκει σοι. μή δ' ἐπῶν προοιμίοις,
ἰὼ ἰώ μοι μοι. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ.
σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ, τί που

δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
χο ἦ γάρ τοι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
πρ δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ἰὼ τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος. ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀποστύφλου πέτρας;
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην. κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
πρ ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ἰὼ ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ἥδοιμ' ἂν οἶμαι τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς.
πρ ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε μαθεῖν σοι πάρα.
ἰὼ πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται.
πρ αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ἰὼ σήμηνον ποίῳ τρόπῳ εἰ μήτις βλάβη
πρ γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ἰὼ θέορτον, ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν φράσον.
πρ τί δ' ὅντιν' οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.
ἰὼ ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
πρ ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός;
ἰὼ οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης.
πρ οὐδῆτα πρὶν ἂν ἔγωγ' ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
ἰὼ τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;
πρ τῶν σῶν τιν' αὐτῶν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ἰὼ πῶς εἶπας, ἦ μὸς παῖς ἀπαλλάξει κακῶν;

πρ τρίτος δὲ γένναν πρὸς δὲ κ' ἄλλαισι γοναῖς·
ἰὼ ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
πρ καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους·
ἰὼ μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει
πρ δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ἰὼ ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσιν τ' ἐμοὶ δίδου·
πρ δίδωμ', ἕλου γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι·
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσον τ' ἐμέ.
χο τούτων σὺ τὴν μὲν, τῇδε τὴν δ' ἐμοὶ χάριν·
θέσθαι θέλησον, μὴ δ' ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῇδε μὲν, γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην·
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα σὲ, τοῦτο γὰρ νῦν ποθῶ.
πρ ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἐν ἀντιώσομαι,
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
σοὶ πρῶτον ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω.
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθμον ἠπείρων ὅρων.
πρὸς ἀντολὰς φλογοπὰς ἡλιοστιβεῖς
πόντον περῶσα φλοῖσβον ἔστ' ἂν ἐξίκη
πρὸς γοργονεία πεδία σκυθίνης, ἵνα
αἱ φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι,
τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμα κεκτημέναι.
μονόδοντες· τὰς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν· οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι γοργόνες βροτοστυγεῖς.
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτον μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ ζηνὸς ἀκραγγεῖς κύνας

γρῦπας φύλαξαι τόντε μουνῶπα στρατόν.
ἀριμασπὸν ἱπποβάμον, οἳ χρυσόρρυτον,
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα πλούτωνος πόρου.
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε, τηλουρὸν δὲ γῆν,
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς αἰθίοψ·
τούτου παρ᾽ ὄχθας ἕρφ᾽, ἕως ἂν ἐξίκης
καταβασμὸν ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο.
ἵησι σεπτὸν νεῖλος, εὔποτον ῥέος.
οὗτος ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα.
νειλῶτιν οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
ἰοῖ πέπρωται σοί τε, καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ᾽ εἴ τι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλεις πάρεστί μοι.
Χο. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον,
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης.
λέγ᾽, εἰ δὲ πάντ᾽ εἴρηκας ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥν τιν᾽ αἰτούμεσθα μέμνησαι δέ που.
Πρ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾽ ἀκήκοεν.
ὅπως δ᾽ ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου.
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ᾽, ἐκμεμόχθηκε, φράσω
τεκμήριον τοῦτ᾽ αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.
πρὸς αὐτὸ δ᾽ εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς μολοσσὰ δάπεδα.
τὴν αἰπυνωτόν τ᾽ ἀμφὶ δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκος τ᾽ ἐστὶ θεσπρωτοῦ διός.
τέρας τ᾽ ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες.
ὑφ᾽ ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως

προσηγορεύθης ἡ διὸς κλεινὴ δάμαρ·
μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶν δὲ, προσαίνει σέ τι
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν,
κέλευθον, ᾖξας πρὸς μέγαν κόλπον ῥέας·
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς
σαφῶς ἐπίστασ' ἰόνιος κληθήσεται
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός·
ὡς δέρκεται πλέοντι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν, τῇδε τ', ἐς κοινὸν φράσω
* ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστι πόλυς κώναβος ἐσχάτη χθονός·
νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι, καὶ πρὸς χώματι,
ἐνταῦθα δή σε ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ, καὶ θίγων μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν διὸς γεννημάτων,
τέξεις κελαινὸν ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρουν νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται.
θηλύσπορον φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν, οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός.
πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
ἄρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.

τοιᾶδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται.
γνώμην δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ᾽ ἄργος βασιλεικὸν ἕξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός. ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾽ ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε τιτανὶς θέμις.
ὅπως δὲ χ᾽ ὤπῃ ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν σύ τ᾽ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
ἰὼ ἐλελελελεῦ
ὑπό μ᾽ αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσιν οἴστρου δ᾽ ἄρδις,
χρίει μ᾽ ἄπυρος.
κραδία δὲ φρένα φόβῳ λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης.
πνεύματι μάργῳ γλώσσης ἀκρατὴς
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ᾽ εἰκῆ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.
χο ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν.
ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ᾽ ἐβάστασε
καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ᾽ ἑαυτὸν
ἀριστεύει μακρῷ καὶ μήτε τῶν πλούτῳ
διαθρυπτομένων μήτε τῶν
γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν

ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτ' ὦ μοῖραι
λεχέων εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν.
μὴ δὲ πλαθείην ἐν γαμετᾷ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν.
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μεγάμῳ δ' ἀπτομένην
δυσπλάγχοις Ἥρας ἀλατίαισι πόνων.
ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
ἄφοβος. οὐ δέδια μὴ δὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοισθε
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμην
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν,
πρ ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ, πατρὸς τ' ἀρὰ
κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χᾧ τρόπῳ πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθείσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνάσχετα
τοῖον παλαιστὴν παρασκευάζεται νῦν
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ δυσμαχώτατον τέρας.
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα.
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα κρατερὸν κτύπον.

θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν αἰχμὴν τὴν ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν, καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
χο σὺ θὴν ἃ χρήζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ διός.
πρ ἅπερ τελεῖται. πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
χο καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν διός τινα;
πρ καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
χο πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
πρ τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
χο ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδέ τ' ἀλγίω πόροι.
πρ ὁ δ' οὖν ποείτω πάντα προσδοκητά μοι.
χο οἱ προσκυνοῦντες τὴν ἀδράστειαν σοφοί.
πρ σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω, τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν διὸς τρόχιν
τὸν τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
ἑρ σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς, τὸν ἐφημέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως
ἀλλ' αὐθ' ἕκαστ' ἔκφραζε, μηδέ μοι διπλᾶς
„ ὁδοὺς προμηθεῦ προβάλλῃς. ὁρᾷς δ' ὅτι
„ ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
πρ σεμνόστομός γε, καὶ φρονήματος πλέως

ὁ μῦθος ἐστὶν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε· καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ', οὐκ ἐκ τῶν δ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.
τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι.
αἴσχιστα καὶ τάχιστα, μή τι σοι δοκῶ ταρβεῖν,
ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ δὲ καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ἐρ τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν.
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
πρ τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν
σαφῶς ἐπίστασ' οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον
» οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ἐρ χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι
πρ χλιδῶ χλιδῶντας· ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι, καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ἐρ ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ,
πρ ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσι μ' ἐκδίκως.
ἐρ κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
πρ νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ἐρ εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς
πρ ὤμοι. ἐρ. τόδε ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
πρ ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ἐρ καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
πρ σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην

ἑρ ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήζει πατήρ.
πρ καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ἑρ ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
πρ οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ ἔτι τοῦδ' ἀνούστερος.
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ πεύσεσθαι πάρα,
οὐκ ἔστιν αἴκισ μ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθάλουσα φλόξ.
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι, καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥς τε καὶ φράσαι.
πρὸς οὗ χρεὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ἑρ ὅρα νῦν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
πρ ὦπται πάλαι δὴ, καὶ βεβούλευται τάδε.
ἑρ τόλμησον ὦ μάταιε τόλμησόν ποτε.
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
πρ ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι.
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον.
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασι χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε, τοῦ παντὸς δέω.
ἑρ λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν.
τέγγῃ γὰρ οὐδὲν, οὐδὲ μαλθάσῃ λιταῖς
ἐμαῖς, δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
» αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
» αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

σκέψαι δ' ἐὰν τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος, πρῶτα μὲν γὰρ ἀκρίδα
φάραγγα βροντῇ, καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος, διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος
ἄκλητος ἕρπων, δαιταλεὺς πανήμερος.
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τὶς διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
ἅδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ' ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
» ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
» τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖν, σὺ δὲ
» πάπταινε, καὶ φρόντιζε, μὴ δ' αὐθαδίαν
» εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
χο. ἡμῖν μὲν ἑρμῆς οὐκ ἀναγκαῖα φαίνεται
λέγειν, ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
» πείθου, σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν
πρ. εἰδότι τί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώυξε, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικὲς
πρὸς ταῦτ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν

πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ.
τ' ἀγρίων τ' ἀνέμων χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι, κῦμα δὲ
πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν ἐμέ.
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους
ἔς τε κελαινὸν τάρταρον, ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
τοιάδε μέν τοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ', ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν.
εἰ τάδ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν.
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων.
μετάπου χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
Χο ἄλλο τι καὶ παραμυθοῦ.
μ', ὅτι, καὶ πείσεις οὐ γὰρ δήπου.
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν.
μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω.
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
κοὐκ ἔστι νόσος τῆσδ', ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
Ερ ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅπερ ἐγὼ προλέγω.
μὴ δὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μὴ δήποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς
ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλε.
μὴ δῆτ' αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς.

εἰδυῖαι γὰρ οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

πρ καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
ἐλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος ἐλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ὁ λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν ἀθήναις. ἔσχε δὲ τὴν ἰοκάστην γυναῖκα. παῖδα δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ, ἀπῆλθεν εἰς πυθὼ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ. ἐξήνεγκε δὲ τὸ χρηστήριον. μὴ σπεῖρε τέκνον ἄλοκα λαΐε δαιμόνων βίᾳ. λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν, ἐφύλαττε μὴ συνευνασθῆναι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα εἰ γὰρ τεκνώσεις ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. ἡνίκα ἐγεννήθη ὁ οἰδίπους, διατρήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινὶ, εὑρόντος δέ τινος τοῦτον ποιμένος, καὶ ἀναλαβόντος ἀνήνεγκεν τῷ τότε βασιλεῖ κορίνθου πολύβῳ ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε. καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ ὁ οἰδίπους ὑβρισθεὶς παρά τινος, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ὤν, ἀπῆλθεν εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων τίς τε εἴη, καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ τῇ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, ἀπέλειψε ἀπελθεῖν εἰς κόρινθον πρὸς τὸν πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα ὡς δοκῶν αὐτὸν πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θήβας, διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καὶ ὁ λάϊος ὁ πατὴρ τοῦ οἰδίποδος ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ οἰδί-

πους, ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθείς. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἀμ-
φω, οἱ τοῦ βασιλέως λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν οἰδί-
ποδα, παραχώρησον ἡμῖν ὦ ξένε τῆς ὁδοῦ εἶπον,
ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ λαΐου ἐμάνη
ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινε καὶ αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς
μετ' αὐτοῦ. ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν ὃς στραφεὶς οἴκοι
ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς θήβας ὁ οἰδίπους
εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα. τὴν σφίγγα.
καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κα-
τεσθίουσαν. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν θηβαίων
βραβεῖον τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς, καὶ
αὐτὴν ἀποκτείναντι, ἡ τοῦ λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ
εἰς γάμον. εἰπούσης δὲ τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα, τὸ,
ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, ὃ μεμάθηκας, σημαίνει τὸν ἄν-
θρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο οἰδίπους. ἡ δὲ σφὶγξ μανεῖσα
ἀνεῖλεν ἑαυτήν. συνελθὼν οὖν ὁ οἰδίπους τῇ μητρὶ
αὐτοῦ ἐποίησε τέσσαρας παῖδας, τὸν πολυνείκην καὶ
τὸν ἐτεοκλῆν ἀντιγόνην καὶ ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μα-
θὼν καὶ νοήσας τὸ ἀνόμημα, ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλω-
σεν ἑαυτὸν. τοῖς δὲ εἰρημένοις παισὶν αὐτοῦ, τὴν βα-
σιλείαν κατέλειψεν. ὁ γοῦν πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐ-
κράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας. εἶτα ἐξῆλθεν
ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτεοκλῆς κρα-
τήσῃ ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας
τῆς βασιλείας διέπωσι θάτερος θατέρῳ παραχω-
ρῶν αὐτῆς, ἐλθὼν οὖν ὁ πολυνείκης, οὐ προσεδέχθη
παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐτεοκλέους. καὶ διὰ τοῦτο ἀπελ-
θὼν εἰς τὸν ἄδραστον, ὅς τις ἐβασίλευε τότε τοῦ ἄρ-
γους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποσχέ-
σει τοιαύτῃ. ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ ἄδραστος ἐπα-

νελθεῖν εἰς

νελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ τῆς βασιλείας δράξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιώχρεων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν ἐς θήβας. καὶ πόλεμον συνεκρότει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐτεοκλῆς ἀνῃρέθησαν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν θήβαις ὑπόκειται. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ θηβαίων ἐστὶ παρθένων. ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατιὰ ἀργείων πολιορκοῦσα θηβαίους τοὺς καὶ νικήσαντας αὐτούς. καὶ θάνατος ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάυειν ἐν τῷ πολέμῳ τὰς πύλας τῶν θηβῶν. ἢ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ θήβα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. ἔστι δὲ αὕτη ἐν αἰγύπτῳ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἐτεοκλῆς. ἄγγελος κατάσκοπος χορὸς παρθένων. ἰσμήνη. ἀντιγόνη. κῆρυξ. προλογίζει δὲ ἐτεοκλῆς παρασκευάζων τὸν τῶν θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ετε άδμου πολῖται χρὴ λέγειν τὰ
κ καίρια.
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύ-
μνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν αἰτία θεῶν.
εἰ δ᾽ αὖθ᾽, ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
ἐτεοκλῆς ἂν εἷς ὢν πολὺς κατὰ πόλιν,
ὑμνοῖθ᾽ ὑπ᾽ ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις·
οἰμώγμασί θ᾽ ὧν ζεὺς ἀλεξιτήριος
ἐπώνυμος γένοιτο καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν καὶ τὸν ἐλλείποντ᾽ ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ.
βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολλὴν
ὥραν θ᾽ ἕκαστον ἔχοντα· ὥς τι συμπρεπὲς,
πόλει τ᾽ ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
βωμοῖσι τιμὰς μὴ ᾽ξαλειφθῆναι ποτέ.
τέκνοισί τε, γῇ τε μητρὶ φιλτάτῃ τροφῷ.
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ.
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
ἐθρέψατ᾽ οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ᾽ ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός
χρόνον γὰρ ἤδη τάνδε πυργηρουμένοις,
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ᾽ ὡς ὁ μάντις φησὶν οἰωνῶν βοτήρ.

ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ.
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν ἀχαΐδα,
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις, καὶ πύλας πυργωμάτων.
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις.
μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον, εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
ἄγ. ἐτεόκλεες φέριστε καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.
αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶν ταυρίου φόνου,
ἄρην τ' ἐνυὼ καὶ φιλαίματον φόβον.
ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον δάκρυ
λείβοντες. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.

κληρουμένους δ' ἔλιπον ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ. κονιεῖ πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
ἄρεος. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τόνδε καιρὸν ὅς τις ὤκιστος λάβε.
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον.
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου.
εἰδὼς, σὺ τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.
ἐτε ὦ ζεῦτε καὶ γῆ, καὶ πολιοῦχοι θεοί.
ἀρά τ' ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηϊάλωτον ἑλλάδος.
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
ἐλευθέραν τε γῆν τε, καὶ κάδμου πόλιν,
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχέθειν.
γένεσθε δ' ἀρκή, ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.
χο θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν
ῥεῖ, πολὺς δ' ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα.
ἄναυδος, σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος
ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπος τε,
χρίμπτεται, βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει

δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου·
ἰὼ ἰὼ ἰὼ. ἰὼ. θεοί.
θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις. ὄρνυται λαὸς
εὐπρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἐπαρκέσει;
θεῶν ἢ θεᾶν;
πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
δαιμόνων, ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, τί μέλλομεν
ἀγάστονοι ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων,
κτύπον πέπλων. καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν
ἀμφὶ λιτᾶν ἕξομεν.
κτύπον δέδορκα, πάταγον δ' οὐχ ἑνὸς δορὸς
τί ῥέξεις προδώσεις, παλαίχθων ἄρης
τὰν σὰν γᾶν ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.
ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. θεοὶ
πολιοῦχοι χθονὸς ἴθιτε πάντες
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνης ὑπὲρ
κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων,
ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν, ἀργεῖοι γὰρ
πόλις κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος γὰρ ἠϊὼν· ὅπλων
διὰ δέ τοι γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ.
δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
σύ τ' ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος.
ῥυσίπολις γενοῦ παλλάς.
ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ ποσειδῶν
ἐπίλυσιν φόβου, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ' ἄρης φεῦ φεῦ κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς
καὶ κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ
ἄλευσον, σέθεν ἐξ αἵματος
γεγόναμεν λιταῖς σε
θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεθα.
καὶ σὺ λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ,
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς, ὦ
λυκογένεια κούρα, τόξον εὖ τυκάζου
ἄρτεμι φίλα. ἒ ἒ ἒ ἒ. ὄτοβον ἁρμάτων
ἀμφὶ πόλιν κλύω ὦ πότνια ἥρα
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
ἄρτεμι φίλα ἒ ἒ ἒ ἒ
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται
τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεὸς ἒ ἒ ἒ ἒ
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' ἄπολλον κόναβος ἐν πύλαις
χαλκοδέτων σακέων· καὶ διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος, ἐν μάχαισί τε
μάκαιρ' ἄνασσ' ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου, ἰὼ παναλκεῖς θεοί.

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες
πόλιν δορύπονον μὴ προδῶθ᾽ ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς, ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ᾽ ὡς φιλόπολις.
μέλεσθ᾽ ἱερῶν δημίων
μελλόμενοι δ᾽ ἀρήξατε
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων,
μνήστορες ἔστε μοι.
ἐτε ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ᾽ οὐκ ἀνασχετά.
ἦ ταῦτ᾽ ἄριστα, καὶ πόλει σωτήρια
στρατῷ τε θράσος, τῷδε πυργηρουμένῳ.
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν λακάζειν σωφρόνων μισήματα.
μήτ᾽ ἐν κακοῖσι μήτ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ᾽ ἤκω, καὶ πόλει πλέον κακὸν
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διερροθήσατ᾽ ἄψυχον κάκην.
τὰ τῶν θύραθεν δ᾽ ὡς ἄριστ᾽ ὀφέλλετε.
αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτ᾽ ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον
ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται
λευστῆρα δήμου δ᾽ οὔτι μὴ φύγη μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τἄξωθεν, ἔνδον δ᾽ οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.

ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω.

χο ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα,
τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον. ὄτοβον.
ὅτι σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι
ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενέταν χαλινῶν.

ἐτε τί οὖν ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι,

χο ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον,
ἀρχαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς
νιφάδος ὅτ' ὀλοὰς νιφομένης
βρόμος ἐν πύλαις δὴ κότ' ἤρθην φόβῳ.
πρὸς μακάρων λιτὰς πόλεως,
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ἐτε πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.

χο οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. ἐτεο. ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος.

χο μή ποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν ἅδε
πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμένην πόλιν,
καὶ στράτευμ' ἁπτόμενον, πυρὶ δαΐῳ.

ἐτε μή μοι θεοὺς καλοῦσα συμβουλεύου κακῶς
» πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας.
» μήτηρ γυνὴ σωτῆρος, ὧδ' ἔχει λόγος.

χο ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.
» πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον.
» ἐκ χαλεπᾶς δύας ὑπὲρ θ' ὀμμάτων
κριμναμένην νεφέλαν ὀρθοῖ.

ἐτε ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια, καὶ χρηστήρια

θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένων.
σὸν δ᾽ αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν ἔσω δόμων.
χο διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ᾽ ἀδάμαστον.
δυσμενέων δ᾽ ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ.
ἐτε οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
ἀλλ᾽ ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τίθῃς.
εὔκηλος ἴσθι, μὴ δ᾽ ἄγαν ὑπερφοβοῦ
χο ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τὴν δ᾽ ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἕδος ἱκόμαν.
ἐτε μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας, ἢ τετρωμένους
πύθησθε κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.
χο καὶ μὴν ἀκούω γ᾽ ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ἐτε μὴ νῦν ἀκούουσ᾽ ἐμφανῶς ἄκου᾽ ἄγαν.
χο στένει πόλις μαγῆθεν ὡς κυκλουμένων.
ἐτε οὐκοῦν ἔμ᾽ ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
χο δέδοικ᾽ ἀραγμὸς δ᾽ ἐν πύλαις ὀφέλεται.
ἐτε οὐ, σίγα μὴ δὲν τῶν δ᾽ ἐρεῖς κατὰ πόλιν.
χο ὦ ξυντέλεια μὴ προδῷς πυργώματα.
ἐτε οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ᾽ ἀνασχήσῃ τάδε;
χο θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.
ἐτε αὐτὴ σὺ δουλοῖς ἐμέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
χο ὦ παγκρατὲς ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ἐτε ὦ ζεῦ γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος
χο μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
ἐτε παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ᾽ ἀγαλμάτων.
χο ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ἐτε αἰτουμένῳ μοι, κοῦφον εἰ δοίης τέλος

χο λέγεις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ἐτε σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
χο σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ἐτε τοῦτ' ἂν τ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων.
εὔχου τὰ κρείσσω συμμάχους εἶναι θεοὺς
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν, ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.
ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.
θάρσος φίλοις λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
δίρκης τε πηγῆς, οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λέγω.
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι.
θήσειν τρόπαια. πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δαΐων δουριπλῆ θ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου, μὴ φιλοστόνως θεοῖς.
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασι.
οὐ γάρ τοι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε, καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι. καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.
χο μέλει. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι.
τάρβος τὸν ἀμφὶ τειχέων λεὼν
δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων

ὑπερδέδοικε λεχέων
δυσευνήτειρα πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεὶ
πανομιλεὶ στείχουσι, τί γένωμαι
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσιν
πολίταις, χερμάδ' ὀκρυόεσσαν
παντὶ τρόπῳ διογενεῖς ὦ
θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον.
τᾶς δ' ἄρειον ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν
βαθύχθον αἶαν ὕδωρ τε διρκαῖον
εὐτρεφέστατον πομάτων.
ὅσων ἵησι ποσειδῶν ὁ γεάοχος
τηθύος τε παῖδες. πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω πύργων ἀνδρολέτειραν.
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν βαλλόντες ἄρεσθε
κῦδος, τοῖς δὲ πολίταις, καὶ πόλεως ῥυτῆρες.
εὔεδροί τε στάθητε, ὀξυγόοις λιταῖσιν.
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν τήν δ' ὠγυγίαν,
ἀΐδα προϊάψαι δορὸς ἄγραν.
δουλέαν ψαφαρᾷ σποδῷ.
ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαιοῦ, θεόθεν περθομέναν
ἀτίμως, τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθε. ἒ ἔ.
νέας τε, καὶ παλαιὰς, ἱππηδὸν
πλοκάμων πέρι ῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένη πόλις.
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
βαρείας τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι

δομάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί τὸ φθίμενον γὰρ προλέγω,
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ
ἒ. ἒ. δυστυχῆ τε πράσσειν, ἄλλος δ' ἄλλον
ἄγει, φονεύει, τάδε, καὶ πυρφορεῖ.
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ ποτὶ πόλιν.
δ' ὀρκάνη πυργῶτις, πρὸς ἀνδρὸς
δ' ἀνὴρ, δορὶ καίνεται, βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὴ διαδρομᾶν, ὁμαίμονες.
ξυμβαλεῖ φέρων φέροντι
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ.
ξυννόμον θέλων ἔχειν.
οὔτε μεῖον οὔτ' ἶσον λελιμμένος.
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγύνει κυρήσας, πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις
οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι φορεῖται
δμωΐδες, δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς
εὐτυχοῦντος ὡς δυσμενοῦς ὑπερτέρους
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν.
παγκλαύστων ἀλγέων ἐπίρροθον.
ὅ, τοι, κατόπτης ὡς ἐμοὶ δοκεῖ στρατοῦ
ἡμ πευθώ τιν' ἡμῖν ὦ φίλαι νέαν φέρει.

σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ἡμ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς οἰδίπου τόκος
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ἀγ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχε κλῆρον.
τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι προιτίσι
βρέμει, πόρον δ' ἰσμηνὸν, οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις. οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος.
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
θείνει ὀνείδει μάντιν οἰκλείδην σοφόν.
σαίνειν μόρον τε, καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει. κράνους χαίτωμ' ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον.
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβυστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν
ἵππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαίνων μένει.
ὥς τις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς προίτου πυλῶν
κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος.
ἐτε. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν.
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἄνοια τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι.
τούτοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς γ' ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον.
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται
ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων
μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
» αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν ὧν ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος
μελάνιππος, ἔργων δ' ἐν κύβοις ἄρης κρινεῖ.
δίκη δ' ὁ δαίμων κάρτα νιν προστέλλεται.
εἴργειν τε κούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
χο τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν.
θεοὶ δοῖεν ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται, τρέμω δ' αἱματιφόρους
μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.
ἀγ τοῦτο μὲν οὕτως εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.
καπανεὺς δ' ἐπ' ἠλέκτραισιν εἴληχε πύλαις.
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου.
μείζων ὁ κόμπος οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.
πύργοις δ' ἀπειλεῖ· δείν' ἃ μὴ κραίνοι τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν.
καὶ μὴ θέλοντος φησὶν οὐδὲ τὴν διὸς
ἔριν, πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολάς.
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσείκασεν.

ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον.
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ, πέμπε τίς ξυστήσεται.
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ.
ἐτε καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
„ τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων.
„ ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος
καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.
θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα.
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν εἰς οὐρανόν.
πέμπει γεγωνᾶ ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον.
ἥξειν κεραυνόν. οὐδὲν ἐξῃκασμένον.
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ κεἰ στόμαργος ἐστ' ἄγαν.
αἴθων τέτακται λῆμα πολυφόντα βίᾳ.
φρέγγυον φρούρημα προστατηρίας.
ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.
πρὶν ἐμὸν εἰσθορεῖν δόμον.
πωλικῶν θ' ἑδωλίων
ὑπερκόμπῳ δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
ἀγγ καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω, τρίτω γὰρ ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος.
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.
πύλαισι νηίστισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας

δινεῖ θελοῦσαν πρὸς πύλας πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.
μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον.
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων.
βοᾷ δὲ χοὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς.
ὡς οὐδ' ἂν ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε τῷ φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
ἐτε πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ
καὶ δὴ πέμπετ' οὐκόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
μεγαρεὺς κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους.
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων,
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος,
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μὴ δέ μοι φθόνει λέγων
χο ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραν χαβάζουσ' ἐπὶ πόλει
μαινομένῃ φρενὶ τώσνιν.
ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων,
ἀγ τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων.
ὄγκας ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται.
ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος.
ἄλλω δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω.
ἔφριξε δινήσαντος, οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁσημματουργὸς δ' οὔτις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,

ὅστις γ' ἔδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι.
τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα.
λιγνὺν μέλαιναν αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται, κοιλογάστορος κύκλου
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν ἔνθεος δ' ἄρειν
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὥς, φόβον βλέπων
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
ἐτε πρῶτα μὲν ὄγκα παλλὰς ἥ τ' ἀγχίπολις.
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν, ὡς δράκοντα δύσχιμον
ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη θέλων.
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεία τύχης.
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός, ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων,
θεούς. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον τυφῶν' ἔχει.
ὑπερβίῳ δὲ ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
κοὔπω τις εἶδε ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων
εἰκὸς δὲ πρᾶξιν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.
εἴ ζεύς τε τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ
ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
χο πέποιθα τὸν διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα

ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσί τε
καὶ δαροβίοισι θεοῖσι.
πρόσθεν πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
ἀγγ. οὕτως γένοιτο τὸν δέ, πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα βορέαις πύλαις.
τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν, πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ.
διὸς τόδ' αὐδᾷ ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων.
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμὸν οὔτι παρθένων ἐπώνυμον.
φρόνημα καὶ γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκομπαστός γε ἐφίσταται πύλαις.
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ,
σάκει κυκλωτῷ, σώματος προβλήματι
σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην.
γόμφοις ἐνώμα λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.
φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα καδμείων ἕνα.
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.
παρθενοπαῖος ἀρκὰς ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
μέτοικος ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ', ἃ μὴ κραίνοι θεὸς
ἐτε. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι.

ἢ τἂν, πανώλεις, παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστι δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα.
ἀνὴρ ἄκομπος. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον
ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ,
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά.
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους.
εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος
ἔξωθεν, εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται.
πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν
θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
χο ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.
μεγάλα μεγαληγόρων.
κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν, εἴθε οἱ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
ἀγ ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον.
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν τ' ἀμφιάρεω βίαν
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα.
μέγιστον ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον.
ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου.
κακῶν δ' ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς μόρον ἀδελφεόν.
ἐξυπτιάζων ὄνομα πολυνείκους βίαν.
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.
ἦ τοῖον ἔργον, καὶ θεοῖσι προσφιλές.
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις.
πόλιν πατρῴαν, καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
πορθεῖν στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.

μητρός τε πηγήν, τίς κατασβέσει δίκη
πατρός τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται.
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον ἔχων
πάγχαλκον ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας,
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ἐτε. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα, τοῖσι δυσσεβεστέροις.
» ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
» κάκιον οὐδέν. καρπὸς οὐ κομιστέος
» ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
» ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
» ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
» ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεομίσῳ γένει
» ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσι δίκαιος ὤν,
» ἐχθροξένοις τε, καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
» ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
» πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ.
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς,
θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ.
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν.

διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴ δὲ προσβαλεῖν πύλαις
οὐχ' ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ.
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται,
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρον ἐστὶν εὐτυχεῖν βροτούς.
χο. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ.
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες
γᾶς πρὸς ἐπιμόλους, πύργων ἔκτοθεν.
βαλὼν ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.
ἄγγ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἷα ἀρᾶται, καὶ κατεύχεται πύλας.
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας
σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην.
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀυτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ, πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν.
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ πολυνείκους βίᾳ.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανωμένον.

χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν,
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
δίκη δ' ἄρ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα,
λέγει. κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν.
ἕξει, πατρώων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τ'ἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ σοι
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων,
μέμψῃ. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν
ἐτε ὦ θεομανές τε, καὶ θεῶν μέγα στύγος.
ὦ πανδάκρυτον ὦ μὸν οἰδίπου γένος.
ὤμοι πατρὸς δὴ ἀραὶ νῦν τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα πολυνείκη λέγω.
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ', ὅπη τελεῖ.
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα.
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τύφῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ διὸς παῖς παρθένου δίκην παρῆν.
ἔργοις ἐκείνου, καὶ φρεσὶ τάχ' ἂν τό δ' ἦν.
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτε φηβήσαν τάπω,
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
δίκη προσεῖπε, καὶ κατηξιώσατο.
οὔτ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ,
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν συμπαραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτὸς. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος.

ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις·
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ, στήσομαι φέρ' ὡς τάχος.
κνημῖδας, αἰχμὴν καὶ πετρῶν προβλήματα.
Χο μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν οἰδίπου τέκος γένη,
ὀργὴν ὁμοίως τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
ἀλλ' ἄνδρας ἀργείοισι καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. αἷμα γὰρ καθάρσιον
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος.
οὐκ ἔστι πέρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
ἐτε » εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
» ἔστω μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
» κακῶν δὲ κ' αἰσχρῶν οὔτιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.
Χο τί μέμηνας τέκνον. μήτι σε θυμοπληθὴς
δορίμαργος ἄτα φερέτω.
κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ἐτε ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα κωκυτοῦ λαχὸν
φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ λαΐου γένος.
Χο ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.
πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.
αἵματος οὐ θεμιτοῦ.
ἐτε φίλου γὰρ αἰχρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρον.
Χο ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου κακὸς οὐ κεκλήσῃ.
βίον εὖ κυρήσας μελάναιγις δ' οὐκ εἶσι
δόμον ἐριννύς, ὅτ' ἂν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ἐτε θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.

τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
χο. νῦν ὅτε σοι παρέστηκεν. ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς,
ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ἐτε. ἐξέζεσαν γὰρ οἰδίπου κατεύγματα
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις πατρῴων χρημάτων δατήριον.
χο. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ἐτε. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυτις. οὐ δὲ χρὴ μακράν.
χο. μήλθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
ἐτε. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
χο. νίκην γε μέν τοι, καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ἐτε. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην, τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
χο. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις,
ἐτε. θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγῃ κακά.
χο. πέφρικα τὰν ὀλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν
οὐ γὰρ νύκτωρ παρελοῦσαν, καὶ γέγονε,
παναληθῆ, κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν.
ἐρινὺν τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος οἰδίποδος.
παιδολέτωρ ἔρις ἅδ' ὀτρυνέει
ξένους δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ
χάλυβος σκυθῶν ἄποικος κτεάνων
χρηματοδαίτας. πικρός. ὠμόφρων σίδηρος.
χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσην ἂν
καὶ φθιμένοισι κατέχειν
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους
ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν αὐτοδάικτοι
θάνωσι, καὶ χθονία κόνις πίῃ.

μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν
καθαρμοὺς πόροι, τίς ἂν σφὲ λούσειεν.
ὦ πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖς
ξυμμιγεῖς κακοῖς, παλαιγενῆ γὰρ λέγω.
παραιβασίαν ὠκύποινον
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει
ἀπόλλωνος εὖτε λάϊος βίᾳ
τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις
πυθικοῖς χρηστηρίοις θνήσκοντα
γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβου-
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ, (λίαις
πατροκτόνον οἰδίποδα, ὅς τε μὴ πρὸς
ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν ἵν' ἐτράφη
ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα. παράνοια συνάγε
νυμφίους φρενώλεις
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πιτνόν· ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
πόλεως καχλάζει. μεταξὺ δ' ἀλκὰ
δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ
τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί, τὰ δ' ὀλοὰ
τελόμεν οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμναν δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστῶν ὄλβος ἄγαν παχυνθεὶς
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόν δ' ἐθαύμασαν
θεοὶ δὲ καὶ ξυνέστιοι πόλεως.
πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν
ὅσον τότ' οἰδίπουν τίον. ἀναρπαξάνδραν

πὺρ ἀφελόντα χώρας.
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένη κραδίᾳ δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε.
πατροφόνῳ χερὶ τῶν κρείσσω τέκνων
δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάχθη τέκνοις δ' ἀραίας
ἐφῆκεν ἐπικότας τροφάς αἲ αἲ πικρογλώσσου ἀρᾶς
καί σφεσι σιδαρονόμῳ διαχειρία ποτὲ λαχεῖν
κτήματα, νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐριννύς
ἀγγ θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος καὶ πύλας φρεγγύοις,
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι
τὰς δ' ἑβδόμας, ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας,
ἄναξ ἀπόλλων εἵλετ' οἰδίπου γένει,
κραίνων παλαιὰς λαΐου δυσβουλίας,
χο τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πάρος.
ἀγγ πόλις σέσωσται βασιλεῖ δ' ὁμόσποροι,
ἄνδρες τεθνᾶσιν, ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.
χο τίνες, τί δ' εἶπας, παραφρονῶ φόβῳ λόγον.
ἀγγ φρονοῦσα νῦν ἄκουσον οἰδίπου γένος.
χο οἳ ἐγὼ τάλαινα. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ἀγγ οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι,
χο ἐκεῖθι κἦλθον, βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ἀγγ οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
χο οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ἀγγ. αὐτοὺς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος
τοιαῦτα χαίρειν, καὶ δακρύεσθαι πάρα.
πόλιν μὲν εὐπράσσουσαν οἱ δ' ἐπιστάται
δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ
σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωσται. βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.
χο. ὦ μεγάλε Ζεῦ· καὶ πολισσοῦχοι δαίμονες
οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε.
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ
σωτῆρι, ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας.
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους.
οἳ δῆτ' ὀρθῶς καὶ κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. ὦ μέλαινα καὶ τελεῖα
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ κακόν με καρδίᾳ τι περι-
πιτνεῖ κρῦος ἔτευξα τύμβῳ μέλος
θυὰς αἱματοσταγεῖς νεκροὺς κλύουσα δυσφόρους
θανόντας. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορὸς
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμναι δ' ἀμφὶ πόλιν καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμ-
βλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰργάσασθε ἄπιστον,
ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
τάδ' αὐτόδηλα. προῦπτος ἀγγέλου λόγος.
διπλαῖ μέριμναι δίδυμ' ἀνορέα.
κακὰ αὐτοφόνα. δίμοιρα τέλεια πάθη, τί φῶ
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων δόμων ἐφέστιοι.

ἀλλὰ γόον ὦ φίλαι κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον. ὃς αἰὲν δι' ἀχέροντ' ἀμείβεται.
τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα
τὰν ἀστιβῆ ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον.
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος.
πικρὸν ἀντιγόνη θ' ἡ δ' ἰσμήνη
θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδον θ' ὕμνον ἐριννύος
ἰαχεῖν, ἀΐδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν ἐπιμέλπειν.
ἡμ ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσι περιβάλλονται
κλαίω· στένομαι καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ἐκφρενὸς, ὀρθῶς μελιγαίνειν.
ἡμ ἰὼ ἰὼ δύσφρονες. φίλον ἄπιστοι.
καὶ κακῶν ἀτρύμονες πατρώους δόμους
ἑλόντες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
ἡμ μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
ηὕραντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ἡμ ἰὼ ἰὼ δόμων ἐριψίτοιχοι.
καὶ πικρᾶς μοναρχίας ἰδόντες. ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ, οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε,
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἰδίποδα
πότνι' ἐριννὺς ἐπέκρανεν
ἡμ δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.

ἡμ τετυμμένοι δῆθ' ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.
ἡμ αἲ αἲ· δαιμόνιοι αἲ αἲ δ' ἀντιφόνων θανάτῳ ἀραί.
ἡμ δι' ἀνταίαν λέγεις πλαγὰν ἡμιχ. δόμοισι
καὶ σώμασι πεπληγμένους ἐννέπω.
ἡμ ἀναυδάτῳ μένει ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ἡμ διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος· στένουσι πύργοι
στένει πέδον φίλανδρον.
μένει κτέανα τ' ἐπιγόνοις
δι' ὧν αἰνομόροις δι' ὧν νεῖκος ἔβα.
καὶ θανάτου τέλος
ἐμοίρασαν το δ' ὀξυκάρδιοι.
κτήμαθ' ὥστ' ἴσαν λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφίᾳ φίλοις
οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
ἡμ σιδηρόπλακται μὲν ὧδ' ἔχουσι
ἡμ σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι
τάχα δ' ἄντις εἴποι, τίνες
ἡμ τάφων πατρῴων λαχαὶ
δόμων μάλ' ἄχω ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων
δαΐφρων, οὐ φιλαγαθὴς ἐτύμως.
δάκρυ χέων ἐκ φρενός· ἃ
κλαιομένας μου μινύθει
τοῖν δὲ δυοῖν ἀνάκτοιν.
πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις.
ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους
ἐν δαΐδι δυς δαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν γυναικῶν ὁπόσαι,

τεκνογόνοι κέκλωνται.
παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὑτῇ θεμένη
τοὺς δ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτησαν ὑπ' ἀλ-
ληλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
ἰσμ ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
διατομαῖς οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπαυται δ' ἔχθος ἐν δὲ γαίᾳ,
ζωὰ φονορρύτῳ μέμικται.
κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι.
χο πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὴς
ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ἀν ἔχουσι μοῖραν λαχόντες ὦ μέλεοι.
διοσδότων ἀχέων, ὑπὸ δὲ σώματος γᾶς.
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰσμ ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαντες πόνοισί γε δόμοις
τελευτᾶ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν ἀραὶ
τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένου, παντρόπῳ φυγᾷ γένους
ἕστακε δ' ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις
ἐν αἷς ἐθείνοντο καὶ δυοῖν κρατήσας
ἔληξε δαίμων ἀντιγό. παισθεὶς ἔπαισας
ἰσμ σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ἀν δορὶ δ' ἔκτανες. ἰσμ. δορὶ δ' ἔθανες.
ἀν μελεόπονος. ἰσμ. μελεοπαθὴς
ἀν ἴτω δάκρυα. ἰσμ. ἴτω γόος
ἀν προκείσεται κατακτὰς
ἠὲ ἠὲ μαίνεται γόοισι φρήν.
ἰσμ ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ἂν ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυ τε σύ.
ἰσμ σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ἂν πρὸς φίλου γ' ἔφθισο
ἰσμ καὶ φίλον ἔκτανες.
ἂν διπλᾶ λέγειν. ἰσμ διπλᾶ δ' ὁρᾶν
ἂν ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν,
πέλας αἱ δ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ἂν ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ' οἰδίπου σκιά
μέλαινά τ' ἐριννὺς ἦ μεγασθενής εἶ
ἰσμ ἢ ἐ δυσθέατα πήματ' ἐδέξατ' ἐκ φυγῆς
ἂν ἐμοὶ οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανε
ἰσμ σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσε.
ἂν ἀπώλεσε δῆτα. ἰσμ. καὶ τὸν δ' ἐνόσφισεν.
ἂν τάλαν γένος. ἰσμή τάλαιναν καὶ πάθον.
δύστονα κήδε' ὁμώνυμα
ἂν δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ἰσμ ὀλοὰ λέγειν. ἂν ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ' οἰδίπου σκιὰ μέλαιν τ'
ἐριννὺς, ἦ μεγασθενὴς τὶς εἶ.
σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
ἰσμ σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών.
ἂν ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ἰσμ δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ἂν ὀλοὰ λέγειν. ἰσμ ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ἂν ἰὼ πόνος. ἰσμ. ἰὼ κακὰ δώμασι
καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ἂν ἰὼ ἰὼ καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ἰσμ ἰὼ δυστάνων κακῶν

ἄναξ ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.

ἀν. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.

ἰσ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ἀν. ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός.

ἰσ. ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.

ἀν. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

κῆρυξ δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε καδμείας πόλεως.
ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν
μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν
οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα καδμείων χθονός.
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ', ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν.
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβόα χειρώματα
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν.
ἄτιμον δ' εἶναι ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε καδμείων τέλει.

ἀντ. ἐγὼ δὲ καδμείων προστάταις λέγω.
εἰ μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλει.

ἐγὼ σφε θάψω

ἐγὼ σφε θάψω κἂν ἀκίνδυνον βάλω.
θάψασ᾽ ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ᾽ αἰσχύνομαι,
ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν.
ψυχὴ θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας, οὐδὲ κοιλογάστορες,
λύκοι πάσονται, μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῷ, καὶ κατασκαφὰς ἐγώ.
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω. μὴ δέ τῳ δόξῃ πάλιν,
θάρσει παρέσται, μηχανὴ δραστήριος.
κῆ αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ἀν αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
κῆ τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ἀν τραχύνεθ᾽ ἄθαπτος δ᾽ οὗτος οὐ γενήσεται.
κῆ ἀλλ᾽ ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ,
ἀν ἤδη τὰ τοῦ δ᾽ οὐ διατετίμηται θεοῖς,
κῆ οὐ πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ἀν παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντιμείβετο
κῆ ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν.
ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν,
ἀν ἐγὼ δὲ θάψων τόνδε μὴ μακρηγόρει.
ἡμ ἀλλ᾽ αὐτόβουλος ἴσθ᾽ ἀπεννέπω δ᾽ ἐγώ.
ἡμ φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι, καὶ φθερσιγενεῖς
κῆρες ἐρινύες αἵτ᾽ οἰδιπόδα,
γένος ὠλέσατε, πρυμνόθεν οὕτως
ἡμ τί πάθω τί δὲ δρῶ· τί δὲ μήσωμαι.

πῶς πῶς τολμήσω μήποτέ σε κλάειν.
μήποτέ σε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ.
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι, δεῖμα πολιτῶν.
ἡμ σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον θρῆνον ἔχων ἀδελφῆς,
εἶσι τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο.
ἡμ δράτω πόλις· καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας πολυνείκην.
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν, καὶ συνθάψομεν.
αἵδε προπομποὶ καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως,
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
χο ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ' ὥσπερ τὶς πόλις.
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ διὸς ἰσχὺν
ὅδε καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι.
μὴ δ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν,
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΕΡΣΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

γ Λαῦκος ἐν τοῖς περὶ αἰσχύλου μύθοις ἐκ τῶν φοινισσῶν φησὶ φρυνίχου τοὺς πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην. τάδ' ἐστὶ περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. πλὴν ἐκεῖ, εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ ξέρξου ἧτταν. στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά. ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν. ὡς τὸ, τύριον οἶδμα λιποῦσα τὰ δὲ, στάσιμα. ὡς ὅταν ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομματικά ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνονται. καὶ ἔστι μὲν ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος περὶ τῷ τάφῳ δαρείου ἡ δὲ ὑπόθεσις ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος· ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά. ἢ καὶ δεκατέσσαρας καὶ πεζῇ μὲν ἐν πλαταιαῖς νικηθεὶς· ναυτικῇ δὲ ἐν σαλαμῖνι. καὶ διὰ θετταλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν ἀσίαν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος περσῶν ἐπὶ δαρείου ἐδυστύχησεν περὶ μαραθῶνα. δευτέρα ἐπὶ ξέρξου. περὶ σαλαμῖνα. καὶ πλαταιὰς, τοῦ θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν ἀθηναίων, καὶ ῥήτορος καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ ἀπόλλων γὰρ τοῖς

ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν περσῶν περιγενήσονται, εἶπε, τείχη ξύλινα κατασκευάσαι. καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν, τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων. ὁ δὲ θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι. αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ μένωνος τραγῳδῶν αἰσχύλος, ἐνίκα φινεῖ, πέρσαις, γλαύκῳ, ποτνιεῖ, προμηθεῖ. τούτου τοῦ ξέρξου, πατὴρ μὲν ἦν δαρεῖος, ὁ περσῶν βασιλεύς. μήτηρ δὲ ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι δαρεῖοι τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ ὑστάσπης προκριθεὶς ὑπὸ τῶν περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ ξέρξου πατὴρ, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. δεύτερος δὲ, ὁ ἀρταξέρξου πατὴρ, σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔσχατος δὲ δαρεῖος ὁ ὑπ᾽ ἀλεξάνδρου τοῦ, φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

τ άδε μὲν περσῶν τῶν οἰχο-
μένων
ἑλλάδ' ἐς αἶαν πίστα κα-
λεῖται.
καὶ τῶν ἀφνεῶν, καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς δαρείου υἱὸς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσοπολεῖται θυμὸς
ἔσωθεν. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς.
οἴχωκε. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ περσῶν ἀφικνεῖται. οἵτε τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατά-(νων
καὶ τὸ παλαιὸν κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες
οἷος ἀμίστρης, ἠδ' ἀρταφρένης
καὶ μεγαβάτης, ἠδ' ἀστάσπης, ταγοὶ περσῶν.
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
σοῦνται στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται
φοβροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην.
ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.

ἀρτεμβάρης θ᾽ ἱππιοχάρμης, καὶ μασίστρης
ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς, ἰμαῖος.
φαρανδάκης θ᾽ ἵππων ἐλατὴρ θ᾽ σωσθάνης
ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας, καὶ πολυθρέμμων
νεῖλος ἔπεμψε σουσισκάνης
πηγαστανὼν αἰγυπτογενὴς
ὅ τε τῆς ἱρᾶς μέμφιδος ἄρχων,
μέγας ἀρσάμης, τάς τ᾽ ὠγυγίας
θήβας ἐφέπων ἀριόμαρδος
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθος τ᾽ ἀνάριθμοι
ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕσπεται λυδῶν
ὄχλος οἵ τ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς,
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς, μητραγαθὴς
ἀρκεύς τ᾽ ἀγαθὸς βασιλεῖς δίοποι.
καὶ πολύχρυσοι σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι.
διῤῥυμά τε, καὶ τριῤῥυμα τέλη
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλειον ἑλλάδι.
στεῦται δ᾽ ἱεροῦ τμῶλον πελάται
μάρδων. θάρυβις λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ μυσοὶ, βαβυλὼν
δ᾽ ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει. σύρδην ναῶν τ᾽ ἐπόχους.
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς.
τὸ μαχαιροφόρον τ᾽ ἔθνος, ἐκ πάσης
ἀσίας ἕπεται προπομπαῖς.
δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
τοιόνδ᾽ ἄνθος περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν

ἃς περὶ πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ·
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν,
τείνοντα χρόνον, τρομέονται.
πεπέρακε μὲν, ὁ περσέπτολις ἤδη.
βασίλειος στρατὸς, εἰς ἀντίπορον
γείτονα χώραν λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
ἀθαμαντίδος ἕλλης πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.
διχόθεν. πεζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσης.
ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέταις,
χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
φοινίου δέργμα δράκοντος.
πολύχειρ, καὶ πολυναύτης
ἀσσύριον θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλυτοῖς ἀνδράσι.
τοξόδαμνον ἄρην, δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ὀχυροῖς ἕρκεσιν
εἴργειν, ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος
εὐπετέος ἀνάσσων, φιλόφρων γὰρ
σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει,

βροτὸν ἐς ἀρκύστατα, τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησε τὸ παλαιόν.
ἐπέσκηψε δὲ πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱπποχάρμας τε κλόνους.]
πόλεων δ' ἀναστάσεις.
ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης
πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ.
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, πίσυνοι
λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται
φόβῳ ὀὰ περσικοῦ στρατεύματος.
τοῦ δὲ μὴ πόλις πύθηται
κένανδρον μέγ' ἄστυ σουσίδος.
καὶ τὸ κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται.
ὀὰ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς,
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
μελισσᾶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας.
ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν
αἴας λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ,
πίμπλανται δακρύμασι.
περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
ἑκάστη πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμητάεντα
θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα,
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνὴν, καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει.
πῶς ἄρα πράσσει ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον.
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ, νικῶν,
ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φῶς ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως.
βασίλεια δ' ἐμὴ προσπίτνω
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.
Χο. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα περσίδων ὑπερτάτη
μῆτερ ἡ ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε δαρείου γύναι
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα περσῶν, θεοῦ δὲ μήτηρ ἔφυς.
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.
Ατ. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω
χρυσοστόλβους δόμους. καὶ τὸ δαρείου τε
κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.
ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον.
οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος
φίλοι. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας
ἀρέψῃ ποδὶ ὄλβον. ὃν δαρεῖος ἦρεν.
οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος ἐστὶν ἐν φρεσίν.
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν.
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτος γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου

τῶνδέ μοι γίνεσθε πέρσαι γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
χο. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι,
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ,
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
ἀτ. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ' ἀφ' οὗ περ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὥς τις πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε.
ἡ μὲν πέπλοισι περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν.
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ, πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἀλλήλαιν, παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν,
κατεῖχε, καὶ πράϋνεν, ἅρμασι δ' ὕπο,
ζεύγνυσιν αὐτῷ. καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι, χ' ἡ μὲν, τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.
ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.
ἡ δ' ἐσφάδαζε. καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρου
διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται.
δαρεῖος οἰκτείρων σφε, τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
ξέρξης πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.

ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι,
θέλουσα θῦσαι, πέλανον ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν,
Φοίβου φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην φίλοι.
μεθ' ὕστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα.
τίλλοντ', ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο, ἢ πτήξας, δέμας
τῷ κίρκῳ τύπτεσθαι παρεῖχε.
ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἐς ἰδεῖν.
ὑμῖν δ' ἀκούειν, εὖ γὰρ ἴστε παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
χο. οὔ σε βουλόμεσθα μῆτερ οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.
τὰ δ' ἀγαθά τ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε, καὶ τέκνοις σέθεν.
καὶ πόλει. φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς.
γῇ τε, καὶ φθιτοῖς χέασθαι, πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅν περ φὴς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην.
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦ σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι, πρευμενῶς παρῄνεσα.
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι
ἀτ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,
παιδὶ, καὶ δόμοις, τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστὰ ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι.
πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθεν φίλοις.

εὖτ' ἂν ἐς οἴκους μόλωμεν, κεῖνα δ' ἐκ μαθεῖν θέλω.
ὦ φίλοι ποῦ τὰς ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.
χο τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
ἀτ ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς, τήν δε θηράσαι πόλιν.
χο πᾶσα γένοιτ' ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ἀτ ὧ δέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ.
χο καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ μήδους κακά.
ἀτ καὶ τί πρὸς τούτοις πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις,
χο ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός.
ἀτ πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει.
χο οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σαγαί.
ἀτ τίς δε ποιμάντωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ.
χο οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
ἀτ πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας.
χο ὥς τε δαρείου πολλώ τε, καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ἀτ δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τε κοῦσι φροντίσαι.
χο ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.
τοῦ δε γὰρ δράμημα φωτὸς περσικὸν πρέπει μαθεῖν.
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.
ἀγγ ὦ γῆς ἁπάσης ἀσιάτιδος πολίσματα.
ὦ περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν.
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος τὸ δε περσῶν ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι· κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλειν κακά.
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύσαι πάθος πέρσαι.
πέρσαι, στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ἄνια, ἄνια, κακὰ λυπρὰ, λυπρά.
νεόκοτα, καὶ δάϊα. αἶ αἶ
διαίνεσθαι πέρσαι τόδ' ἄχος κλύοντες
ἀγγ ὡς πάντ' ἐστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.

κ' αὐτός δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
χο ἦ μακροβίοτος ὧδε γέτις αἰὼν ἐφαάνθη.
γηραιοῖς ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.
ἄγγ καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.
χο ὀτοτοῖ τοὶ μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γῆς ἀπ' ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν.
δίαν ἑλλάδα χώραν
ἄγγ πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων.
σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
χο ὀτοτοτοὶ φίλων ἁλίδονα σώματα
πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν
ἄγγ οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς
χο ἴυζε ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαις
δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεαν, αἲ αἲ στρατοῦ φθαρέντος.
ἄγγ ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα σαλαμῖνος κλύειν.
φεῦ τῶν ἀθηνῶν, ὡς στένω μεμνημένος.
στυγναί γ' ἀθᾶναι δαΐοις μεμνῆσθαί τοι πάρα.
ὡς πολλὰς περσίδων μάταν.
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους
ἄτ σιγῶ πάλαι δύστηνος. ἐκπεπληγμένη.
κακοῖς. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά.
τὸ μὴ τελέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
" ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
" θεῶν διδόντων. πᾶν δ' ἀναπτύξασα πάθος
λέξον καταστὰς κεἰ στένοις κακοῖς ὅμως.

τίς οὐ τέθνηκεν; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν·
τῶν ἀρχελείων ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ.
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών·
ἀγγ. ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε, καὶ φάος βλέπει.
ἀτ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασι φάος μέγα.
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχείμου..
ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιληνίων.
χ' ὠχιλίαρχος δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγενής.
θαλασσόπληκτον νῆσον αἴαντος πολεῖ.
λίλαιος ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμονα,
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,
πηγαῖς τε νείλου, γειτόνων αἰγυπτίου,
ἀρκτεὺς, ἀδεύης· καὶ φρεσσεύης τρίτος,
καὶ φαρνοῦχος οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.
χρυσεὺς μάταλος μυριόνταρχος θανὼν
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
πυρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.
ἔτεγγ' ἀμείβων χρῶτα πορφυρέα βαφῇ.
καὶ μάγος ἄραβος. ἀρτάμης τε βάκτριος.
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
ἄμιστρις ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν. ὅ τ' ἐσθλὸς ἀριόμαρδος σάρδεσι
πένθος παρασχὼν σεισάμης, ὁ μύσιος
θάρυβις τε πεντήκοντα, πεντάκις νεῶν
ταγός γένος λυρναῖος εὐειδὴς ἀνήρ.
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.

συεννεσίς τε πρῶτος ἐς εὐψυχίαν.
κιλίκων ἄπαρχος εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ἄτ. αἰαῖ κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
αἴσχη τε πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.
πόσον δὴ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων.
ὥστ' ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι.
μάχην συνάψαι ναΐῃσιν ἐμβολαῖς.
ἄγ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρων
ναυσὶ κρατῆσαι· καὶ γὰρ ἕλλησι μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς, εἰς τριακάδας δέκα
ναῶν δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.
ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἳ δ' ὑπέρκομποι τάχει.
ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτὰ δ' ὧδ' ἔχει λόγος
μέσοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ.
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορόπῳ τύχῃ
ἄτ. θεοὶ πόλιν σώζουσι παλλάδος θεᾶς
ἄγ. ἔστ' ἄρ' ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν, ἀσφαλές.
ἄτ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς, τίς ἦν φράσον.
τίνες κατῆρξαν πότερον ἕλληνες μάχης.
ἢ παῖς ἐμὸς πλήθει κατακαυχήσας νεῶν.
ἄγ. ἦρξε μὲν ὦ δέσποινα τοῦ παντὸς κακοῦ,
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ ἕλλην ἐξ ἀθηναίων στρατοῦ.

ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε·
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας
ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασιν
νεῶν ἐπενθορῶντες ἄλλος ἄλλοσε·
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο·
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον·
πᾶσι προσφωνεῖ τόνδε ναυάρχαις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα·
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ·
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν·
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους·
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φεύξοιαθ' ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον·
τοσαῦτ' ἔλεξε. κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενὸς·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο·
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναύτης τ' ἀνὴρ
τροποῦ τοκώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον·
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ,
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν·
ναῶν ἄνακτες, πάντα ναυτικὸν λεών·
καὶ νὺξ ἐχώρει· κοὐ μάλ' ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·

ἐπεί γε

ἐπεί γε μέν τοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γῆν εὐφεγγὴς ἰδεῖν
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν, οὐ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ
παιᾶν ἐφύμνουν σεμνὸν ἕλληνες τότε.
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει. καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν. ὦ παῖδες ἑλλήνων ἴτε.
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη
θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς ἑλληνικὴ
ναῦς. κ' ἀποθραύει πάντα φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνε δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν οὖν ῥεῦμα περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν,
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.
ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν. θάλασσαν δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν.
ναυαγίων πλήθουσαν καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν, χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασί τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι μὴ δ' ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.
ἄτ. αἶ αἶ κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγε μέγα.
πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ἀγγ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακῶν
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.
ὃς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
ἄτ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη.
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατοῦ,
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν εἰς τὰ μάσσονα.
ἀγγ. περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.
ψυχήν τ' ἄριστοι καὶ εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ἄτ. οἳ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς φίλοι.

ποίῳ μόρῳ τούς δὲ φῂς ὀλωλέναι.
ἀγγ. νῆσος τίς ἐστι πρόσθεν σαλαμῖνος τόπων
βαιὰ δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ᾽, ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκ σωζοίατο
κτείνειαν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατόν.
φίλους δ᾽ ὑπεκσώζοιεν εἰν ἁλίων πόρων.
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος ἕλλησι μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον, ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ᾽ ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο, πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
πέτρησιν ἠράσσαντο τοξικῆς δ᾽ ἄπο
θώμιγγος, ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεωκοποῦσι, δυστήνων μέλη.
ἕως ἁπάντων ἐξ ἀπέφθειραν βίον.
ξέρξης δ᾽ ἀνώμωξε κακῶν ὁρῶν βάθος.
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελασγίας ἁλός.
ῥήξας δὲ πέπλους κ᾽ ἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἧιξ᾽ ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ, τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθεν συμφορὰν πάρα στένειν.
ἀτ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ᾽ ἔψευσας φρενῶν
πέρσας. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσε.

ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
σὺ δ' εἰπὲ νεῶν, αἳ πεφεύγασι μόρον.
ποῦ τάσδ' ἔλιπες οἶσθα σημῆναι τορῶς.
ἀγγ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην.
κατ' οὖρον, οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔντε βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν, ἔστε φωκέων χθόνα.
καὶ δωρίδ' αἶαν μηλιᾶτε κόλπον, οὗ
σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαιΐδος πέδον
καὶ θεσσαλῶν πόλις μ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ', ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψη τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' ἀξίου πόρον.
βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, πάγγαιόν τ' ὄρος.
ἠδωνίδ' αἶαν, νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς,
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσι δὲ πᾶν
ῥέεθρον στρυμόνος ἁγνοῦ. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ηὔχετο.
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε, προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο.
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.

πίπτον τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅς τις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξε βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἀτύχον σωτηρίας
θρήκην περάσαντες, μόλις πολλῷ πόνῳ.
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. ὡς στένειν πόλιν
περσῶν ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονὸς
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων,
κακῶν. ἃ πέρσαις ἐγκατέσκηψε θεός.
Χο. ὦ δυσπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου, παντὶ περσικῷ γένει.
Ατ. αἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσε φάτις
ὑμῶν θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.
ἔπειτα γῇτε, καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπεξειργασμένως
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλει
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖς τὰ πιστὰ φέρειν βουλεύματα.
καὶ παῖδ' ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους
μή καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθητε κακόν.
Χο. ὦ ζεῦ βασιλεῦ, νῦν περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατάνων

πένθει στυγνῷ κατέκρυψας.
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διαμυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους τέγγουσ' ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρογόοι περσίδες ἀνδρῶν.
ποθέουσαι ἰδεῖν ἄρτι συζυγίαν.
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει.
γαῖ' ἀσίας ἐκκενουμένα.
ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγε ποποῖ.
ξέρξης δ' ἀπώλεσε τοτοῖ.
ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως.
βαρίδεσσι ποντίαις, τίπτε δαρεῖος μὲν οὕτω
τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολίταις
σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. πεζούς τε καὶ θαλασσίους
αἱ δ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ.
νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ.
νᾶες πανολεθρίῃσιν ἐμβολαῖς
διὰ δ' ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκ φυγεῖν.
ἄνακτ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν θρῄκης ἀμπεδιήρεις
δυσχειμέρους τε κελεύθους.
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι φεῦ.
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην ἠὲ
ἀκτὰς ἀμφὶ κεγχρείας, ὀᾶ
στένε καὶ δακνάζου βαρὺ δ'

ἀμβόησον οὐράνι' ἄχη ὀᾶ.
τεῖνε δὲ δυσβαΰκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναμπτόμενοι ἁλὶ δεινὰ φεῦ.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων ἠέ.
παίδων τᾶς ἀμιάντου ὀᾶ.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς.
τοκῆες δ' ἄπαιδες ἔρρανται
δαιμόνι' ἄχη ὀᾶ ὀδυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν ἀσίαν δὴν
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται οὐκέτι
δασμοφοροῦσι δεσποσύνῃσιν ἀνάγκαις.
οὔτ' ἐς γᾶν προσπίτνοντες
ἄρξονται, βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχύς
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα. αἴαντος περικλύστα
νᾶσος, ἔχει τὰ περσῶν.
ἀτ. φίλοι κακῶν μὲν, ὅστις ἔμπορος κυρεῖ.
ἐπίσταται βροτοῖσιν, ὡς ὅταν κλύδων,
κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ. πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμων' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα.
ἐν ὄμμασι τ' ἀνταῖα, φαίνεται θεῶν.
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν.
ἔστειλα τῷ παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς

φέρουσ' ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαὲς μέλι
λιβάσιν. ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο,
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον,
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖσθε, τόνδε δαίμονα.
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγώ.
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
χο βασίλεια γύναι πρέσβυς πέρσαις·
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίαν.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ
γῆ τε, καὶ ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων
πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος.
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴπη.
ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναιόλ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα,
παντάλαιν' ἄχη διαβοάσω
νέρθεν ἄρα κλύει μου.
ἀλλὰ σύ μοι γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων δαίμονα μεγαλαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων, περσᾶν σουσιγενῆ

θεὸν πέμπετε δ' ἄνω οἷον ὅπου
περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν ἦ φίλος.
ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος τάφου.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη
αἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς
ἀνίει δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαριὰν, ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο πέρσαις, θεομήστωρ.
δ' ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὖ. ἐποδώκει ἠέ.
βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι ἱκοῦ
ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφάσκων
βάσκε πάτερ ἄκακε δαρειὰν οἶ
ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη-
δέσποτα δεσπότου φάνηθι
στυγία γὰρ ἐπαχλύς τις πεπόταται
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ἀπόλωλε.
βάσκε πατὴρ ἄκακε δαρειὰν οἶ αἶ αἶ αἶ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν
τί τάδε δυνάστα δυνάστα
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάνοιεν δ' ἁμαρτία
πᾶσα γᾶ τᾶδε, ἐξέφθιν θ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες
Δα ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
πέρσαι γεραιοὶ τίνα πόλις πονεῖ πόνον
στένει κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ' ἄκριτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.

ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον.
ἄλλως τε πάντως χ'οἱ κατὰ χθόνιοι θεοί.
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν, ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν.
Χο σέβομαι μὲν προσιδέσθαι
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
Δα ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος
μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
Χο δείομαι μὲν χαρίσασθαι.
δέομαι δ' ἀντία φάσθαι
λέξας δύσλεκτα φίλοισι.
Δα ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται
τῶν ἐμῶν λέκτρων γηραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι.
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίνεται θνητοῖς ὁ μάσσων βίος ἢν ταθῇ πρόσω
ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμον,
ὃς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες.
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ Δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ
διαπεπόρθηται τὰ τῶν Περσῶν πράγμαθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν
Δα τίνι τρόπῳ. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ἄτ οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.
δα τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.
ἄτ θούριος ξέρξης κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
δα πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας
ἄτ ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάτων.
δα πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσε περᾶν.
ἄτ μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
δα καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;
ἄτ ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων συνήψατο.
δα φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ἄτ ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσε κακόν.
δα καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε.
ἄτ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
δα ὧδε παμπίδην δὲ πᾶς στρατὸς κατέφθαρται δορί.
ἄτ πρὸς τάδ' ὡς σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
δα ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ἄτ βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
δα ὢ μέλεος. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ἄτ μονάδα δὲ ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα.
δα πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶ ἔστιν τίς σωτηρία;
ἄτ ἄσμεναν μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν
δα καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τὴν δὲ τοῦτ' ἐτήτυμον
ἄτ ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τούτῳ δ' οὐκ ἔνι στάσις.
δα φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
ζεὺς ἐπέσκηψε τελευτὴν θεσφάτων, ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεοὺς
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσε νέῳ θράσει.
ὅστις ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμάμασιν

ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα βόσπορον ῥόον θεοῦ.
καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσε πολλῷ στρατῷ.
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ' οὐκ ἀβουλίᾳ
καὶ ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν. δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόρος.
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
Ατ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσι διδάσκεται
θούριος ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρία ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσε κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' ἑλλάδα.
Δα. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον ἀεὶ μνηστὸν οἷον οὐδέπω.
τόδ' ἄστυ σοῦσον ἐξεκένωσε πεσών.
ἐξ οὗτέ τι μὴν ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν
ἕν' ἄνδρα πάσης ἀσίδος μηλοτρόφῳ.
ταγεῖν ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἤνυσεν ἔργον.
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ κῦρος εὐδαίμων ἀνήρ.
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
λυδῶν δὲ λαὸν καὶ φρυγῶν ἐκτήσατο.
ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασε βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ μάρδος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρᾳ.
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι τὸν δὲ σὺν δόλῳ,

ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις.
ξὺν ἀνδράσι φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ μάρφις, ἕβδομος τ' ἀρταφρένης
κἀγὼ δ' ἔκυρσα πάλλου τοῦπερ ἤθελον.
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ὢν νέα φρονεῖ
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔχομεν,
οὐκ ἂν φάνημεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
Χο. τί οὖν ἄναξ δαρεῖε ποῖ καταστρέφεις.
λέγων τελευτὴν πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι.
πράσσοι μὲν ὡς ἄριστα περσικὸς λαὸς
Δα. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν ἑλλήνων τόπον.
μὴ δ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
Χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ
Δα. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.
Χο. ἀλλ' εὐσταλῆ τε λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.
Δα. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
Χο. πῶς εἶπας οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν ἕλλης πορθμὸν εὐρώπης ἄπο.
Δα. παῦροι γε πολλῶν εἴτι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα.
βλέψαντα, συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσι πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον ἀσωποῦ ῥοαῖς

ἄρδει φίλον πίασμα βοιωτῶν χθονί.
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων.
οἳ γῆν μολόντες ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη.
ᾐδοῦντο συλᾶν, οὐδ' ἐπιμπράναι νεώς.
βωμοὶ δ' ἄϊστοι δαιμόνων ἱδρύματα.
πρόριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς πράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν. ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γᾶ πλαταιῶν δωρίδος λόγχης ὕπο.
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν.
„ ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα δεῖ φρονεῖν.
„ ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν.
ἄτης ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' ἀθηνῶν ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
„ ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
„ φρονημάτων ἔπεστιν εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι.
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ ξέρξου φίλη
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον, ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί, πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι

στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις
μόνης γὰρ οἶδα σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβυς χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχὴν διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.
,, ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
χο ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι.
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα
ἄτ ὦ δαῖμον ὥς με πολλὰ εἰσέρχεται κακῶν
ἄλγη μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι.
ἐσθημάτων κλύουσα ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων.
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσωμαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.
χο ὦ πόποι ἦ μεγάλης ἀγαθᾶς τε
πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.
εὖτ' ὁ γηραιὸς πανταρκὴς ἀκάκης ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος δαρεῖος ἄρχε χώρας
πρῶτα μὲν εὐδοκίμους
στρατιᾶς ἀποφαινόμεθ' ἠδὲ νόμιμα
τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους
ὅσσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον.
οὐ διαβὰς ἅλυος ποταμοῦ, οὐδ'
ἀφεστίας συθείς, οἷαι στρυμονίου
πελάγους ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
θρηικίων ἐπαύλων. λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ

κατὰ χέρσον ἐληλάμεναι περὶ πύργον
τοῦ δ' ἄνακτος ἄϊον ἕλλας ἀμφὶ πόρον
πλατὺν ἐχόμεναι. μυχίατε προποντὶς
καὶ στόμα πόντου, νᾶσοι θ' αἳ κατὰ πρῶν'
ἅλιον περίκλυστοι. τᾷδε γᾷ προσήμεναι
οἷα λέσβος ἐλαιόφυτός τε σάμος
χίος ἠδὲ πάρος νάξος μύκονις
τήνῳ τε συνάπτουσ' ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάγκτους
λήμνον ἰκάρου θ' ἕδος, καὶ ῥόδον, ἰδὲ κνίδον
κυπρίας τε πόλεις πάφον ἠδὲ σόλους
σαλαμῖνά τε τῆς νῦν ματρόπολις
τῶνδ' αἰτία στεναγμάτων
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον,
ἰόνιον πολυάνδρους ἑλλήνων ἐκράτυνε.
σφετέραις φρεσίν. ἀκάματον δὲ παρῆν,
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων, παμμίκτων τ'
ἐπικούρων νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα.
τάδ' ἤν' ἂν φέρομεν πολέμοισι δαμασθέντες
μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισι.

ξέρ ἰὼ δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρήσας
ἀτεκμαρτοτάτης. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων
ἐνέβη περσῶν γενεᾷ τί πάθω τλήμων.
λέλυται γὰρ ἐμοὶ γυίων ῥώμη, τήνδ'
ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν. εἴθ' ὤφελε ζεῦ
κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν οἰχομένων, θανάτου
κατὰ μοῖρα καλύψαι

χο ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς καὶ περσονόμου
τιμῆς μεγάλης κόσμου τ' ἀνδρῶν οὓς νῦν δαίμων
ἀπέκειρε. γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν

ξέρξα

ξέρσᾳ κταμέναν ἄδου
σάκτορι περσᾶν· ἀδαγβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες πάνυ γὰρ φύσις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται
ξέρ αἲ αἲ κεδνᾶς ἀλκᾶς
χο ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ γαίας αἰνῶς
αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται
ξέρ ὅδ᾽ ἐγὼν οἴ οἴ αἰακτὸς μέλεος γέννᾳ
γᾷ τε πατρίᾳ κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμην
χο πρὸ φθόγγου σοι νόστου, τὰν κακοφάτιδα βοὰν,
κακομέλετον ἰὰν, μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.
ξέρ ἵετ᾽ αἰανὴν καὶ πανόδυρτον δύσθροαν αὐδὰν
δαίμων γὰρ ὅδ᾽ ἂν μετάτρεπτος ἐπ᾽ ἐμοὶ
ἥσω τὶ καὶ πανόδυρτον λαοπαθῆσε βίζων,
ἁλίτυπά τε βάρη, πόλεως γέννας πενθητῆρος.
κλάγξω δ᾽ αὖ γόον ἀρύδακρυν· ἰώνων γὰρ
ἀπηῦρα, ἰώνων νεόφρακτος ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος δυσδαίμονά τ᾽ ἀκτὰν
ξέρ οἲ οἲ οἲ βόα καὶ πάντ᾽ ἐκ πεύθου.
χο ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, ποῦ δέ σοι παραστάται
οἷος ἦν φαρανδάκης σούδας, πελάγων.
καὶ δοτάμας ἠδ᾽ ἀγαβάτας ψάμμις
συσισκάνης τ᾽ ἀκβάτανα λιπὼν
ξέρ ὀλοὺς ἀπέλιπον τυρίας
ἐκ ναὸς ἔρροντας· ἐπ᾽ ἀκταῖς σαλαμινῇσι
συφέλου θανόντας ἐπ᾽ ἀκταῖς
χο οἲ οἲ οἲ ποῦ σέ σοι φαρνοῦχος
καριόμαρδός τ᾽ ἀγαθὸς ποῦ δέσε βάλκης ἢ λιλαίεται

τοῦ δὲ σουάκης ἄναξ ἤ λίλαιος εὐπάτωρ
μέμφθις. θώρυβις καὶ μασίστρης
ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' οἰσταίχμας τάδε σ' ἐπανέρομαι.

ξέρ ἰὼ ἰώ μοι μοι τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ
ἒ ἒ ἒ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ

χο ἦ καὶ τὸν περσῶν αὐτοῦ τὸν πιστὸν
πάντ' ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν
βατανώχου, παῖ δ' ἄλπιστον τοῦ σησαμάτου
μεγαβάτα πάρθον τε μέγαν τ' οἰνοβάρην τ'
ἔλιπες ἔλιπες ὢ ὢ δαΐων. πέρσας ἀγαυοῖς
κακὰ πρὸς κακὰ λέγεις.

ξέρ ἴυγγα μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτέρων ὑπομιμνήσκεις
ἄλαστα στυγνὰ πρὸ κακὰ λέγων.
βοᾶ βοᾶ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ

χο καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν. μάρδων ἀνδρῶν μυ-
ξάνθην ἄρδιον τ' ἀγχάρην (ριόνταρχον
δίαιξιν τ' ἠδ' ἀρσάκην ἱππιάνακτας.
κηγδαγάταν. καὶ λυθίμναν
τόμον αἰχμῆς ἀκόρεστον.

ξέρ ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι βεβᾶσι τοὺς οἱ-
βεβᾶσιν, οἱ νώνυμοι. (περ ἀγρόται στρατοῦ

χο ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ
ἰὼ ἰὼ ἔθετ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄταν

ξέρ πεπλήγμεθ' οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι.
πεπλήγμεθ' εὔδηλα γὰρ νέα νέα δύα δύα
ἰαόνων ναυβατῶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ περσῶν.
πῶς δ' οὔ στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι

τί δ' οὐκ ὄλωλε μέγα τὰ Περσῶν,
ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
χο ὁρῶ ὁρῶ. ξέρ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν
ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν χο. ἰαώνων λαὸς οὐ φυγαίμας;
ξέρ ἀγανόριος. κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον,
χο τραπέντα ναύφρακταν ἐρεῖς ὅμιλον;
ξέρ πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
χο παπαὶ παπαὶ παπαὶ παπαί.
ξέρ καὶ πλέον ἢ παπαὶ
χο δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ
λυπρὰ χαρίσματα δ' ἐχθροῖς.
καὶ σθένος γ' ἐκολούθη. ξέρ. γυμνός εἰμι προπομπῶν
χο φίλων ἄταισι ποντίαισι
ξέρ δίαινε δίαινε πῆμα. πρὸς δόμους τ' ἴθι.
χο αἶ αἶ αἶ αἶ δύα δύα. ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι
χο δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. ξέρ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς
χο ὀτοτοτοῖ ὀτοτοῖ ξέρ. βαρεῖά γ' ἅδ' ἁ συμφορά.
χο οἴ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
ξέρ ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν
χο διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι
χο μέλλειν πάρεστι δέσποτα. ξέρ. ἐπορθίαζε νῦν γόοις.
χο ὀτοτοτοτοτοί. ξέρ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεταί μοι
χο στονόεσσα πλαγά. ξέρ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ
χο ἄνια ἄνια ἄνια. (μύσιον.
ξέρ καί μοι γενείου ὕπερθεν λευκήρη τρίχα.
χο ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ξέρ αὖτει δ' ὀξύ. χο. καὶ τάδε ἔξω.
ξέρ πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
χο ἄνια ἄνια ἄνια.
ξέρ καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
χο ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

ξέρ διαίνου δ' ὄσσε χο. τέγγομαί τοι.
ξέρ βοᾶ νῦν ἀντίδουπά μοι χο. οἶ οἶ οἶ.
ξέρ αἰακτὸς ἐς δόμους κίε χο. ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβα
ξέρ ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. (τος
χο ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
ξέρ γοᾶσθ' ἁβροβάται
χο ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβατος.
ξέρ ἠ ἠ ἠ τρισκάλμοισιν.
ἠ ἠ ἠ βάρισιν ὀλλόμενοι.
χο πέμψω τοῖσε δυσθρόοις γόοις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

α Γαμέμνων εἰς ἴλιον ἀπιὼν, τῇ κλυταιμνήστρᾳ εἰ πορθήσοι τὸ ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν. ἐπὶ μισθῷ κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν, ἰδὼν, ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ, τῶν πρεσβυτῶν, ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται. οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι μετ' οὐ πολὺ δὲ, καὶ ταλθύβιος παραγίνεται. καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη. ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ κασσάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον; σὺν τῇ κλυταιμνήστρᾳ. κασσάνδρα δὲ προμαντεύεται. πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος, θάνατον. καὶ τὴν ἐξ ὀρέστου μητροκτονίαν. καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται. ὡς ἔκπληξιν ἔχον, καὶ οἶκτον ἱκανόν, ἰδίως δὲ αἰσχύλος τὸν ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ. τὸν δὲ κασσάνδρας, σιωπήσας θάνατον. νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν. πεποίηκέν τε αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διισχυριζόμενον, περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ. τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει ἰφιγενείας. τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀρέστου ἐξ ἀτρέως, συμφοραῖς.

Ε διδάχθη τὸ δρᾶμα, ἐπὶ ἄρχοντος. φιλοκλέους. ὀ λυμπιάδι, εἰκοστῇ ὀγδόῃ. ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος αἰ- σχύλος. ἀγαμέμνονι. χοηφόροις. εὐμενίσι.

Π ρωτεῖ. σατυρικῷ. ἐχορήγει ξενοκλῆς, ἀφιδναῖς.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Φ ύλαξ. χορός. ἄγγελος. κλυταιμνήστρα. ταλθύβιος. κῆρυξ. ἀγαμέμνων. κασάνδρα. αἴγισθος.

Θ εράπων ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος. οὐχὶ ὁ ὑπὸ αἰγίσθου ταχθεὶς, φύλαξ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὺς μὲν αἰτῶ, τῶν δ' ἀπαλλαγὴν
θ πόνων.
φρουρᾶς ἐτείας, μῆκος δ' ἣν κοι-
μώμενος.
στέγαις ἀτρειδῶν ἔγκαθεν κυνὸς δίκην.
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν.
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα, καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας. ἐμπρέποντας αἰθέρι,
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν,
καὶ νῦν φυλάσσω. λαμπάδος τὸ σύμβολον.
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ τροίας φάτιν.
ἁλώσιμόν τε βάξιν. ὧδε γὰρ κρατεῖ.
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσον τ' ἔχω,
εὐνὴν ὀνείροις, οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ.
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
ὅταν δ' ἀείδειν, ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.
ὕπνον τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων.
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός,
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ, νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν.
πολλῶν ἐν ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν. ἰοὺ ἰού.
ἀγάμεμνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς.

εὐνὴν ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις·
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι·
ἐπορθριάζειν, εἴπερ ἰλίου πόλις·
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε, φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ, εὖ πεσόντα θήσομαι·
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας·
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα·
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι·
σαφέστατ' ἂν λέξειεν ὡς ἑκὼν ἐγὼ,
μαθοῦσιν αὐδῶ· κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
Χο δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ πριάμῳ· μέγας ἀντίδικος
μενέλαος ἄναξ ἠδ' ἀγαμέμνων,
διθρόνου διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος ἀτρειδῶν,
στόλον ἀργείων, χιλιοναύταν. τῆσδ' ἀπὸ χώρας·
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη.
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις,
ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων· στροφοδινοῦνται·
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. δεμνιοτῆρι·
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δαΐων· ἤτις ἀπόλλων,
ἢ πὰν, ἢ ζεὺς, οἰωνόθροον. γόον ὀξυβόαν·
τῶν δὲ μετοίκων ὑστερόποινον· πέμπει παρὰ βα-
οὕτω δ' ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων (σιν ἐρινύν.
ἐπ' ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
ζεύς· πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς

πολλὰ παλαίσματα, καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις.
κάμακος θήσων δαναοῖσιν.
τρωσί θ' ὁμοίως ἔστι δ' ὅπη νῦν,
ἐστὶ τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων.
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν.
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες, μίμνομεν ἰσχὺν,
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων. ἐντὸς ἀνάσσων.
ἰσοπρέσβυς ἄρης δ' οὐκένι χώρα.
τίθι περ γήρως φυλλάδος ἤδη.
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς.
στείχει. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.
ὄναρ ἡμερόφατον ἀλαίνει. σὺ δὲ τυνδάρεω
θύγατερ βασίλεια κλυταιμνήστρα.
τί χρέος, τί νέον, τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας.
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς.
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων. ὑπάτων χθονίων.
τῶν τ' οὐρανίων. τῶν τ' ἀγοραίων. βωμοὶ δώροις φλέγονται
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης. λαμπὰς ἀνίσχει.
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ.
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις. (τόν.
πελανῷ μυχόθεν βασιλείῳ. τούτων λέξου' ὅτι καὶ δυνα
καὶ θέμις αἰνεῖν, παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης.
ἣ νῦν αὖθ' ὅτε κακόφρων τελέθει.
τότε δ' ἐκ θυσιῶν, ἄγαν ἀφαίνεις.

ἐλπὶς ἀμύνει· φροντίδ' ἄπληστον·
τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος· αἴσιον ἀνδρῶν·
ἐκτελέων ἔτι γὰρ, θεόθεν καταπνείει.
πειθὼ μολπάν· ἀλκὰν σύμφυτος αἰών.
ὅπως ἀχαιῶν, δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν·
ξύμφρονα ταγὰν· πέμπει σὺν δορὶ δίκας πλά
θούριος ὄρνις, τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. (κτορι.
οἰωνῶν βασιλεὺς, βασιλεῦσι νέων ὁ κελαινὸς
ὅ τ' ἐξόπιν ἀργείας φανέντες ἴκταρ μελάθρων·
χερὸς ἐκ δορυπάλτου· παμπρέποις ἐν ἕδραισιν·
βοσκόμενοι λαγίναν· ἐρικύματα φέρματι γέν-
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. (ναν,
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν, δύο
λήμασι δισσοὺς, ἀτρείδας μαχίμους.
ἐδάη λαγοδαίτας πομποὺς τ' ἀρχάς.
οὕτω δ' εἶπε τεράζων, χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ,
πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος. πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ.
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. οἷον μήτις ἄτα
θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲς στόμιον μέγα τροίας·
στρατωθέν οἴκῳ γὰρ ἔπι, φθόνος ἄρτεμις ἁγνά.
πτανοῖσι κυσὶ πατρός· αὐτότοκον πρὸ λόχου.
μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. στυγεῖ δὲ δεῖπνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω. (αἰετῶν
τόσων περ εὔφρων καλὰ
δρόσοισιν ἀέπτοις μαλερῶν ὄντων.
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά.

τούτων αἰτεῖ, ξύμβολα κρᾶναι.
δεξιὰ μὲν κατάμομφα   δὲ φάσματα στρουθῶν,
ἴηιον δὲ καλέω παιᾶνα   μήτινας ἀντὶ πνόους.
δαναοῖς χρονίας ἐχενήϊδας   ἀπλοίας τεύξῃ.
σπευδομένα θυσίαν. ἑτέραν ἄνομον τίν᾽ ἀδαῖτον.
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐδ᾽ εἰσώρα μίμνει γὰρ
φοβερὰ παλίνορτος.   οἰκονόμος δολία.
μνάμων μῆνις τεκνόποινος   τοιάδε κάλχας ξὺν
μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν.
μόρσιμ᾽ ἀπ᾽ ὀρνίθων.   ὁδίων οἴκοις βασιλείοις.
τοῖς δ᾽ ὁμόφρονον.   αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ᾽
εὖ νικάτω
ζεὺς ὅστις ποτ᾽ ἐστὶν, εἰ τόδ᾽ αὐτῷ   φίλον κεκλη
μένῳ.
τοῦτον νίν προσεννέπω.   οὐκ ἔχω προσεικάσαι.
πάντ᾽ ἐπισταθμώμενος.   πλὴν διὰ εἰ τόδε μάταν.
ἀπὸ φροντίδος ἄχθος.   χρὴ βαλεῖν ἐτυτήμως.
οὐδ᾽ ὅστις πάροιθεν, ἦν μέγας
παμμάχῳ θράσει βρυῶν.   οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχὼν,
ζῆνα δέ τις προφρόνως   ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.   τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα. τῷ πάθει μάθος   θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ᾽ ἔν θ᾽ ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.
καὶ παρ᾽ ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως. σέλμα σεμνὸν ἡ-
μένων.
καὶ τόθ᾽ ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς.   νεῶν ἀχαιϊκῶν.
μάντιν οὔτινα ψέγων   ἐμπαίοις τύχεσι συμπνέων.
εὖτ᾽ ἀπλοίῳ κενα   γγειβαρυνον τ᾽ ἀχαιϊκὸς λεώς.

χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό θοις ἐν αὐλίδος
πνοαὶ δ' ἀπὸ στρυμόνος μολοῦσαι (τόπος.
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι. βροτῶν ἄλαι.
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς παλιμμήκη χρό
νον τιθεῖσαι.
τρίβω κατέξαινον ἄν θος ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισιν.
μάντις ἔκλαγξε προφέρων, ἄρτεμιν ὥς τε χθό-
να βάκτροις.
ἐπικρούσαντας ἀτρείδας. δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πειθέσθαι βαρεῖα δ' εἰ
τέκνον δαΐξω δόμων ἄγαλμα. μιαίνων παρ-
θενοσφάγοισιν.
ῥεέθροις πατρῴοις χέρας. βωμοῦ πέλας τί τῶνδ'
κακῶν τί τῶς λιπόναυς τε γένωμαι. (ἄνευ.
ξυμμαχίας ἁμαρτών. παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ. περιόργως ἐπιθυμεῖν.
θέμις οὖν γὰρ εἴη. ἐπεί δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,
φρενὸς πνέων δυσεβῆ τρόπαιαν.
ἄναγνον ἀνίερον τόθεν. τὸ παντότολμον φρονεῖν
βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις (μετέγνω.
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ, γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποί
νων πολέμων ἀρωγάν. καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον. ἔθεντο φιλόμα-
χοι βραβῆς
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν. δίκην χειμαί
ρας ὕπερθε βωμοῦ.

πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ.
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην στόματός τε καλλιπρώ-
ρου φυλακᾷ κατασχεῖν. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις.
βίᾳ χαλινῶν τ᾽ ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ᾽ ἐς πέδον χέουσα.
ἔβαν ἕκαστον θυτή ρων ἀπ᾽ ὄμματος βέλει.
φιλοίκτῳ. πρέπουσα θ᾽ ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν.
θέλουσ᾽ ἐπεὶ πολλάκις. πατρὸς κατ᾽ ἀνδρῶνας εὐ-
τραπέζους.
ἔμελθεν ἁγνᾷ δ᾽ ἀταύρωτος αὐδᾷ.
πατρὸς φίλου, τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα
φίλως ἐτίμα.
τὰ δ᾽ ἔνθεν, οὔτ᾽ εἶδον, οὔτ᾽ ἐννέπω,
τέχναι δὲ κάλχαντος, οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν, ἐπιρρέπει
τὸ μέλλον. τὸ δὲ, προκλύειν.
ἐπιγένοιτ᾽ ἂν κλύοις προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ
τορὸν γὰρ ἥξει. σὺν ὀρθὸν αὐταῖς (προστένειν.
πέλοιτο δ᾽ οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρα-
ξις ὡς θέλει τόδ᾽ ἄγχιστον ἀπίας γαίας μονό-
φρουρον ἕρκος.
ἀγ ἥκω σεβίζων σὸν κλυταιμνήστρα κράτος.
δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν.
γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων, οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
κλ εὐάγγελος μὲν ὥσπερ ἡ παροιμία
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
ἀγ πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν ἀργεῖοι πόλιν.
κλ. πῶς φῂς πέφευγε τοὖπος ἐξ ἀπιστείας.
ἀγγ. τροίαν ἀχαιῶν οὖσαν ἦ τορῶς λέγω.
κλ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ἀγγ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμασου κατηγορεῖ.
κλ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδε σοι τέκμαρ,
ἀγγ. ἔστιν τί δ' οὐχὶ μὴ δολώσαντος θεοῦ,
κλ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ἀγγ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
κλ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ἀγγ. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας;
κλ. ποίου χρόνου δὲ, καὶ πεπόρθηται πόλις.
ἀγγ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
κλ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος.
ἀγγ. ἥφαιστος ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν, δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν. ἴδη μὲν πρὸς ἑρμαῖον λέπας.
λήμνου. μέγαν δὲ φανὸν, ἐκ νήσου τρίτον.
ἄθωον αἶπος ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντων ὥστε νωτίσαι,
ἰχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη. τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος.
σέλας παραγγείλας ἀμακίστου σκοπάς.
ὃ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ,
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος.
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' εὐρίπου ῥοὰς
μεσσαπίου φύλαξι, σημαίνει μολὸν
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω.
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη.

ὑπερθοροῦσα παιδίον ὠποῦ δίκην.
φαιδρᾶς σελήνης πρὸς κιθαιρῶνος λέπας.
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς,
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο.
φρουρᾷ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.
λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.
ὄρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον.
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει.
φλογὸς μέγαν πώγωνα καισαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτρονοῦ περβάλλειν πρόσω.
φλέγουσαν εἶτ' ἔσκηψεν εἶτ' ἀφίκετο.
ἀραχναῖον αἶπος ἀστυγείτονας σκόπας.
κἄπειτ' ἀτρειδῶν ἐπόγε σκήπτει στέγος.
πρὶν αἱματηρὸν ἐξ ἀφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.
χο ἐγὼ δ' ἐπικτοίρω γὰρ οὐ θυμώσομαι.
ἴθ' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐρήμωσασ' ὄχον.
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καὶ νίσον ζυγὸν,
κα ὀτοτοτοτοῖ, ποποῖ δᾶ. ὦπολλον ὦπολλον,
χο τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ λοξίου,
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥς τε θρηνητοῦ τυχεῖν. κα. ὀτοτο τοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὦπολλον, ὦπολλον. χο. ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ.
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γυγόοις παραστατεῖν. κα. ἄπολ λον ἄπολλον.
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μό- λις τὸ δεύτερον.
χο χράειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

μένει τὸ θεῖον δουλία παρ' ἐν φρενί, κλ. ἄπολ λον ἄπολλον.
ἀγυάτ' ἀπόλλων ἐμός. ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με πρὸς ποίαν στέγην.
χο πρὸς τὴν ἀτρειδῶν, εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς
ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη. κλ. ἆ ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα. αὐτόφονα κακὰ καρτάναι.
ἀνδρὸς σφάγιον καὶ πέδον ῥαντήριον.
χο ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι. ματεύει δ' ὧν ἂν εὑρήσῃ φόνον.
κλ μαρτυρίοις γὰρ τοῖς δὲ πεπείθομαι.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
χο ἦ μὲν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι.
ἦ μὴν προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν,
κλ ἰὼ πόποι τί ποτε μήδεται. τί τόδε νέον ἄχθος
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. (μέγα,
ἄφερτον φίλοισι. δυσίατον ἀλκά.
δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ. χο. τούτων ἄϊδρις εἰμὶ τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων, πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
κλ ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος.
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα. χο. οὔπω ξυνῆκα. νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων.
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. κλ. ἒ ἒ πα παῖ παπαῖ.
τί τόδε φαίνεται. ἦ δίκτυον τί γ' ἅδου.

ἀλλ' ἄρκυς

ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία.
φόνου στάσις δ' ἀκόρεστος γένει, κατολολυξάτω θύ-
ματε λευσίμου.
Χο. ποίαν ἐρινὰν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπεὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής.
σταγὼν ἅτε καὶ δωρία πτώσιμος. ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
Κα. ἆ ἆ ἰδοὺ ἰδού, ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισι. μελαγκαίρωνι λαβοῦσα
μηχανήματι.
τύπτει πίπτει δ' ἐν ὕδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβη τος τύχαν σοι λέγω.
Χο. οὐκ ὀμπάσαι μ' ἄνθε σφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀποδέθες φάτων τίς ἀγαθὰ φάτις,
βροτοῖς στέλλεται κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν φόβον,
φέρουσι μαθεῖν. Κα. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας
κακόποτμοι τύχαι. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ
πάθος ἐπεγχέασα. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαι-
ναν ἤγαγες.
οὐδέν ποτ' εἰμὶ ξυνθανουμένην τί γάρ,
Χο. φρενομανής τίς ἢ θεοφόρητος ἀμφὶ δ' αὐτῆς θροεῖς
νόμον ἄνομον οἷά τις ξουθὰ, ἀκόρετος βοᾶς φεῦ.
ταλαίναις φρεσὶν. ἴτυν ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. Κα. ἰὼ ἰὼ λιγείας ἀηδόνος μόρον.
περιβάλλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' ἀγῶνα κλαυμάτων ἄτερ.
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

χο. πόθεν ἐπιαύτους θεοφόρους τ' ἔχεις. ματαίους δύας
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'
θίοις ἐν νόμοις. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ, (ὀρ
κακορρήμονας. κα. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέ-
φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν, (θριοι.
τότε μὲν, ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.
τί χρῆμα λεύσσω. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις.
στείχει γυναικῶν φάρεσι μελαγχίμοις
πρέπουσα. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω.
πότερα δόμοισι. πῆμα προσκυρεῖ νέον.
ἢ πατρὶ τῷ μῷ. τάς δ' ἐπεικάσας τύχω.
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.
οὐδέν ποτ' ἄλλο, καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ.
ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν, ὦ Ζεῦ δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη σταθῶμεν ἐκποδὼν ὡς ἂν σαφῶς.
μάθω γυναικῶν, ἥτις ἥδε προστροπή,
ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει. παρηὶ σφοίνισσα γωγμοῖς.
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἀλ
πρόστερνοι, στολμοὶ, πέπλων ἀγελάστοις. (γεσι
ξυμφοραῖς πεπληγμένων. τορὸς γὰρ Φοῖβος ὀρθό=
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον (θριξ.
πνέων. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα,
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ.
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρυπίτνων.

κρίται τῶν δ' ὀνειράτων.
θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν,
τοιὰν δὲ χάριν ἄχαριν. ἀπότροπον κακῶν.
ἰὼ γαῖα. μαῖα. μωμένα μιλλεῖ.
δύσθεος γυνὰ, φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβάλλειν.
τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ,
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων,
ἀνήλιοι βροταστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
δεσποτῶν θανάτοισι. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον.
ἀπόλεμον τὸ πρίν. δι' ὤτων φρενέτε,
δαμίας περαῖνον. νῦν ἀφίσταται φοβεῖ
ται δέ τις τὸ δ' εὐτυχεῖν. τόδ' ἐν βροτοῖς θεόστε
αθεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου, μένει χρονίζοντά
χη βρύει
τοὺς δ' ἄκραντας ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.
τὶ τὰς φόνος πεπηγμένου διαῤῥύδαν
διαλγὴς ἄτη. διαπαράσσει. παναλκετὰς νόσου βρύειν.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ θιγόντι δ' οὔτι νυμφι-
κῶν ἑδωλίων
ἄκος. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ,
βαίνοντες. τὸν χαιρομισῆ φόνον καθαί
ροντες ἴουσαν ἄτην. ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφὶ
πτόλιν.
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων,
πατρῴων δούλιον ἐσάγον αἶσαν.
δίκαια καὶ μὴ δίκαια. πρέποντ' ἀρχὰς βίου,

βίαι φρομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν,
συγὸς κρατάσῃ δακρύω δ' ὑφει μάτων·
ματαίοισι δεσπόταν·
τύχαις κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη·
ἠλ δμωαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοί,
πομποί. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβω δὲ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς·
πῶς εὔφρον' εἴπω πῶς κατεύξομαι πατρί·
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν,
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα,
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ·
χέουσα τόνδε πελανὸν ἐν τύμβῳ πατρός,
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος ὡς νόμος βροτοῖς
ἐς ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσι τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν·
ἢ σῖγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέουσα γάποτον λύσιν·
στείχω καθάρμαθ' ὅστις ἐκπέμψαις πάλιν·
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν·
τῆσδ' ἔστε βουλῆς ὦ φίλαι μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν,
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός·
λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον,
χο αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρός·
λέξω, κελεύεις γὰρ τὸν ἐκ φρενὸς λόγον,
ἠλ λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός·
χο φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν·

ἠλ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω.
χο. πρῶτον μὲν αὑτὴν χ' ὥς τις αἴγισθον στυγεῖ.
ἠλ. ἐμοί τε καὶ σοί τ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε.
χο. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ἠλ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ, στάσει.
χο. μέμνησ' ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ἠλ. εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
χο. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη.
ἠλ. τί φῶ. δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
χο. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ,
ἠλ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις.
χο. ἁπλῶς τί φράζουσ' ὅστις ἀνταποκτενεῖ,
ἠλ. καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα,
χο. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
ἠλ. ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοὶ,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, δ' ὀμμάτων πατρῴων ἐπισκόπους.
καὶ γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται.
θρέψασα τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χερνίβας βοτοῖς,
λέγω καλοῦσα, πάτερ ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ.
φίλον τ' ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο,
αἴγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσι μέγα.
ἐλθεῖν δ' ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ,

αὐτῇ τε μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου πάτερ τιμάορον.
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς.
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι, τῶν ἐσθλῶν ἄνω.
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρῳ,
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τὰς δ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας,
χο ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον, ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν,
τ' ἀπότροπον ἄλγος ἀπεύχετον.
κεχυμένων χοᾶν, κλύε δέ μοι κλύε
σέβας ὦ δέσποτα ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός,
ὀτοτοτοτοτοτοῖ. ἰὼ τίς δορυ
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων σκύθης τάτ' ἐν
χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη, πιπάλλων ἄρης.
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
ἔχει μὲν ἤδη, ἀπότου χοὰς πατήρ,
κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε, καὶ κάτω,
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ηλ λέγοις, ἀνορχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
χο ὁρῶ, τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ηλ τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης.
χο εὐξύμβολον τόδ' ἐπὶ παντὶ δοξάσαι.
ηλ πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω,
χο οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρετό νιν,

ἠλ ἐχθροῖς γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἤδη κερτιδεῖν ὁ μάστρος.
ἠλ ποίαις ἐθείραις τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν,
χο αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν,
ἠλ μῶν οὖν ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε,
χο μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ἠλ καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν.
χο ἔπεμψεν καὶ πλῶ κουρίμην χάριν πατρός.
ἠλ οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
χο εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσῃ ποδί.
ἠλ κἀμοὶ προσέπι καρδίας κλυδώνιον.
χολῆς, ἐπαίθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ, δίψιοι πίπτουσί μοι,
σταγόνες ἄφρακτοι, δυσχίμου πλημμυρίδος.
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε πῶς γὰρ ἐλπίζω
ἀστῶν τίν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νίν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου,
βροτῶν ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. φεῦ
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην.
ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀπέπτυσα πλόκον.
εἴπερ ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, εἶχε συμπενθεῖς ἐμοί.
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην

στρόβου μεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε περὶ γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός
πτέρναι· τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
χο εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧν πρὶν ἐξηύχου πάλαι.
καὶ τίνα συνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
συνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ ἀλλ' ἦ δόλον τίν' ὦ ξέν' ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄῤῥα μηχανοῤῥαφῶ.
ἠλ ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ κἂν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ' εἴπερ ἔν γε τοῖς ἴσοις.
ἠλ ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυνέπω.
ὀρέ αὐτὸν μὲν νῦν ῥᾶ· δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.
σκέψαιτο μὴ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφήν,

ἔνδον μενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἰδωνῶν ὄντας πικρούς.
ἠλ. ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δάκρυτος ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ ζηνὶ συγγένοιτο μοι.
ζεῦ ζεῦ. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοῦ δὲ γέννα νιν αἰετοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήρα πατρῷα προφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔλοις ἂν, σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμήν.
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἀναρίας μέγαν.

δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ὀρέ. ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες, ἑστίας πατρός.
σιγᾶθ᾽ ὅπως μὴ πεύσεταί τις ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε,
πρὸς τοὺς κρατοῦντας οὓς ἴδοιμ᾽ ἐγὼ ποτὲ
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός,
οὔτι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόν δε κίνδυνον περᾶν.
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας, ὑφ᾽ ἧς παρθμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
ἀπο χρηματοῖσι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε.
τίσειν μ᾽ ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς, δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δενῶν νόσους.
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις.
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇ δ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶν τ᾽ ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει καὶ διώκεσθαι πόλεως,
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λίβος

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίπτουσιν ἵμεροι.
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν. εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.
ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι διόθεν. τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσ-
σης ἐχθρά.
γλῶσσα τελέσθω τοῦ φειλόμενον.
πράσσουσα δίκης μέγ' ἀϋτεῖ,
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ πάτερ, αἰνόπατερ τί σοι, φάμενος ἢ τί ῥέξας.
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσότιμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως.
κέκληται γόος εὐκλεὴς πρὸς θοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ
βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων, γόος ἔνδικος ματεύει.

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθί νυν ὦ πάτερ ἐν μέρει, πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρέ. δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις θρήνους ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶν δ' εὖ τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.
ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶν δὲ θεὸς χρήζων,
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
παίων μελάθροις ἐμβασιλείοις,
νεοκρᾶτα φίλον κομίζει. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ,
πόρτινος λυκίων πάτερ δορίτμητος κατενα-
ρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν. τέκνων τ' ἐκε-
λεύθοις.
ἐπὶ στρατὸν αἰῶνα κτίσας, πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διὰ ποντίουτας δώμασιν εὐφόρητον,
φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ. ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν.
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων, σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης, μόριμον λάχος
πιμπλάντων.
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μηδ' ὑπὸ τρωΐας τείχεσι φθίμενος πάτερ,
μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ, παρὰ σκαμάνδρου
πόρον τε θάψαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες νίν οὕτως δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι.
τῶν δὲ πόνων ἄπειρον, ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρείσ-
σονα χρυσοῦ.
μεγάλης δὲ τύχης, καὶ ὑπερβορέου

μείζονα φωνεῖ, ὀδυνᾶσαι γάρ,
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆς δὲ μαράγμης.
δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν ἄρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων.
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. παισὶ δὲ μᾶλ
λον γεγένηται.
τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετ' ἄπερ τε βέλος.
ζεῦ ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων, ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. ἐφυμνῆσαι
γένοιτό μοι.
πευκήεν τ' ὀλολυγμὸν, ἀνδρὸς θεινόμενον.
γυναικός τ' ὀλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς
θεῖον ἔμπας ποτᾶται. πάροιθεν δὲ πρῴρας
δριμὺ ἄηται καρδίας. θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ καραδαΐξας. πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. κλῦτε δὲ τὰ χθο
νίων τετιμέναι.
ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐρινὺς,
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄταν
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων
τυραννίδος
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων.
ἴδεσθ' ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως.
ἔχοντα καὶ δωμάτων. ἄτιμα, πᾶ τις τράποιτ'
ἂν ὦ ζεῦ,
πέπαλται δ' αὖτε μοι φίλον κέαρ.

τὸν δὲ κλύουσαν οἶκτον. καὶ τότε μὲν δύσελπις.
σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται. πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
ὅτ᾽ ἂν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπαλκὲς θραρεία πείσασιν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. τί δ᾽ ἂν πάντες τύ-
χοιμεν ἂν ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν τὰ δ᾽ οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥστ᾽ ὠμόφρον, ἄσαντος ἐκ ματρὸς ἐστὶ
θυμός.
ἔκοψα, κομμὸν ἄρειον εἴτε κισσίαις νόμοισι λεμι
ἀπριγκτοι πληκτὰ πολύπλαγκτα δὴν ἰδεῖν, (ςρίας
ἐπασσυτέρω ῥιβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα.
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ᾽ ἐπιρροθεῖ.
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. ἰὼ ἰὼ δαΐα.
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πο-
λιτᾶν ἄνα.
κτ᾽ ἄνευ δὲ πενθημάτων. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄν-
δρα θάψαι.
τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας οἴμοι. πατρὸς δ᾽ ἀτίμω-
σιν ἆρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων. ἕκατι δ᾽ ἁμᾶν χερῶν
ἔπειτ᾽ ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. ἐμασχαλίσθης δὲ
τῶς ὡς εἰδῇς.
ἔπρασσε δ᾽ ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει.
μόρον κτεῖναι μωμένα. ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύεις πατρῴους δυσατίμους.
λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ᾽ ἐπεστάτουν ἄ-
τιμος οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ᾽ ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων ἐν φρεσὶν, γράφου δ᾽ ἰώτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον, ἡσύχῳ φρονῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. τὰ δ᾽ αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ᾽ ἀκαμπτόμενον καθήκειν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι.
ἐγὼ δ᾽ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα,
στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ᾽ ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβάλλει, δίκα δίκα.
ἰὼ θεοὶ, κραίνετ᾽ ἐνδίκως.
τρόμος μ᾽ ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. εὐχομένοις δ᾽ ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἀγγενής. καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά. ἰὼ δύστον᾽ ἀφόρητα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος, δώμασιν ἔμμοτον
τῶν δ᾽ ἐκὰς οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων ἔκτοθεν ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
αἰωμαναιρεῖν αἱματηρὰν θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες χθόνιοι.
τῆσδε κατ᾽ εὐχῆς πέμπετ᾽ ἀρωγήν.
παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.
ἠλ πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν
ὀρέ αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων,
ἠλ κἀγὼ πάτερ τοιάδε σου χρείαν ἔχω.
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ.
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν,
κτιζοίατ᾽, εἰ δὲ μὴ παρ᾽ εὐδείπνοις ἔσῃ,
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας,
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ὀρέ. ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ἠλ. ὦ περσέφασσα δὸς δέ τ᾽ εὔμορφον κράτος.
ὀρέ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ἠλ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὥς σ᾽ ἐκαίνισαν.
ὀρέ. πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.
ἠλ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν,
ὀρέ. ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖσδ᾽ ὀνείδεσιν πάτερ,
ἠλ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα,
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνον.
καὶ μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών,
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ, κληδόνες σωτήριοι.
θανόντι. φελλοὶ δ᾽ ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον,
ἄκου᾽ ὑπὲρ σοῦ τοιάδ᾽ ἔστ᾽ ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε ἐτιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐπειδὴ δρᾷν κατόρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται πυθέσθαι δ᾽ οὐδέν ἐστ᾽ ἔξω δρόμου.
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου.
μεθ᾽ ὕστερον τιμῶσ᾽ ἀνήκεστον πάθος.
θανοῦντι δ᾽ ἀφρονοῦντι δειλαία χάρις.
ἔπεμπε τ᾽ οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν εἰκάσαι τάδε.

τὰ δῶρα, μέτω δ' ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος.
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθ' ἔμοι φράσον τάδε.
ἀγά οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ ἐκ τ' ὠνειράτων.
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ἠλ ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ἀγά τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ἠλ καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος.
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
τίνος βορᾶς χρῄζοντα νεογενὲς δάκος.
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
καὶ πῶς ἄτρωτον οὖ χάριν ὑπὸ στυγὸς
ὥστ' ἐν γάλακτι, θρόμβον αἵματος σπάσαι.
οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ.
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε, κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ.
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον,
κρίνω δέ τοι νὶν ὥστε δυσκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί,
οὔφεισε πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο.
καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβω δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.
ἡ δ' ἀμφιταρβίτω δ' ἐπώμωξεν πάθει.
δεῖ τοίνυν ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,

θανεῖν βιαίως, ἐκ δρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ,
κτενώνιν, ὥστ' οὔνειρον ἐννέπει τόδε,
τερασκόπον δὲ τῶν δέ σ' αἱροῦμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως τ' ἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.
τοὺς δ' ἀντιποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τὴν δὲ μὲ στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.
ὡς ἂν δόλω κτέναντας ἄνδρα τίμιον.
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ,
θανόντες ἢ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν,
ξένῳ γὰρ εἰκὼς πᾶν τελῆ σάγην ἔχον,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷ δ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
πυλάδῃ. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων,
ἄμφω δὲ φωνὴν οἴσομεν παρνησίδα.
γλώσσης αὐτὴν φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρῷ φρενὶ,
λέξαι τ' ἐπειδὴ δαίμονα ὁ δόμος κακοῖς,
μενοῦμεν οὕτως, ὡς ἂν ἐπεικάζειν τινὰ,
δόμοις παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν.
τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε
αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών,
εἰδ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων. ἀνταίων βροτοῖσι.
πλάθουσι βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι,
λαμπάδες πεδάμαροι. πτηνά τε καὶ πεδοβά
μον' ἂν ἀνεμοέντων. αἰγίδων φράσαι κότον,
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων καὶ παντόλμοις.
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας. θηλυκρατὴς ἀπέρω
τος ἔρως παρανικᾷ.. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαεὶς
τὰν ἁ παιδολυμάς. τάλαινα θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν καίουσα παιδὸς δαφοινὸν,
δαλὸν ἥλικ' ἐπιμολὼν ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διὰ βίου. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ,
ἄλλα δὴ τίν' ἐν λόγοις στυγεῖν. φοινίαν σκύλλαν.
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ φῶτ' ἀπόλεσεν φίλον κρητικοῖς.
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις. πιθήσασα δώροισι μίνω
νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως.
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιχάνει δέ μιν ἑρμῆς
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμεν ἀμειλίχων,
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις γυναικοβούλους τε μήτι
δας φρενῶν.

ἐπ' ἀνδρὶ δηΐοις ἐπὶ κότῳ σέβας.
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγῳ γοᾶται δὲ δὴ ποθεῖ κατά. πτυστὸν ἤος κα-
σεν δέ τις.
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι θεοστυγεῖ τῷ δ' ἄχει.
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶν δ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω,
τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος. διανταίαν ὀξυ-
πευκὲς,
οὐτᾷ διαὶ δίκας τὸ μὴ θέμις γὰρ οὔ,
λὰξ πέδον πατούμενον. τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντος ἀθεμίστως.
δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. πρὸς χαλκεύει δ'
αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δίμασι.
δωμάτων παλαιτέρων. τίνει μύσος.
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινὺς,
παῖ παῖ. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις ἐν δόμοις.
τρίτον τόδ' ἐκ πέραμα, δωμάτων καλῶ.
εἴπερ φιλόξεν' ἔστιν αἰγίσθου δίαι
εἶεν ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν.
ἄγγελε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὓς περ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι.
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων,

ἐξελθέτω τίς δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον,
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους, τίθησιν εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ,
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ,
ξένοι λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ παρέστι γὰρ
ὁποῖα περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον οἷς κοινώσομεν,
ξένος μέν εἰμι δαυλιεὺς ἐκ φωκέων,
στείχοντα δ' αὐτόφυρτοι οἰκίαις ἄγη.
εἰς ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
στρόφιος ὁ φωκεὺς, πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπεὶ περ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος.
τεθνεῶτ' ὀρέστην εἶπε μὴ δαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.
θάπτειν. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα,
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω,
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἱ ἐγὼ κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά.

ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν,
καὶ νῦν ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων.
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχίας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν παροῦσαν ἐγγράφει.
ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν.
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον,
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι τί γάρ.
ξένου ξένοισιν ἐστιν εὐμενέστερον
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν.
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν,
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους.
μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνει τὰ πρόσφορα.
αὐτῷ δὲ πράσσειν ὡς ἐπ' εὐθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων,
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων,
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
εἶεν φιλιαι δμωίδες οἴκων, πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' ὀρέστῃ
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.
νῦν ἐπάκουσον. νῦν ἐπάρηξον,
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,

ξυνεσταθῆναι χθόνιον δ᾽ ἑρμῆα
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι.
ξιφοδηλήτησιν ἀγῶσιν
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
τροφὸν δ᾽ ὀρέστου τὴν δ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην,
ποῖ δὴ πατεῖς κιλίσσα δωμάτων πύλας,
λύπη δ᾽ ἄμισθος ἐστί σοι ξυνέμπορος,
αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν,
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν ὡς σαφέστερον,
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς, τὴν νεάγγελτον φάτιν,
ἐλθὼν πύθηται τήνδε πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ᾽ ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς,
κείνῃ δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχειν.
φήμης ὑφ᾽ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνον εὐφρανεῖ νόον.
εὖτ᾽ ἂν πύθηται μῦθον ὦ τάλαιν᾽ ἐγὼ,
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμμένα,
ἄλγη δύσοιστα τοῖς δ᾽ ἐν ἀτρέως δόμοις.
τυχόντ᾽ ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα
ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾽ ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, τλημόνως ἤντλουν κακά.
φίλον δ᾽ ὀρέστην τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ᾽ ἀνωφέλητ᾽ ἐμοὶ,
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη πῶς γὰρ οὐ τρόπῳ φρενός,
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾽ ὢν ἐν σπαργάνοις.
ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία.

ἔχει. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκη τέκνων,
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας.
ἔχουσ' ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρὶ
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον,
οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων,
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον.
ἢ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθωσα φέστερον.
ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύει.
ἄνωχθ' ὅσον τάχισ' ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενί.
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ἀλλ' εἰ τροπαίαν ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ,
καὶ πῶς ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
οὔπω κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
τί φὴς ἔχεις τί τῶν λελεγμένων δίχα.
ἄγγελλ' ἰοῦσα πρᾶσσε τὰ πεπραγμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧν περ ἂν μέλῃ πέρι.
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
νῦν παραιτουμένᾳ μοι πάτερ. ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δέ μου κυρίως τὰ σώφροσυν
εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικῆσαι πᾶν ἔπος. ἔλακον ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ἒ ἒ πρὸ δὲ δὴ ἐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων ὦ ζεῦ θές.
ἐπεί μιν μέγα ἄρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ.
παλίνποινα θέλων ἀμέψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ. νίν ζυγῶντ' ἐν ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ. προστιθεὶς,
μέτρον τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον.
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων.
πλοῦτ' ἀγαθῆ μυχὸν νομίζετε. κλύετε σύμφρονες θεοί.
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα πρὸς φάτοις δίκαις
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ,
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς καὶ νίν ἐλευθερίως.
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις. ὄμμασι δνοφερὸς
καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ μαίας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων,
κρυπτὰ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.
νύκτα πρὸ τ' ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ' ἡμέραν οὐδὲν ἐμφανέστερος
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτὸν γόον
τῶν νόμον μεθήσομεν. πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδε. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ. μέρος ἔργων.

ἔπαυσας πατρὸς ἔργῳ. θροῦσα,
πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδῶν. καὶ περαίνων
ἐπίμομφαν φάταν.
πρσεὼς τε ἐν φρεσὶν, καρδίαν χέθων.
τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν προ
πράσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρᾶς ἔνδοθεν.
φοινίαν ἄταν τιθεὶς, τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολ-
λὺς μόρον.
αἰ ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑπάγγελος.
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις.
γένοι τ' ἂν ἄχθος δείματος ταὐτ' ἐς φόνῳ,
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω.
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι,
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.
τί τῶν δ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί.
ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων.
ἔσω παρελθὼν οὐδὲν ἀγγέλων σθένος.
ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον.
εἴτ' αὐτὸς ἦεν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶ σκληδόνος λέγει μαθὼν,
οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην,
χο ζεῦ ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξαμαι.
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθοάζωσα. ὑπὸ δ' εὐνοίας.
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι.
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι

πτεραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,
ἢ πάνυ θήσειν, ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον
διὰ παντός.
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων ἀρχάς τε
πολυσσονόμους.
ἕξει πατρῴων μέγαν ὄλβον.
τοιὰν δὲ πάλιν ὢν ἔφεδρος δισσοῖς μέλλει θεῖος
ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκην. ἒ ἔ ὀτοτοῖ,
ἔα ἔα μάλα πῶς ἔχει. πῶς κέκρανται δόμοις.
χο ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου.
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναιτίαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
οἴμοι πάν, οἴμοι δεσπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν, ἀλλ' ἀνοίξατε,
ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας,
μοχλοῖς χαλᾶτε καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένων, τί γάρ,
ἰοὺ ἰού, κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσι μάτην.
ἄκραντα βάζω ποῖ κλυταιμνήστρας τί δρᾷ.
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας.
ἀρχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
κλ τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίνα βοὴν ἵστης δόμοις,
ὀρέ τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
κλ οἲ ἐγὼ ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.
εἰδῶμεν. ἢ νικῶμεν. ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ὀρέ σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχοι.
κλ οἲ ἐγώ· τέθνηκας φίλτατ' αἰγίσθου βία,
ὀρέ φιλεῖς τὸν ἄνδρα, τοὶ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ,
κείσῃ· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ,
κλ ἐπίσχες ὦ παῖ τόνδε δήσεται τέκνον,
μαστὸν πρὸς ᾧ κύπολλα δὴ βρίζων ἅμα.
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα,
ὀρέ πυλάδη τί δράσω μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν,
κλ ποῦ δὲ τὰ λοιπὰ λοξία μαντεύματα.
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα,
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον,
ὀρέ κρίνω σε νικᾶν καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσω ἡγήσω πατρὸς,
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ' ἐπεὶ φιλεῖς,
τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς
κλ ἐγώ σ' ἔθρεψα σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ὀρέ πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
κλ ἡ μοῖρα τούτων ὦ τέκνον παραιτία.
ὀρέ καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
κλ οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς τέκνον;
ὀρέ τεκοῦσα μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
κλ οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ὀρέ διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
κλ ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος ὅντιν' ἀντεδεξάμην.
ὀρέ αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
κλ μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ὀρέ μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
κλ ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι τέκνον.
ὀρέ τρέφει δ' ἔγ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

κλ. κτενεῖν ἔοικας ὦ τέκνον τὴν μητέρα.
ὀρέ. σύ τοι σεαυτὴν οὐκ ἐγὼ κατακτενεῖς,
κλ. ὅρα φυλάξω μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ὀρέ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε.
κλ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην,
ὀρέ. πατρὸς γὰρ αἶσα, τόνδε σ' ὁρίζει μόρον,
κλ. οἳ ἐγὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ὀρέ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
κλ. κάνες γ' ὃν οὐ χρὴν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ὀρέ. στένω μὲν οὖν καὶ τόνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν,
τλήμων ὀρέστης. τοῦθ' ὅμως αἱροῦμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
χο. ἔμολε μὲν δίκα πριαμίδαις χρόνῳ.
βαρύδικος ποινά. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν ἀγα-
μέμνονος.
διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν.
ὁ πυθοχρήστας φυγάς. θεόθεν ἐφραδαῖσιν ὡρ-
μυμένος
ἐπολολυξάτω δεσποσυνῶν δόμων.
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν. δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας.
δολιόφρων ποινά, ἔθιγε δὲ μάλα χερὸς ἐτίτυμος.
διὸς κόρα, δίκαν δένιν, προσαγορεύομεν'
βροτοὶ τυχόντες καλῶς.
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον,
τάπερ ὁ λοξίας ὁ παρνάσιος.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει.
ἄξεν ἀδόλως δολίας. βλαπτομέναν ἐν χρόνοις.

θεῖσαν ἐποίχεται. κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς, ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τε φῶς ἰδεῖν. μέγαν τ' ἀφῃρέθην.
ψάλιον οἴκων, ἄναγε μὰν δόμοις πολλὰν ἄγαν χρόνον,
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί, τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται.
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας.
μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
ἄταν ἐλατήριον τύχα, δ' εὐπροσώπῳ κοῖτα,
τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μέτοικοι δόμων,
πεσοῦνται πάλιν παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

ὀρέ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα.
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.
φίλοι τε καὶ νῦν ὡς ἐπεικάσαι πάθη.
πάρεστιν ὅρκος ἐμμένει πιστώμασιν,
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρί,
καὶ ξυνθανεῖσθαι, καὶ τάδε ὅρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ' ὡς ἴδοι πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε,
ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρὸς, αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ, τό τ' ἐμήσατο στύγος,
ἐκ σοῦ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν ὡς φαίνει κακόν.
τί σοι δοκεῖ. μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ.
σήπειν θιγοῦσαν ἄλλον οὐδεδηγμένον.
τόλμης ἕκατι κἀνδίκου φρονήματος.
τίνιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν.
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον.
δροίτης κατὰ σκήνωμα. δίκτυον μὲν οὖν.
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτο μ' ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ.
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ.
βίον νομίζω. τῷ δέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνει φρενὶ,
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μή;
γένοιτ', ὀλοίμην πρόσθ' ἐκ θεῶν ἄπαις
αἲ αἲ μελέων ἔργων, στυγερῷ θανάτῳ ἐπράχθης.
ἒ ἒ μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ,
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν, μαρτυρεῖ δέ μοι.
φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
πατροκτόνον θ' ὕφασμα πρὸς φωνῶν τόδε,
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν.
ἄζηλα. νίκης τῆσδ' ἔχω μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διαπάντ' ἄτιμος
ἀμείψεται
ἒ ἒ μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ' ὁ δ' ἥξει

ἄλλος ἂν εἰδῆ τε τ' ἄρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
ἐξωτέρω, φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δυσάρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ἄδειν ἕτοιμος ἡ δ' ὑπ' ὀρχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δὲ τ' ἔμφρων εἰμί. κηρύσσω φίλοις.
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι.
τὸν πυθόμαντιν λοξίαν χρήσαντ' ἐμοί.
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς.
εἶναι. παρόντα δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξων γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτε μ' ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ, καὶ στέφει προσίξομαι.
μετόμφαλον θ' ἵδρου μαλοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
φεύγοιντο δ' αἷμα κοινόν, οὐδ' ἐφέστιον.
ἄλλην τραπέσθαι λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας ἀργείους λέγω.
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών
ἀλλ' εὖ τε πράξας μὴ δ' ἐπιζεύχθη στόμα.
φῆμαι πονηραὶ, μή δ' ἐπιγλωσσῶ κακά.
ἐλευθερώσας πᾶσαν ἀργείων πόλιν.
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ἆ ἆ. δμωαὶ γυναῖκες αἵδε γοργόνων δίκην,
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι.
πυκνοῖς δράκουσιν οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ,

τίνες

τίνες σε δόξαι φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ
στροβοῦσιν, ἴσχε μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ,
οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶν δὲ πημάτων ἐμοί,
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες,
ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι,
ἐκ τῶν δέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ,
ἄναξ ἄπολλον, αἵδε πληθύουσαι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές
εἷσ οἰ καθαρμὸς λοξίου δὲ προθιγών.
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ὀρέ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ' ἐγὼ δ' ὁρῶ.
ἐλαύνομαι δέ, κοὐκ ἔτ' ἀμείβομ' ἐγώ,
χο. ἀλλ' εὐτυχοίης. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων.
θεὸς φυλάσσει καιρίοισι συμφοραῖς,
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμών.
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. παιδόμοροι μὲν πρῶ-
τον ὑπῆρξαν.
μόχθοι. τάλανές τε θυέστου,
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' ἀχαιῶν. πολέμαρχος ἀνήρ,
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθε πόθεν σωτήρ, ἢ μόρον εἴπω,
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ὀρέστης ἐν δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ἐριννύων, βουλῇ ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς, ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς ἄργος. τὰς δὲ ἐριννύας, πραΰνας, προσηγόρευσεν εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Πυθιὰς προφῆτις. ἀπόλλων. ὀρέστης. κλυταιμνήστρα. εἴδωλον. χορὸς εὐμενίδων. ἀθηνᾶ. πρόπομποι. προλογίζει προφῆτις.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ῬΩτον μὲν εὐχῇ τῇ τε πρεσβεύω
θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν γαῖαν. ἐκ δὲ
τῆς θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον ὡς λόγος τίς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ,
λάχει θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς
τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο.
φοίβη δίδωσιν, δ' ἣ γενέθλιον δόσιν,
φοίβῳ. τὸ φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς παλλάδος.
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε, παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν, καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες ἡφαίστου χθόνα,
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς
δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν χρόνοις,
διὸς προφήτης δ' ἐστὶ λοξίας πατρὸς,
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεοὺς,
παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας ἔνθα κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις δαιμόνων ἀναστροφά.
βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον οὐδ' ἀμνημονῶ.
ἐξ οὗτε βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός.

λαγὼ δίκην πενθεῖ καταρράψας μόρον,
πλείστου τε πηγὰς, καὶ ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ,
ἄριστα δοῖεν, κεἰ παρ' ἑλλήνων τινὲς
ἴτων πάλῳ λαχόντες ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεὸς,
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν λοξίου,
ὡς μήτε σώκειν, μήτ' ἐμακταίνειν στάσιν.
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν,
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν ἀντίπαις μὲν οὖν,
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχὸν,
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομισῆ.
ἕδραν ἔχοντι προστρόπαιον αἵματι.
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστω σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ, τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ,
πρόσθεν δὲ τ' ἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸν λέχος
εὕδει, γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ γοργόνας λέγω.
οὐδ' αὖτε γοργείοισιν εἰκάσω τύποις,
εἶδόν ποτ' ἤδη φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας, ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται. μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυς φιλῆ δία
καὶ κόσμος, οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

φέρει δίκαιος, οὔτ᾽ ἐν ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ᾽ ὁμιλίας.
οὐδ᾽ ἥτις γαῖα τοῦτ᾽ ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ᾽ ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων,
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων.
αὐτῷ μελέσθω λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ᾽ ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος
οὔτοι προδώσω, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστώς, καὶ πρόσω δ᾽ ἀποστατῶν.
ἐχθροῖς τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
ὕπνῳ. πεσοῦσαι δ᾽ αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι, παλαιαί, παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ᾽ ἄνθρωπος. οὐδὲ θὴρ ποτέ,
κακῶν δ᾽ ἕκατι κἀγένοντ᾽ ἐπὶ κακὸν,
σκότον νέμονται. τάρταρον θ᾽ ὑπὸ χθονός,
μίσημα τ᾽ ἀνδρῶν, καὶ θεῶν ὀλυμπίων,
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι᾽ ἠπείρου μακρᾶς
βεβῶντ᾽ ἀν᾽ αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου, καὶ περιρρύτας πόλεις,
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον. μολὼν δὲ παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
ἵζου παλαιὸν ἀγκάθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ᾽ ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ᾽ ἀπαλλάξαι πόνων,
καὶ γὰρ κτανεῖν σ᾽ ἔπεισα μητρῷον δέμας,
ὀρέ. ἄναξ ἄπολλον. οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν,

ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν, εὖ φρέγγυον τὸ σὸν
ἀπ μέμνησο μὴ φόβος σε νικάτω φρένας,
σὺ δ' αὐτάδελφον αἷμα, καὶ κοινοῦ πατρὸς
ἑρμῆ φύλασσε. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην, σέβει τοι ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
κλ εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ,
εἴδω ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη,
λον ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι, προὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο,
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπὲρ μοῦ δαιμόνων μηνίεται.
κατασφαγείσης πρὸς χειρῶν μητροκτόνων,
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν,
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασι λαμπρύνεται.
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν,
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε
χοάς τ' ἀοίνους. νιφάλια μειλίγματα.
καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρός.
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν,
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα,
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεκροῦ δίκην.
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκισμάτων.
ὤρουσεν ὑμῖν, ἐγκατιλλώψας μέγα
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς, φρονήσατ' ὦ καταχθονὸς θεαί.

ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν κλυταιμνήστρα καλῶ.
χο μυγμὸς * μύζοιτ' ἂν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
μυγμὸς * ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος,
φονεὺς δ' ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται χο μυγμός.
* ὤζεις ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος,
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά.
* ὠγμὸς * ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται.
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος,
μυγμὸς, διπλοῦς, ὀξύς. λάβε λάβε λάβε λάβε φράζου.
ὄναρ διώκεις θῆρα. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων, μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου,
τί δρᾷς ἀνίστω μὴ σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐν δίκοις ὀνείδεσιν,
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται,
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.
ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρὶ
ἕπου μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
χο ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ,
ἐριν εὕδεις ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον.
νύων ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ,
ἰοὺ ἰού, πόπαξ ἐπάθομεν φίλαι,
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,
ἐπάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὢ πόποι
ἄφερτον κακόν, ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ,

ὕπνῳ κρατηθεῖσα ἄγραν ὤλεσα,
ἰὼ παῖ Διὸς ἐπίκλοπος πέλη.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρὸν, τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας
ὢν θεὸς,
τί τῶνδ' ἐρεῖ τίς δικαίως ἔχειν,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὼν,
ἔτυψεν, δίκαν διφρηλάτου μετολαβεῖ κέντρῳ.
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν πάρεστι μαστίκτορος.
δαΐου δαμίου. βαρὺ τὸ περὶ βαρυκρύος ἔχειν,
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, φονολιβῆ
θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα, πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν.
προσδρακεῖν αἱμάτων. βλοσυρὸν ἀρούμενον ἄ-
γος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ μάντι σῷ μιάσματι. μυχὸν ἔχρα
νατ' αὐ
τόσυτος, αὐτόκλητος παρανόμων θεῶν βρότεα
μὲν τίων.
παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.
κἀμοίτελυ πρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.
ὑπότε γᾶν φύγων. οὔποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερον ἐν κάρα.
μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.
ἀπ. ἔξω κελεύω τῶνδε δωμάτων τάχος.
χωρεῖτ' ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,

ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι. σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ,
παίδων κακοῦ τελλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία.
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε.
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθ' ἔχουσαι, πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος.
μορφῆς λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου.
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μῦσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
εὐμ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει,
αὐτὸς σὺ τούτων, οὐ μεταίτιος πέλη
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.
ἀπ. πῶς δὴ τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
εὐμ. ἔχρησας ὥς τε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ἀπ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τί μήν.
εὐμ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δ' ἔκταρ νέου.
ἀπ. καὶ προστραπέσθαι τούς δ' ἐπέστελλον δόμους.
εὐμ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάς δε λοιδορεῖς;
ἀπ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖς δε πρόσφορον μολεῖν.
εὐμ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προς τεταγμένον.
ἀπ. τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλὸν,
εὐμ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀπ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίση.
οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

εὐμ ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω.
ἥρας τελείας καὶ διὸς πιστώματα.
κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ.
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ, καὶ γυναικὶ μόρσιμοι,
ὅρκους τι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι μήδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
ἀπ οὔφημ' ὀρέστην γ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν,
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτας ἐν θυμουμένην
τά δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δ' ἐπ' ἄλλας τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
εὐμ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔπω μὴ λείπω ποτέ.
ἀπ σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου,
εὐμ τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ,
ἀπ οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
εὐμ μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ διὸς θρόνοις λέγῃ.
ἐγὼ δ' ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγέτης
ἀπ ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι,
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖσι πέλει.
τοῦ προστροπαίου μῆνις εἰ προδῶ σφ' ἑκών,
ὀρέ ἄνασσ' ἀθάνα, λοξίου κελεύσμασιν.
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σῴζων ἐφετμὰς λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα, καὶ βρέτας τὸ σὸν θεά.

αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
Χο. εἶεν. τόδ' ἐπὶ τ' ἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς,
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεκρὸν,
πρὸς αἷμα, καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν,
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ,
σπλάγχνον χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος.
ὑπέρ τε πόντον, ἀπτέροις πωτήμασιν
ἦλθον διώκουσ' οὐδὲν ὑστέρα νεὼς,
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐπίπου καταπτακὼν,
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
Χο. ῥέα ὅρα μάλ' αὖ. λεύσσετον πάντα,
μὴ λάθῃ φυγάδα βὰς ὁ ματροφόνος ἄτιτας,
ὅδ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὴν ἔχων περιβρέτει.
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν
τὸ δ' οὐ πάρεστιν αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
δυσαγκόμιστον. παπαῖ. τὸ δ' ὑγρὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν,
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πελανὸν, ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
ἀντιποίνους τείνῃς ματροφόνας δύας
ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον ἤλιτεν βροτὸν,
ἢ θεὸν, ἢ ξένον, τίν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους
ἔχοντ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ ἅδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
ἔνερθε χθονός. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενὶ,

ὀρέ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι.
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ᾽ ὁμοίως, ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα, καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ᾽ ἔκπλυτον πέλει,
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ.
φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος.
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ᾽ ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ.
χώρας ἄνασσαν τῆσδ᾽ ἀθηναίαν ἐμοὶ,
μολεῖν ἀρωγὸν, κτήσεται δ᾽ ἄνευ δορὸς,
αὐτόν τε, καὶ γῆν, καὶ τὸν ἀργεῖον λεών.
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πάντε σύμμαχον.
ἀλλ᾽ εἴτε χώρας ἐν τόποις λιβυστικοῖς.
τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου.
τίθησιν ὀρθὸν, ἢ κατηρεφῆ πόδα.
φίλοις ἀρήγουσ᾽ εἴτε φλεγραίαν πλάκα.
θρασὺς ταγοῦχος· ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ.
ἔλθοι· κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ᾽ ἐμοὶ λυτήριος.
χο. οὔτοι σ᾽ ἀπόλλων οὐδ᾽ ἀθηναίας σθένος.
ῥύσαιτ᾽ ἂν ῥύς τε μὴ ὑπαρημελημένον.
ἔρρειν τὸ χαίρειν, μὴ μαθόνθ᾽ ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
οὐδ᾽ ἀντιφωνεῖς, ἀλλ᾽ ἀποπτύεις λόγους.
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος.
ἀπ. καὶ ζῶν με δαίσεις· οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς.

ὕμνον δ᾽ ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν,
χο. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν ἐπεὶ μοῦσαν στυγεράν.
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. λέξαι τε λάχη τὰ
κατ᾽ ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά. εὐθυδίκαι θ᾽ οἱ δοί-
μεθ᾽ ἦναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας πρὸς νέμοντας.
οὔτις ἀφ᾽ ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. ἀσινὴς δ᾽ αἰῶν
ἀδιοιχνεῖ
ὅστις δ᾽ ἀλιτρῶν ὥσπερ ὅδ᾽ ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. μάρτυρες ὀρ-
θαὶ τοῖσι θανοῦσιν.
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος,
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. μᾶτερ ἅ μ᾽ ἔτικτες,
ὦ μᾶτερ.
νὺξ ἀγαοῖσιν καὶ δεδορκόσιν,
ποινὰν κλῦθ᾽ ὁ λατοῦς γὰρ ἶνις μ᾽ ἀτῖμον τίθησιν.
τόνδ᾽ ἀφαιρούμενος πτάκα ματρῷον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ.
τόδε μέλος παρακοπά. παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ ἐρινύων δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος.
αὐονὰ βροτοῖς. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν ἐμπέδως. ἔχειν θανάτων τοῖ-
σιν αὐτουργίαις,
ξύμπας ὦσιν μάταιοι. τοῖς ὁμαρτεῖν ὄφρ᾽ ἄν,
γᾶν ὑπέλθῃ θανὼν δ᾽ οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπί δε τῷ τεθυμένῳ. τόδε μέλος παρακοπᾶ.
παραφορὰ φρενοδαλὴς ὕμνος ἐξ ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν ἀφόρ μικτος αὐονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη. τάδ᾽ ἔφαμῖν ἐκράνθη.

ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας οὐδέ τις ἐστί.
συνδαίτωρ μετάκοινος. παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν ἄρης. τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τὸν ὦ, διόμεναι κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως,
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. σπευδόμεναι δ'
ἀφελεῖν
τίνα τάσδε μερίμνας θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμᾶ
σιλιταῖς ἐπικραίνειν μὴ δ' εἰς ἄκρισιν ἐλθεῖν.
ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας,
ἃς ἀπηξιώσατο. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ'
αἰθέρι.
σεμναί τ' ἀκόμεναι, κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι.
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανοίμοσιν.
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα ἄνκαθεν βαρυπεσῆ.
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. σφαλερὰ τανυδρόμοις.
κῶλα δύσφορον ἄταν. πίπτον δ' οὐκ οἶδεν τόδ'
ὑπ' ἄφρονι.
λῦμα, τοῖον γὰρ ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μῦσος πε-
πόταται.
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις. μένει γάρ, εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι κακῶν τε μνήμονες σεμναί.
καὶ δυς παρήγοροι βροτοῖς ἄτιμ' ἀτίεται
διόμεναι.
λάχη θεῶν διχοστατοῦ τ' ἀνηλίῳ λάμπαι δυσο-
δοπαίπαλα.
δερχομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε, καὶ δέδοικε βροτῶν

ἐμοῦ κλύων θεσμὸν τὸν μοιρίκραντον ἐκ θεῶν.
δοθέντα τέλεον ἔπι δέ μοι γέρας παλαιὸν, οὐ
δ' ἀτιμίας κυρῶ. καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας,
ἀθη πρόσωθεν ἐξήκουσα κλήδονος βοήν.
ἀπὸ σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην.
ἣν δῆτ' ἀχαιῶν ἄκτορές τε, καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα.
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοὶ
ἐξαίρετον δώρημα θησέως τόκοις.
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον,
καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός.
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω.
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει.
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας.
οὔτ' ἐν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων. ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
χο πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως διὸς κόρη.
ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν νυκτὸς αἰεινῆ τέκνα.
ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
ἀθη γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
εὐμ τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.
ἀθη μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τίς ἐμφανῆ λόγον.
εὐμ βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀθη καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς σφαγῆς.

εὐμ ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ἀθη ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖ φυγάς.
εὐμ φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ἀθη ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον,
εὐμ ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν.
ἀθη δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγου πάρα.
εὐμ ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαι τ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλει.
ἀθη κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
εὐμ πῶς δὴ δίδαξον, τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ.
ἀθη ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
εὐμ ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ἀθη ἦ κ' ἐπ' ἐμοὶ τρέποι τ' ἂν αἰτίας τέλος.
εὐμ πῶς δ' οὔ. σέβουσαι γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων,
ἀθη τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν ὦ ξεῖν' ἐν μέρει θέλεις,
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς,
τὰς σὰς, ἔπειτα τόν δ' ἀμυνάθου ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ὀρέ ἄνασσ' ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων.
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος,
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τόσον ἐφεζομένη βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶν δέ σοι λέξω μέγα.
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος.
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου,
σφαγαὶ καθαιμάξουσι νοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα.
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις,

ταύτην μὲν

ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσῃ τάχα.
ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς.
ἀγάμεμνον ἀνδρῶν ναυατῶν ἁρμόστορα.
ξὺν ᾧ σὺ φοίαν ἄπολιν ἰλίου πόλιν
ἔθηκας, ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς μολὼν,
εἰς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν.
κρύψασα λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ, λοξίας ἐπαίτιος.
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαι μι τοὺς ἐπαιτίους,
σύ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρίνων δίκην
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
Ἀθη. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις.
φόνους διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας,
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντας αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου
χῶραι μετ' αὖθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων.
πέδω πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος,
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψε τόδε.

φόνων δικαστὰς ὁρκίων, αἱρουμένους.
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε, καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα.
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως.
ὅρκον περῶντας. μηδὲν ἔκδικον φρεσὶν,
Χο νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, εἰ κρατή
σει δίκα καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερίᾳ συναρμόσει βροτοὺς,
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦ
σιν μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶν δ' ἐφέρ ψει κότος τίς ἐργμάτων,
πάντ' ἐφήσω μόρον πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν.
προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων ἄκεα τ' οὐ βέβαια, τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος. τοῦτ' ἔπος θροούμενος.
ἰὼ δίκα. ἰὼ θρόνοι τ' ἐριννύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἤτε κοῦσα νεοπαθὴς,
οἶκτον οἰκτίσαιτ' ἐπεὶ δὴ πίτνει δόμος δίκας,
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μαίνει καθήμενον. ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑποστένει. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων. ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκας μήτ' ἄναρκτον βίον,
μήτε δεσποτούμενον. αἰνέσῃς,
ἅπαντι μέτῳ τὸ κράτος. θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
ἄλλα δ' ἐφορεύει. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω.
δυσσεβείας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως,

ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν. ὁ πᾶσι φίλος, καὶ
πολύευκτος ὄλβος. εἰς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας. μὴ δένιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσης.
ποινὰ γὰρ ἐπέσται. κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων. σέβας εὖ προτίων.
καὶ ξενοτίμους δώματ' ἀνεπιστροφάς. αἰ
δόμενός τις ἔστω. ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ.
δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται.
πανόλεθρος οὔποτ' ἂν γένοιτο,
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παραιβάδαν.
τὰ πολλὰ παντόφυρτα ἄνευ δίκης.
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν.
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν μέσα δυσπαλεῖται δίνα.
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμουργῷ
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις.
δύαις λέπαδνον οὐδ' ὑπέρθεοντ' ἄκραν.
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον. ἕρματι πρὸς βαλὼν
ὤλετ' ἄκλαυστος ἄϊστος (δίκας
ἀθη κήρυσσε κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.
ἥ τ' οὖν διάτορος τυρσηνική.
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη.
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου.
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς,
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.
καὶ τὸν ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
χο ἄναξ ἄπολλον ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοι μέτεστι πράγματος λέγε.

ἀπ καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος
καὶ ξυνδικήσων αὐτὸς αἰτίαν δ' ἔχω.
τῆς τοῦδε μητρὸς, τοῦδε φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ἐπίστε τήνδε κύρωσον δίκην.
ἀθη ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
εὐμ πολλαὶ μὲν ἐσμὲν, λέξομεν μὲν συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεὶς,
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ὀρέ ἔκτεινα. τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει,
εὐμ ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ὀρέ οὐκειμένῳ πω, τόνδε κομπάζεις λόγον.
εὐμ εἰπεῖν γε μέν τοι δεῖσ' ὅπως κατέκτανες.
ὀρέ λέξω. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς, δέρην τεμών,
εὐμ πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν.
ὀρέ τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι μαρτυρεῖ δέ μοι.
εὐμ ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ὀρέ καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
εὐμ ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ὀρέ πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατὴρ,
εὐμ νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών;
ὀρέ δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
εὐμ πῶς δὴ δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε,
ὀρέ ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
εὐμ τὸ, γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου,
ὀρέ τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ.
εὐμ οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ὀρέ ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι.
χο πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς ὦ μιαιφόνε.
ζώνης ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα τὸ φίλτατον.
ὀρέ ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι
ἄπολλον. εἴσφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἔστιν οὐκ ἀρνούμεθα.
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τὸ δ' αἷμα κρῖνον ὡς τούτοις φράσω.
ἀπ λέξω πρὸς ὑμᾶς τὸν δ' ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίας, μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι.
ὃ μὴ κελεύσει ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν.
βουλὴ πιφαύσκω δ' ὑμμ' ἐπίσπεσθαι πατρὸς
ὅρκος γὰρ οὔτι ζηνὸς ἰσχύει πλέον,
χο ζεὺς ὡς λέγεις σὺ τόνδε χρησμὸν ὤπασε.
φράζειν ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ἀπ οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' ἀμαζόνος.
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι.
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον εὔφροσιν δεδεγμένη.
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν ἐν δ' ἀτέρμονι.
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος.
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον ὡς δηχθῇ λεώς.
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

χο πατρὸς προτιμᾷ ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ.
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις.
ὑμᾶς δ' ἀκούειν τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ἀπ ὦ παντομισῆ κνώδαλα στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν ἔστι τοῦδ' ἄκος.
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις,
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησε πατὴρ,
οὑμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνω μένει.

χο πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα.
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδω.
ἔπειτ' ἐν ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις.
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται.

ἀπ καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς. τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς πέλας,
μάρτυς πάρεστι παῖς ὀλυμπίου διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.

ἐπὶ δ' οἷον ἔρνος. ὅτις ἂν τέκοι θεός,
ἐγὼ δὲ παλλὰς τἄλλα θ' ὅς ἐπίσταμαι.
τὸ σὸν πόλισμα, καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τὸν δ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
καὶ τὸν δ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα καὶ τάδ' αἰῶνος μένοι.
στέργειν τ' ἄπιστα, τῶν δὲ τοὺς ἐπισπόρους
ἀθη ἤδη κελεύω τούς δ' ἀπὸ γνώμης φέρειν.
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων,
χο ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται,
ἀθη τί γὰρ πρὸς ὑμῶν, πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ,
χο ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ' ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε ξένοι.
ἀθη κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν αἰγέῳ στρατῷ.
αἰεὶ δ' ἑκάστῳ τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' ἄρειον τὸν δ' ἀμαζόνων ἕδραν.
σκηνάς, ὅτ' ἦλθον θησέως κατὰ φθόνον,
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεοπτόλιν.
τὴν δ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε.
ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος,
πέτρα. πάγος τ' ἄρειος, ἐν δὲ τῷ σέβας.
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν,
σχήσει τό δ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὅμως,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ πικαινόντων νόμους.
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ,
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.

τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.
ἀστοῖς περιςέλλουσι βουλεύω σέβειν.
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν,
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκω σέβας,
ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον,
ἔχοιτ' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει.
οὔτε σκύθῃσιν, οὔτε πέλοπος ἐν τόποις,
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον ὀξύθυμον εὑδόντων ὕπερ,
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος,
χο καὶ μὴν βαρεῖαν, τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
ξύμβουλος εἰμὶ, μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
απ κἄγωγε χρησμοὺς, τοὺς ἐμούς τε, καὶ διὸς,
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι,
χο ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων
απ ἦ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων.
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς ἰξίονος.
χο λέγεις, ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρα τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν,
απ ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις,
θεοῖς ἄτιμος εἶ σὺ, νικήσω δ' ἐγὼ,
χο τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρητος ἐν δόμοις,
μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θ' εἶναι βροτούς.
απ οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν.

ἄλλως τε πάντως χ᾽ ὥς τε δεόμενος τύχοι;
χο σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς,
σύ τοι τάχ᾽ οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος.
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσι βαρύν,
χο ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος
δίκης γενέσθαι τῆσδ᾽ ἐπήκοος μένω.
ὡς ἀμφίβολος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ἀθη ἐμὸν τόδ᾽ ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ᾽ ὀρέστῃ τήνδ᾽ ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ᾽ ἐγείνατο.
τὸ δ᾽ ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν.
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ᾽ εἰμὶ τοῦ πατρός,
οὕτω γυναικὸς καὶ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ᾽ ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ᾽ ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν, τοῦτ᾽ ἐπέσταλται τέλος.
ὀρέ ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ἀμ ὦ νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ᾽ ὁρᾷς τάδε,
νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ᾽ ἢ φάος βλέπειν.
ἡμῖν γὰρ ἔριν· ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
πεμπάζετ᾽ ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων ξένοι.
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ᾽ ἀπούσης, πῆμα γίνεται μέγα.
βαλοῦσα τ᾽ οἶκον ψῆφος ὤρθωσαν μία.
ἀθη ἀνὴρ ὅγ᾽ ἐκ πέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γάρ ἐστι τ᾽ ἀρίθμημα τῶν πάλων,
ὀρέ ὦ παλλάς· ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον, σύ τοι

κατῴκισάς με, καί τις ἑλλήνων ἐρεῖ·
ἀργεῖος ἀνὴρ, αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρώοις, παλλάδος, καὶ λοξίου,
ἕκατι· καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος· ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
σώζει με μητρὸς, τὰς δὲ συνδίκους ὁρῶν,
ἐγὼ δὲ χώρα τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ,
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειοθήρη χρόνῳ·
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους·
μήτοι τίν᾽ ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ᾽ ἐστήσειν εὖ κεκασμένον δόρυ,
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα·
ἀμηχάνοις πράξομεν δυσπραξίαις·
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρ᾽ ὄρνιθας πόρους,
τιθέντες ὡς αὐτοῖσι μεταμένη πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν παλλάδος·
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί·
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι·
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεώς·
πάλαισμ᾽ ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις·
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου·
ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος·
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ· ἰοὺ ἰοὺ ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν χθόνια φόρον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος, ἄτεκνος. ἰὼ δίκα, πέδον
ἐπέσσυμος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν·

στενάζω. τί ῥέξω. γενώμαι δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι.
κόραι δυστυχεῖς. νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ἀθη ἐμοὶ πείθεσθε, μὴ βαρυτόνοος φέρειν,
οὐ γὰρ νενίκησθ' ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη.
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαν σέθεν.
ἀλλ' ἐκ διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτυρία παρῆν,
αὐτός θ' ἡθήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τε τῇ δὲ γῇ βαρὺν κότον.
σκήψασθε. μὴ θυμοῦσθε, μὴ δ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.
ἕδρας τε, καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' αἰσχάραις.
ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
χο ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλετέ μου,
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ. ἰοὺ ἰοὺ ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθόνια φόρον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος. ἄτεκνος. ἰὼ δίκα πέδον
ἐπεσσύμενος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω τί ῥέξω. γένωμαι δύσοιστα.
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι. κόραι δυστυχαῖς.
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ἀθη οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μὴ δ' ὑπερθύμως ἄγαν,
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.

καὶ γὼ πέποιθα ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν.
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. σὺ δ' ἐπειθὴς ἐμοί.
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμαζε κελαινοῦ, κύματος πικρὸν μένος.
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί,
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τ' ἀκροθίνια
θύη. πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλος.
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.
χο ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ. ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μύσος. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρὰς ὀδύνα. θυμὸν ἄϊε μᾶτερ
νύξ, ἀπὸ γάρ με τιμῶν δαμαίων,
θεῶν δυσπάλαμοι. παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ἀθη ὀργὰς ξυνοίσω σοι, γεραιτέρα γὰρ εἶ,
καί τοι μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς,
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε. προὐννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γάρ τι μιώτερος χρόνος,
ἔσαι πολίταις τοῖσδε, καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις ἐρεχθέως
τεύξῃ. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλον.
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν,
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς,
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας.

νέων ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν.
μήδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν ἱδρύσῃ κέρη.
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἐλλήνους θρασιώ.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρὼν,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι, πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώρας μεταχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.
χο ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μῖσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον,
οἰοῖ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρὰς ὀδύνα, θυμὸν, ἄιε μᾶτερ
νὺξ, ἀπὸ γὰρ μετιμᾶν, δαμίαν. θεῶν δυσπάλαμοι.
παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. αθη. οὔτοι καμοῦμαι σοι λέ
γουσα τ' ἀγαθὰ
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ,
θεὸς παλαιὰ, καὶ πολιαοῦχον βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν. τοῦ δ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστι σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα, καὶ θελκτήριον.
σὺ δ' οὖν μένοις ἂν, εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει.
μῆνιν τίν' ἢ κότον τε, ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῇδ' ἐγ' ἀμοίρου χθονὸς
εἶναι δικαίως εἰς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
χο ἄνασσ' ἀθεῖνα τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν.

ἀθη πάσης ἀπήμον' οἰζύος. δέχου δὲ σύ,
χο καὶ δὴ δέδεγμαι, τίς δέ μοι τιμὴ μένει.
ἀθη ὡς μήτιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
χο σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον
ἀθη τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
χο καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου,
ἀθη ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ,
χο θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου,
ἀθη τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους,
χο τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί.
ἀθη ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκτε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα.
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα,
καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίρρυτον.
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν,
τῶν δυσεβούντων δ' ἐκφοροτέρα πέλοις.
στέργω γὰρ ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην.
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
χο τοιαῦτα σοὔτοι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγόνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
χο δέξομαι παλλάδος ξυνοικίαν. οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ ζεὺς ὁ παγκρατὴς, ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει. ῥυσίβολον ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων. ᾇτ' ἐγὼ κατεύχομαι.
θεσπίσασα πρευμενῶς ἐπισσύτους βίου τύχας
ὀνησίμους.

γαίας ἐξαμβρόσαι. φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
ἀθη τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις·
πράσσω μεγάλας, καὶ δυσαρέστους.
δαίμονας αὐτοῦ κατανασαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους, ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
προς τάσδ' ἀπάγει σιγῶν ὄλεθρος. καὶ μεγαφωνοῦς
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.
χο δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. φλοιγμὸς ὀμματοστε-
ρὴς φυτῶν,
τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων μήδ' ἄκαρπος αἰα
νὴς ἐφερπέτω νόσος, μῆλα τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν.
ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις. τρέφοι χρόνῳ τεταγμένω
γόνος.
πλουτόχθων ἑρμαίαν. δαιμόνων δόσιν τισι
ἀθη ἦ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον,
οἷα ἐπικρανεῖ, μέγα γὰρ δύναται
πότνι' ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων.
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων,
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.
χο ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.
νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους,
δότε κύρι' ἔχοντες, θεαὶ τῶν, μοῖραι
ματροκασιγνῆται. δαίμονες ὀρθόνομοι.
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς.

ἐν δίκοις ὁμιλίαις πάντα τιμιώταται θεῶν,
ἀθη τά δέ τοι χώρᾳ· τῇ μῇ προφρόνως ἐπικραινο-
μένων,
χάνυμαι στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.
πρὸς τὰς δ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.
ἀλλ' ἐκράτησε ζεὺς ἀγοραῖος· νικᾷ δ' ἀγαθῶν,
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντὸς χο. τὸν δ' ἄπληστον,
κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷ δ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μή δ' ἐπὶ θυσακόνις·· μέλαν αἷμα πολιτῶν,
δι' ὀργὰν ποινὰς ἀντιφόνους ἄτας.
ἁρπαλίσαι πόλεως χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν,
κοινοφελεῖ διανοίᾳ, καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ἀθη ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς· ὁδὸν εὑρίσκει.
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων.
μέγα κέρδος ὁρῶ, τοῖσδε πολίταις,
τὰς δὲ γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ,
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον,
πρέψετε πάντες διάγοντες χο. χαίρετ' ἐραισι-
μίαις πλούτου,
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς ἴκταρ ἥμενοι διὸς
παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς· ὄντας ἅζεται πατὴρ,
ἀθη χαίρετε χ' ὑμεῖς, προτέραν δέ με χρὴ,
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν,
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε πρόπομπον,
ἴτε καὶ σφαγίων τῶν δ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμμεναι· τὸ μὲν ἀτήριον

χώρας κατέχειν. τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ἡμεῖς δ' ἡγεῖσθε πολιοῦχοι
παῖδες κραναοῦ. ταῖσδε μέτοικοι.
εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
Χο χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις ἐπιδιπλοίζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. δαίμονές τε καὶ βροτοί.
παλλάδος πόλιν νέμοντες μετοικίαν δ' ἐμήν,
εὐσεβοῦντες, οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.
ἀθη αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψωτε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων,
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσι βρέτας.
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος.
παίδων γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων,
φοινικοβάπτοις ἐν δυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶται καὶ τὸ φέγγος ἑρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονός,
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισιν συμφοραῖς πρέπει.
Χο βᾶτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι,
νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ,
εὐφαμεῖτε δὲ χωρεῖτε γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν,
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περισεπτά, τύχοιτε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί, ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε σεμναί, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι, καθ' ὁδὸν
δ' ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς,

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαι δ' ἐς οἴκων.
παλλάδος ἀστοῖσι ζεὺς πανόπτας.
οὕτω μοῖρατε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ζ εὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προ-
φρόνως
στόλον ἡμέτρον. νᾶιον ἀρθέντ᾽
ἀποστομίων.
λεπτομαθῶν. νείλου δῖαν δὲ
λειποῦσαι.
χθόνα σύγχορτον συρία φεύγομεν.
οὔτιν᾽ ἐφ᾽ αἵματι δημηλασία.
ψήφω πόλεως γνωσθεῖσαι.
ἀλλ᾽ αὐτογένητον φυλαξάνοραν.
γάμον αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ,
τ᾽ ὀνοταζόμεναι δαναὸς δ᾽ πατὴρ καὶ βού-
λαρχος.
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν.
κύδιστ᾽ ἀχέων ἐπέκρανε
φεύγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέον.
κέλσαι δ᾽ ἄργους γαῖαν, ὅθεν δή.
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόμου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπινοίας·) διὸς εὐχό-
μενον τετέλεσται
τίνα οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον, τῆς δ᾽ ἀφι-
κοίμεθα,
σὺν τοῖς δ᾽ ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι
κλάδοισι.

ὧν πόλις ὧν γῆς λευκὸν ὕδωρ ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι.
χθόνιοι θήκας κατέχοντες. καὶ ζεὺς σωτὴρ τρίτος οἰκοφύλαξ.
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαι τ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ.
πνεύματι χώρας ἀρσενοπληθῆ.
δεσμὸν ὑβριστὴν, αἰγυπτογενῆ
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξυνόχωτα χυήρει.
πέμψατε πόντονδ' ἐνθάδε λαίλαπι.
χειμωνοτύπῳ βροντῇ στεροπῇ.
τ' ὀμβροφόροισί τ' ἀνέμοις ἀγρίας.
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει.
σφετεριξάμενον παραδελφίαν.
τὴν δ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι. νῦν δ' ἐπικεκλομέναι.
δῖον πόρτιν ὑπὲρ πόντιον τιμ' ἀόρινιν
τ' ἀνθονόμους τὰς προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ. δ' ἐπεκραίνετο
μόρσιμος αἰών.
εὐλόγως. ἔπαφόν τε γεννέας ὄντ' ἐπιλεξαμένα.
νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τῶν ποιστῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα. τάτε νῦν ἐπιδείξω.
πιστὰ τεκμήρια, τάτ' ἀνόμοια
οἶδ' ἀελπτάπερ ὄντα φανεῖται. γνώσεται.
δὲ λόγους τις ἐν μάκει εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων.
ἔγγαιος οἶκτον. οἰκτρὸν αἴων δοξάσει τις ἀκούων.

οἶτα τᾶς τηρείας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου.
κιρκηλάτου τᾶς ἀηδονῆς. ἅ τ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν
τ' ἐργομία.
πενθεῖν νέον οἶκτειν ἠθέων. ξυντίθησι δὲ παιδός.
μόρον ὡς αὐτοφόνως, ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕο ἐν
δυσμάτρος κότου τυχὼν, τὼ καὶ ἐγὼ φιλοδύρ
τοις ἰανοίοισι νόμοισι. δάπτω τὰν ἁπαλὰν,
νειλοθερῆ πορείαν. ἀπειροδάκρυτε καρδίαν.
γοέδνα δ' ἀνθεμίζομαι δειμαίνουσα φίλους τᾶς
δεφυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς. εἴ τις ἔστι κηδεμών.
ἀλλὰ θεοὶ οἱ γενέται. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες πέλοιτ' ἂν ἔν-
δικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τει ρομένοις βωμὸς ἄρης
φυγᾶσιν.
ῥῦμα δαιμόνων σέβας εἰ θείη διὸς εὖ παναληθῶς.
διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
πάντα τοι φλεγέθει κἀν σκότῳ.
μελαίναι ξὺν τύχαι μερόπεσσι λαοῖς,
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ.
κορυφᾷ διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα. τέλειον
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε, τείνουσι πόροι.
κατιδεῖν ἄφραστοι. ἰάπτει δ' ἐλπίδων,
ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτοὺς βίαν.
δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. τὰν ἄποινον δαιμονίων.
ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν
ἔμπας.
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν.
βρότειον οἷα νεάζει πυθμὴν δι' ἁ

μὸν γάμον τὸ θάλος δυσπαραβούλοισιν φρεσίν.
καὶ διάνοιαν μαινόλιν κέντρον ἔχων ἄφυκτον
ἄταν.
δ᾽ ἀπάτα μεταγνούς. τοιαῦτα πάθεα μέλεα
θρεομένα λέγω.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ. ἰή. ἰή.
ἰηλέμοισιν ἐμπρέπει. θρεομένη μέλη.
ζῶσα γόοις με τιμῶ ἱλέωμαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν
καρβάνα δ᾽ αὐδὰν εὐακοννεῖς
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι. λινοῖσιν ἢ
σιδωνία καλύπτρα. θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα πε-
λομένων καλῶς.
ἐπιδρόμω πόθι θάνατος ὅπη ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κῦμ᾽ ἀπάξει.
ἱλέωμαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν. καρβάνα δ᾽ αὐδὰν
ἐν γαγρόνοις πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω ξὺν λακίδι.
λινοῖσιν ἢ σιδονία καλύπτρα.
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε. δόμος ἅλα στέ-
γων δορός.
ἀχίμα τόν μ᾽ ἔπεμπε ἂν πνοιαῖς
οὐδὲ μέμφομαί τε λευτὰς ἐν δὲ χρόνῳ.
πατὴρ ὁ παντόπτας. πρευμενεῖς κτίσειεν.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς, εὐνὰς ἀνδρῶν, ἓ ἓ
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. θέλουσαν δ᾽ αὖ
θέλουσαν ἁγνὰ,
μ᾽ ἐπιδέτω διὸς κόρα. ἔχουσα σεμν᾽ ἐνώπι᾽
ἀσφαλὲς,
παντὶ δὲ σθένουσι διωγμοῖσι. δ᾽ ἀσφαλέας
ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς, εὐνὰς ἀνδρῶν ἓ ἒ,

ἄγαμον ἀδάμαντον ἐκφυγεῖν. ἐφ' ἧ μὴ μελανθὲς
ἡλιόκτυπον γένος τόνταιον. τὸν πολυξενώτατον.
ζῆνα τῶν κεκμηκότων. ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις, θανοῦσαι. μὴ τυχοῦσαι. θεῶν
ὀλυμπίων.
ἆζην ἰ ὖσίω. μῆνις μάστειρ ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετ' οὐρανόνεικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τὸ τοῦ δικαίοις. ζεὺς ἐνέξεται λόγοις.
τὸν τᾶς βοὸς, παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. νῦν ἔχων παλίντροπον.
ὄψιν ἐν λιταῖσιν, ὑψόθεν δ' εὖ κλύει κα-
λούμενος.
Δα. παῖδες φρονεῖν χρὴ, ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι. τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθιαν λαβεῖν,
αἰνῶ φυλάξαι τἀμ' ἔπη δελτουμένας
ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονείλατοι.
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον,
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν,
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται.
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθειμένος.
ὠ·μὴ ξὺν ὀργῇ. τόνδ' ἐπόρνυται στόλον.
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ' ὦ κόραι.
πάγον προσίζειν τῶν δ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας ἀγάλματ' αἰδοίου διὸς,

σεμν' ὡς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων.
αἰδοῖα καὶ γοείδνα καὶ τὰ χρεία ἔπη.
ξένους ἀμείβεσθ' ὡς ἐπήλυδας πρέπει.
τορῶς λέγουσαι τὰς δ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγὴ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετόπω σωφρονῶν
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ. τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
χο. πάτερ φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν.
κεδνὰς ἐφετμὰς, ζεῦ δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
μὴ νῦν σχόλαζε μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ἰὼ ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας
ἴδοιτο δῆ, τα πρευμενοῖς ἀπ' ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
καὶ ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκεται.
καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους
ἁγνόν τ' ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεὸν,
εἰδὼν ἂν αἶσαν, τὴν δὲ συγγνώη βροτοῖς.
συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων,
τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι.
ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ
ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονὶ,
ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν ἑλλήνων νόμοις.
ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν.

σέβεσθ' ἐν ἁγνῷ, δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων.
ἵζεσθαι κρίκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἀναινάοι φαγών,
πῶς δ' ἂν γάμων ἄκουσαν ἄκοντος πάρα.
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν, οὐδὲ μὴν ἅδου θανὼν,
φύγη μάταιον αἰτίας πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀπλὰ ἐγμάβας λόγος.
Ζεὺς ἄλλος. ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
πρ σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον.
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ποδαπὸν ὅμιλον. τὸν δ' ἀνέλληνα στόλον.
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα. προσφωνοῦμεν γὰρ ἀργολὶς,
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν.
ἔτλη τ' ἀκρέστως τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.
μόνον τόδ' ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πολὺ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
χο εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω.
ἢ τηρὸν ἱρβοῦ ῥάκδον ἢ πόλεως ἄγων.
πρ πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγε τ' εὐθαρσεῖς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ παλαίχθονος.
ἶνις πελασγοῦ τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον.

γένος πελασγῶν, τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἴδνης δι' ἄλγος ἔρχεται.
στρυμὼν τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν δε περραίνων χθόνα.
πίνδου τε τἀπέκεινα παιόνων πέλας.
ὄρη τε δωδωναῖα συντέμνει δ' ὅρος.
ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶνδ' ἔτ' ἔπειτα δὲ κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας ἀπίας πέδον τόδε.
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς ἀπόλλωνος χθόνα
τήν δε καθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν,
χρανθεὶς ἀνῆκε γαῖα μηνεῖται ἄκη.
δράκον θ' ὅμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν,
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας μεμπτῶς ἔπεισ' ἀργεία χθονὶ,
μνήμην ποντὰν τίνεισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσαν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.
γένοιτ' ἂν ἐξεύχθιο καὶ λέγοι πρόσω,
μακρὰν γέ μιν δηρίσιν οὐ στέργει πόλις
βραχύστορος θ' ὁ μῦθος ἀργεῖαι γένος.
ἐξευχόμεσθα σπέρματ' εὐτέκνου βοὸς,
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγω.
πρ ἄπιστα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τὸ δ' ὑμῖν ἐστιν ἀργεῖον γένος.
λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι,
γυναιξὶ δ' ἐστὲ κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις
καὶ νεῖλος ἂν θρέψειεν τοιοῦτον φυτὸν,
κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις.

εἰκὸς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.
ἰνδοὺς τ' ἀκούων νομάδας ἱπποβάμοισιν.
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις χθόνα,
παρ' αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰν ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' ἀμαζόνας
εἴτ' ὀξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ᾔκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.
ὅπως γένεθλον σπέρματ' ἀργείων τόσον,
κληδοῦχον ἥρας φασὶ δωμάτων ποτέ.
ἰὼ γενέσθαι τῇ ἰδεῖν ἀργεῖα χθονί.
ἦν ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
μὴ καὶ λόγος τίς ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ.
καὶ κρυπτ' ἄγκρας ταῦτα παλλαγμάτων.
πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε.
βούτην γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεῖα θεός,
οὐκ οὖν πελάζει ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ,
φασὶν πρέποντας βουθόρῳ ταύρῳ δέμας,
τὶ δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ διός,
τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ποῖον πανόπτην. οἰοβουκόλον λέγεις.
ἄργον, τὸν ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε
τί οὖν ἔτευξε δ' ἄλλω δυσπότμω βοΐ,
βοϊλάτην μύωπα κινητήριον,
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν, οἱ νείλου παίδας.
τοὶ γάρ νιν ἐκ τῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλως ἐμοί,
καὶ μὴν κάνωβον κἀπὶ μέμφιν ἵκετο.
καὶ ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φυτεύει γόνον,
τί οὖν ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός.
ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη.
τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις.
βῆλον δίπαιδα πατρὸς τοῦ δ' ἐμοῦ πατρός.
τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
δαναὸς δ' ἀδελφός ἐστιν πεντηκοσόπαις.
καὶ τοῦ δαναοί γε τοὔνομ' ἀφώνω λόγω.
αἴγυπτος δ' εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος.
πράυνοις ἂν ὡς ἀργεῖον ἀνστήσας τόλον,
δοκεῖ τέ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.
τ' ἀρχαῖον, ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε. τίς κατέσκηψεν τύχη.
ἄναξ πελασγῶν αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' εἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πότρον.
ἐπεί τις ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγήν.
κέλσειν ἐς ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.
ἔχει μεταπτοίουσαν εὐναίων γάμων.
τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
λευκοστεφεῖς ἔχουσα, νεοδρόπους κλάδους.
ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς αἰγύπτου γένει.
πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις.
τίς δ' ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκτημένους,
σθένος μὲν οὕτως. μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
καὶ δυστυχόντων τ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
πρ πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω.
χο αἰτοῦσι μὴ κδοὺς παισὶν αἰγύπτου πάλιν.
πρ βαρέα σύ γ' εἶπας πόλεμον αἴρεσθαι νέον.
χο ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
πρ εἴπερ ἀπαρχῆς πραγμάτων κοινὸς ἦν
χο αἰδοῦ. σὺ πρύμναν πόλεως ὧδ' ἐστεμμένην.
πέφυκε λεύσων τοὺς δ' ἕδρα κατασκίους.

βαρύς γε μέντοι ζηνὸς ἱκετίου κότος.

χο παλαίχθονος τέκος κλῦθί μου.
πρόφρονι καρδίᾳ πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε μέ με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον.
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις.
ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ. πίσυνος μέμυκε φράζου.
σα βοτῆρι μόχθους.

πρ ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.
νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοὔτ' ἀστοξένων.
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει.
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐδεῖται πόλις,

χο ἴδοιτο δῆτ' ἀνάτους φυγάν,
ἱκεσία θέμις διὸς ἱκαρίου,
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρόνων.
ποτὶ τρόπαιον αἰδούμενος οὐ πτο,
ἱεροδόκα θεῶν λή- ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ

πρ οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι.
ἐμῶν, τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις.
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη,
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος.
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

χο σύ τοι πόλις. σὺ δὲ τὸ δήμιον
πρύτανις ἄκριτος ὤν, κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν
χθονός.
μονοψήφοισι νεύμασι σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοισι, χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις ἄγος φυλάσσου.

πρ ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ.

οὐδ᾽ αὖ τὸ δ᾽ εὔφρον τάς δ᾽ ἀτιμάσαι λιτάς,
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ᾽ ἔχει φρένας
δράσαιτε μὴ δράσῃ τε καὶ τύχην ἑλεῖν.
χο. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκοπεῖ. φύλακα πολυπόνων.
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι.
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι ζηνὸς ἱκταίου κότος.
ὦ δυσπαρθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.
εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες αἰγύπτου σέθεν.
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους,
εἶναι. τίς δ᾽ ἂν τίς δ᾽ ἀντιωθῆναι θέλοι.
δεῖ τοίσε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
μήτ᾽ οὖν ποτ᾽ οὖν γενοίμαν ὑποχέριος.
κράτεσιν ἀρσένων ὕπαστρον δ᾽ ἔτοι.
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.
φυγαί, ξύμμαχον δ᾽ ἑλόμενος δίκαν.
κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν,
οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα μή μ᾽ αἱροῦ κριτήν,
εἶπον δὲ καὶ πρὶν οὐκ ἂν εὐδήμου τάδε.
πράξαιμ᾽ ἄν, οὐδ᾽ ἔπερ κρατῶν καὶ μήποτε.
εἴπῃ λεὼς εἴ πουτι καὶ μὴ τοῖον τυχθῆ.
ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν,
ἀμφοτέρους ὁ μαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ.
ζυδὲ ἑτεροῤῥεπὴς νέμων εἰκότως,
ἄδικα μὲν κακοῖς. ὅσια δ᾽ ἐννόμοις,
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγῆς τὸ δίκαιον ἔρξαι.
δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.

δίκην κολυμβητῆρος εἰς βυθὸν μολεῖν.
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ᾽ ἄγαν ὠνωμένων.
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει.
αὐτοῖσι θ᾽ ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται.
μήτε θεῶν ἕδραισιν ὧδ᾽ ἱδρυμένας.
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανόλεθρον θεὸν,
βαρὺν ξυνοίσισιν θήσομεν ἀλάστορα.
ὃς οὐδ᾽ ἐν ᾅδου τὸν θανόντ᾽ ἐλευθεροῖ,
μῶν οὐ δοκεῖν δεῖ φροντίδος σωτηρίου;
Χο. φρόντισον καὶ γενοῦ, πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρωμέναν
μὴ δ᾽ ἴδῃς μ᾽ ἐξ ἕδραν. πολυθέων ῥυσίασ-
θεῖσαν ὦ. πᾶν κράτος ἔχων χθονὸς,
γνῶθι δ᾽ ὕβριν ἀνέρων, καὶ φυλάξαι κότον.
* μήτι τ᾽ ἀαῖσαν ἱκέτην εἰς ἰδεῖν,
ἀπὸ βρετέων βίᾳ. δίκας ἀγομέναν,
ἱππηδὸν ἀμπύκων. πολυμίτων πέπλων,
τ᾽ ἐπιλαβὰς ἐμῶν; ἴσθι γὰρ παισὶ τάδε καὶ
δόμων.
ὁποτέραν κτήσης. μένει δρεικτίνειν.
ὁμοίαν θέμιν. τάδε φράσαι δίκαια. Δίοθεν κράτη.
καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ᾽ ἔξω κέλεται.
ἢ τοῖσιν. ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.
πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη. καὶ γεγόμφωται σκάφος,
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρήμασι μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων.
ἄτην γε μείζω. καὶ μέγ᾽ ἐμπλήσας γόμου.

γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν.
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτηρίοις.
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὁμαιμόνων αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια.
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ πημονῆς ἄκη
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.
θέλω δ' ἀΐδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
πολλῶν τ' ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων
ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν οὔ με φεύξεται.
ἔχω στρόβους ζῶνάς τε, συλλαβὰς πέπλων.
τύχειν γυναικῶν, ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ἐκ τῶνδε τόπων ἴσθι μηχανὴ καλεῖ.
λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεὶς ἔσῃ.
εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσῃ στόλῳ.
τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων.
νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
αἰνιγματῶδε τοὔπος ἀλλὰ πῶς φράσον.
ἐκ τῶν δ' ὅπως τάχιστ' ἀπαλλάξασθαι θεῶν.
ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.
ξυνῆκας, ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
καὶ μὴν πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται.
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσέβηκε κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας, οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν αἰγύπτου σέθεν.

σταθεὶς προτειχέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.
ὅμως δ' ἀνάγκη ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον,
ἱκτῆρος. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων.
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολίται. μὴ δ' ἀπορριφθῆ λόγος
ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε.
ὕβρις μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου.
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὔνοιαν φέρει.
πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.
αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φραστοράς τ' ἐγχωρίων,
ξύμπεμψον ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν.
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας.
εὕρωμεν. ἀσφαλείας δὲ δι' ἄστεος
στείχουσι. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον ἰνάχῳ γένος.
τρέφει. φυλάξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τίς ἔκταν ἀγνοίας ὕπο.
στείχοιτ' ἂν ἄνδρες, εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμὴ ἀσίκτους θεῶν ἕδρας,
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν
τούτω μὲν ἅπας καὶ τεταγμένος κίοι.

ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ. ποῦ θράσος νέμοις ἐμοί.
κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε σημεῖον πόνου.
καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοι τό με.
οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν·
ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.
εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένη.
οὔτοι τί θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
σὺ καὶ λόγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενὶ
ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους.
πείσω τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους.
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι.
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

χο ἄναξ ἀνάκτων μακάρων. μακάρτατε καὶ
τελέων
τελειότατε κράτος ὄλβιε ζεῦ. πείθου τε καὶ γενέσθω.
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.
λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανο-
ζύγαταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν. παλαίφατον ἁμέτερον.
γένος, φιλίας προγόνου γυναικός.
νέωσον εὔφρον αἶνον. γενοῦ πολυμνήστωρ ἐφά-
πτωρ ἰοῦς.
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι. γᾶς ἀπὸ τᾶς δ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' ἐς ἴχνος μετέστην. ματέρος ἀν-
θονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον ἔνθεν ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα,
φεύγει ἁμαρτίνους πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα-
φυλα διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει. ἰάπτει βάσιδος
δι' αἴας.
μηλοβότου φρυγίας διαμπάξ. περᾷ δὲ τεύθραν
τος ἄστυ μυσῶν.
λυγιάτε γύαλα. καὶ δι' ὀρῶν κυλίκων
παμφύλων τε γένη διορνυμία. τὰν ποταμοὺς
ἀεννάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς ἀφροδίτης πο
λύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένη βέλει. βουκόλου πτερόεντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος.
λειμῶνα χιονόβοσκον ὅντ' ἐπέρχεται.
τυφώμενος. ὕδωρ τὸ νείλου νόσοις ἄθικτον.
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα
λήτης θύας ἥρας βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν
ἔννομοι.
χλωρῷ δείματι θυμόν. πάλλον τ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν γὰρ ὁρῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.
τὰν μὲν βοός. τὰν δ' αὖ γυναικός. τέρας δὲ
θαμβοῦν.
καὶ τόδε δή τίς ἦν ὁ θέλ ξας πολύπλαγκτον
ἀθλίαν.
οἰστροδόνητον ἰώ. ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει. καὶ θείαις ἐπιπνοίαις.
παύεται. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

λαβοῦσα δ' ἑρμάδιον ἀψευδεῖ λόγω. γείνατο
  παῖδ' ἀμεμφῆ.
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ
  χθών.
φυσίζωον γένος. τὸ δή. ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν ἥ ρας νόσου ἐπιβούλους.
διὸς τὸ δ' ἔργον. καὶ τό δ' ἂν γένος λέγων.
ἐξ ἐπάφου κυρήσαις. τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις. πατὴρ φυτουρ-
  γὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.
γένους παλαιόφρων μέγας. τέκτων, τόπαν, μή
  χαρ οὔριος ζεύς.
ὑπ' ἀρχαῖς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρεῖσσον
  ὢν κρατύνει,
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. πάρεστι δ' ἔργον ὡς
σπεῦσαί τι. τῶν, βούλιος φέρει φρήν. (ἔπος.
πρ θαρσεῖτε παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
ὦ χαῖρε πρέσβυ φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἔνεπε δ' ἡμῖν ποῦ κεκύρωται τέλος.
δήμου κρατοῦσα χεῖρο πλη θύεται.
πρ ἔδοξεν ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως
ἀλλ' ὥστ' ἂν ἡβήσαιμι γηραιᾷ φρενί,
πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις.
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον.
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους.
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά,
ἄγειν. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶν δὲ γαμόρων,

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ᾽ ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ᾽ ἡμῶν λέγων.
ἄναξ πελασγῶν ἱκεσίου διὸς κότον,
μέγαν πρόφρων ὢν μήποτ᾽ εἰσόπιν χρόνου.
πόλιν παχῦναι ξενικὸν ἀστικόν θ᾽ ἅμα.
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν.
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ᾽ ἀκούων χερσὶν ἀργεῖος λεώς.
ἔκλαν ἀνακλήτορος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ᾽ ἤκουσεν ἀπειθεῖς στροφάς.
δῆμος πελασγῶν ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.
Χο ἄγε δὴ λέξομεν ἐπ᾽ ἀργείοις.
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξενίοις ζενίου.
στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθεία
τέρμον᾽ ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. νῦν ὅτε
καὶ θεοί,
διογενεῖς κλύοιτ᾽ εὖ κταῖα γένη χεύσας
μήποτε πυρέφατον. τὰν πελασγίαν πόλιν,
τὸν ἄχορον βοᾶν. κτίσαι μάχλον ἄρη.
τὸν ἀρότοις. θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις
οὕνεκ᾽ ᾤκτισαν ἡμᾶς. ψῆφον δ᾽ εὔφρον ἔθεντο.
αἰδοῦνται δ᾽ ἱκέτας διὸς, ποίμναν τάνδ᾽ ἀμέγαρτον.
οὐδὲ μετ᾽ ἀρσένων. ψῆφον ἔθεντ᾽ ἀτιμά-
σαντες ἔριν γυναικῶν. δῖον ἐπιδόμενοι.
πράκτορά τε σκοπὸν δυσπολέμητον, ὃν οὔ
τις ἂν δόμος ἔχοι ἐπορόφων.
μιαίνοντα βαρὺς δ᾽ ἐφίζει. ἅζονται γὰρ ὁμαίμους.
ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ τοιγάρ τοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. τόγαρ ὑπὸ σκιῶν ἐκ

στομάτων ποτάσθω. φιλότιμος εὐχὰ
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν. τάνδε πόλιν κενῶσαι.
μήδ᾽ ἐπιχωρίοις πτώμασιν αἱματίσαι πέδον
τὰς ἥβας δ᾽ ἄνθος ἄδρεπτον. ἔστω. μὴ ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς ἄ ρης κέρσειεν ἄωτον.
καὶ γεραροῖσι πρεσβυ τοδόκοι γεμόντων.
θυμελίαι. φλεγόντων. τὼς πόλεις εὖ νέμοιτο.
ζῆνα μέγαν σεβόντων. τὸν ξένιον δ᾽ ὑπέρτατον.
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ, τίκτεσθαι δ᾽ ἐφ᾽
ὀργῶς.
ἄλλους εὐχόμεθ᾽ ἀεί. ἄρτεμιν δ᾽ ἑκάταν γυναι=
κῶν λόγους ἐφορεύειν. μὴ θέτις ἀνδροκμής.
λοιγὸς ἐπελθέτω. τάνδε πόλιν δαΐζων
ἄχορος κίθαρις δακρυογόνον ἄρη
βοάντε δῆμον ἔξω παίζων. νούσων δεσμὸς
ἀπ᾽ ἀστῶν.
ἵζοι κράτος ἀτερπὴς εὐμενὴς δ᾽ ὁ λύκιος ἔ
στω πᾶσαν νεολέα καρποτελεῖ δέτοι.
ζεὺς ἐπικραινέτω. φέρματι γᾶν πανώρῳ.
προνομαδὲ βρότατος. πολύγονα τελέθοι.
τὸ πάντ᾽ ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. εὔφημαν δ᾽
ἐπιβωμάν.
μοῦσαι θεαί τ᾽ ἀοιδοὶ, ἁγνῶν τ᾽ ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φημαφίλο φόρμιγξ φυλάσσοι τ᾽ ἀτιμίας
τιμὼς,
τὸ δήμιον τὸ, πόλιν κρατύνει. προμαθὲς εὐκοι
νομήτις ἀρχᾶ.
ξένοισί τ᾽ εὐξυμβόλους. πρὶν ἐξοπλίζειν ἄρη.
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. θεοὺς δ᾽ οἳ γᾶν
ἔχουσιν ἀεί.

τίοιεν ἐν χωρίοις πατρῴαις.
δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γάρ τε κόντων σέβας   τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις.
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου
εὐχὰς μὲν αἰνῶ, τάσδε σώφρονας φίλαι.
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀεὶ ἀκούσασαι πατρός.
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀποσκοπᾶς ὁρῶ.
τὸ πλεῖον εὔσημον γὰρ οὐ μέλαν θάνει.
στολμοὶ τελέφους καὶ παραρρύσεις νεώς.
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς.
ἄγαν καλῶς κλύουσα τοῖσδ' ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμους.
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.
καὶ τ' ἄλλα πλοῖα, πᾶσα θ' ἡ 'πικουρία.
εὔπρεπτος. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα.
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως.
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ 'μαμβελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών,
ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις, ἢ πρέσβυ μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε μὴ τρέσῃ ταίνιν,
ὅμως ἄμεινον εἰ βραδύνοιμεν βοῇ.
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ,
θαρσεῖτε χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ,
θεοὺς ἀτίζων τίς βροτῶν δώσει δίκην,
πάτερ φοβοῦμαι νῆες ὡς ὠκύπτεροι.
ἥκουσιν. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.

περίφοβον μ' ἔχει τάρβος ἐπητύμως.
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παρείχομαι πάτερ δείματι.
ἐπεὶ τέλεια ψῆφος ἀργείων τέκνα.
θάρσει μαχοῦνται περὶ σέθεν σάφ' οἶδ' ἐγών.
ἐξώλεσες τί μαργον αἰγύπτου γένος.
μάχης τ' ἄπληστον καὶ λέγω πρὸς ἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανόπιδας.
νήας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπὶ τύχῃ κότω.
πόλει μελαχίμω σὺν στρατῷ.
πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεθημβρίᾳ.
θάρπτει βραχεῖον εὖ κατερρινημένους.
μόνην δὲ μὴ πρόλιπε λίσσομαι πάτερ.
γυνὴ μονοθεῖσ' οὐδέν οὐκ ἔνεστ' ἄρης.
δουλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥς τε βω
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν,
καλῶς ἂν ὑμῖν, ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνα.
εἰσοίτε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
οὐ μὴ τριαίνας τάς δε καὶ θεῶν σέβη.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόχονται πάτερ,
περίφρονες δ' ἄγαν ἀν, ἐρομένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.
ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσονας κυνῶν
εἶναι. βύβλου δ' ὁ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τεκνωδάλων,
ἔχοντες ὀργάς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πισμάτων σωτηρίου.
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐναγκύρου χίαις.

θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα,
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ,
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
οὕτω γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ.
χαλή. πρὶν ὅρμῳ. ναῦν θρασυνθῆναι σὺ δὲ,
φρονεῖν μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
πράξας ἀρωγὴν, ἄγγελον οὐ μέμψεται.
πόλις γέρον θ' ἡβῶντα δ' εὐγλώσσας φρενὶ,
ἰὼ γᾶ βουνῖτι ἔνδικον σέβας.
τί πεισόμεθα. ποῖ φύγωμεν ἀπίας.
χθονός. κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἐστί που.
μέλας γενοίμαν καπνός. νέφεσι γειτόνων Διός.
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος. ἀμπετήσαις δόσαι
κόνις ἄτερθεν. πτερύγων ὀλοίμαν,
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλει κέαρ.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς κόπω δὲ, μέλον οἴχομαι φόβῳ.
θέλοι μι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν. ἐν
    σαργάναις
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτόν. τῷδ' ἐγχριμφθῆ-
    ναι χροΐ.
πρὸ παρθανούσας δαΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος.
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίνεται χιών,
ἠλίασας αἰγίλιψ ἀπρός   δεικτος οἰόφρων
    ἠρέμας,
γυπίας πέτρα βαθύ. πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.
πρὶν δαΐκτορος βία.   καρδίας γάμου
    κυρῆσαι.

κύσιν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φίλαι ἐκ τῶν
κακῶν.
ἐλθέτω. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί
τας γαμηλίου τυχών. τίν' ἀμφ' αὐτὰς
ἔτι πόρον,
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια,
ἴυζεν δ' ὀμφὰν οὐρανίαν. μελικλιταναθεοῖσι καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς πελόμενά μοι.
λύσιμα. μάχιμα δ' ἐπιδε πάτερ βία μὴ
φιλεῖς ὁρῶν,
ὄμμασιν ἐνδίκοις. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν.
γαιάοχε παγκρατὲς ζεῦ. γένος γὰρ αἰγύ-
πτιον ὕβριν.
δύσφορον ἀρσενογενὲς, μετά με δρόμοισι διόμοι.
φυγάδα μάταισι πολυθρόους.
βίαια δίζηντε λαβεῖν. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγόν.
ταλάντου πιδάνου σέθεν. θνατοῖς τέλειον οὐδέν.
ὀ ὀ ὀ ἀ ἀ ἀ ὅδε μάρπτις ναΐος. γάϊος.
τῶν πρόμαρπτι κάμνους. ἰὸφ, ὄμ
αὖθι κάκηκας νο δύϊαν βοὰν ἐμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων.
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ ἠὲ, βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκὰν,
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ δυσφορὰν αἲ κατὰ γᾶν
γᾶι ἄναξ προτάσσου. σοῦσθε σοῦσθ' ἐπιβά
ριν ὅπως ποδῶν. οὔκουν οὔκουν
τιλμοί. τιλμοί. καὶ στιγμοί. πολυαίμων φόνιος.
ἀποκοπὰ κρατὸς, σοῦσθε σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλύ
μεν' ἐπ' ἀμίδα

ἀθάνα πολύῤῥοτον, ἁλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρι γομφοδέτῳ τε δορὶ διόλυ.
αἵμονες ὡς ἐπαμίδα ἠσυδυπία τ᾽ἄπιτα
κελεύω βία μεθέσθαι. ἴχαρ φρενί τ᾽ ἄταις
ἰὼ ἰὸν
λεῖφι δεχανακίδες δόρυ ἄτιετ᾽ ἀναπόλιν
εὐσεβῶν,
μήποτε πάλιν ἴδοι. ἀλφεσίβοον ὕδωρ
ἔνθεν δεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγειος ἐγὼ βακχαῖος βαθρείας βαθρείας
γέρον, σὺ δὲ ναῒ ναῒ βάσῃ, τάχα.
θέλεος ἀθέλεος· βία βία· τε πολλᾶ φρῦδα.
βάτεαι βαθμίδο κακκὰ παθῶν.
ὀλόμεναι παλάμαις αἲ αἲ αἲ αἲ,
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο δι᾽ ἅλλιρυτον
ἄλσος.
κατασαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον
ἀλαθεὶς.
εὐρείαις εἰναύραις. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κά-
λει θεούς.
αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ᾽ ἀχεῶν. ὀϊζύος ὄνομ᾽
ἔχων.
οἶ οἶ οἶ οἶ οἶ. λύμασιν ὑπρογασυλάσης.
περιχαμπτὰ βρυάζεις. ὅς ἐρωτᾶς ὁ μέγας.
νεῖλος, ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψῃ.
ἔναισον ὕβριν. βαίνῃν κελεύω βᾶριν εἰς ἀν-
τίστροφον.
ὅρον τάχιστα μὴ δέ τι σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

οἱ οἱ πάτερ βροστίοσα ῥοσάται μαλδαάγει.
ἄραχνος ὡς βάδην. ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ. μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ βοᾶν.
φοββὸν ἀπότροπε. ὦ βᾶ γᾶς. παῖ ζεῦ.
οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
μαιμαιπέλας δίπου ὄφις. ἔχιδνα δ' ὥσμε
τίποτ' ἐν, δακοσάχ. ὀτοτοτοί.
μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ. βοᾶν. φοββὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ γᾶς. παῖ ζεῦ.
εἰ μήτις εἰς ναῶν εἴσιν αἰνέσασ τάδε.
λακὶς χιτῶνος. ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
ἰὼ πόλεως ἀγοὶ, πρόμνοι δάμναμαι.
πολλοὺς ἄνακτας παῖδας αἰγύπτου τάχα.
ὄψεσθε. θάρσει. τυχρεῖτ' ἀναρχίαν.
διωλόμεσθα. ἐπάναξ πάσχομεν.
ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσασ κόμης.
ἐπεὶ οὐκ ἀκοῦ ἐξυτῶν ἐμῶν λόγων.
οὗτος τί ποιεῖς. ἐκ ποίου φρονήματος.
ἀνδρῶν πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα
ἀλλ' ἦ γυναικῶν εἰς πόλιν δοκεῖς μολεῖν.
κάρβανος δ' ὢν ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πολλὰ ἁμαρτῶν, οὐδὲν ὄρθωσα φρενὶ,
τί δ' ἠμπλάκημαι τῶν δ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ.
ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
πῶς δ' οὐχὶ τ' ἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ.
ποίοισιν εἰπὼν πρὸς ξένοις ἐγχωρίοις.
ἑρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.
τοὺς ἀμφὶ νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

οἶδ' ἔνθα δ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κάτω.
ἄγοιμ' ἂν εἴτις τάσδε μὴ 'ξ αἱρήσεται.
κλάοις ἂν εἰ ψαύσειας οὐδὲ μ' ἄνης μακράν.
ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας,
λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν αἰγύπτου τάδε.
ἀβουκόλυτον τοῦτ' ἐμοῦ φρονήματι
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς, ἐννέπω σαφέστερον.
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς.
ἕκαστα· πῶς φῶ· πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν ἀντανέψιον στόλον.
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπω.
ἄρης τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβὴ,
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος.
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
τί σοι λέγειν χρὴ, τοὔνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν,
ἴσως οὐ αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταῦτας δ' ὑκούσας μὲν κατεύνοιαν φρενῶν.
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγοις.
τοιᾶδε· δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία.
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ.
στόλον γυναικῶν τῶνδε φιλωταὶ τορῶ.
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστὶν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν τύχαις βίβλων κατεσφραγισμένα.
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης· κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη πόλεμον ἐρειαθενέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας.

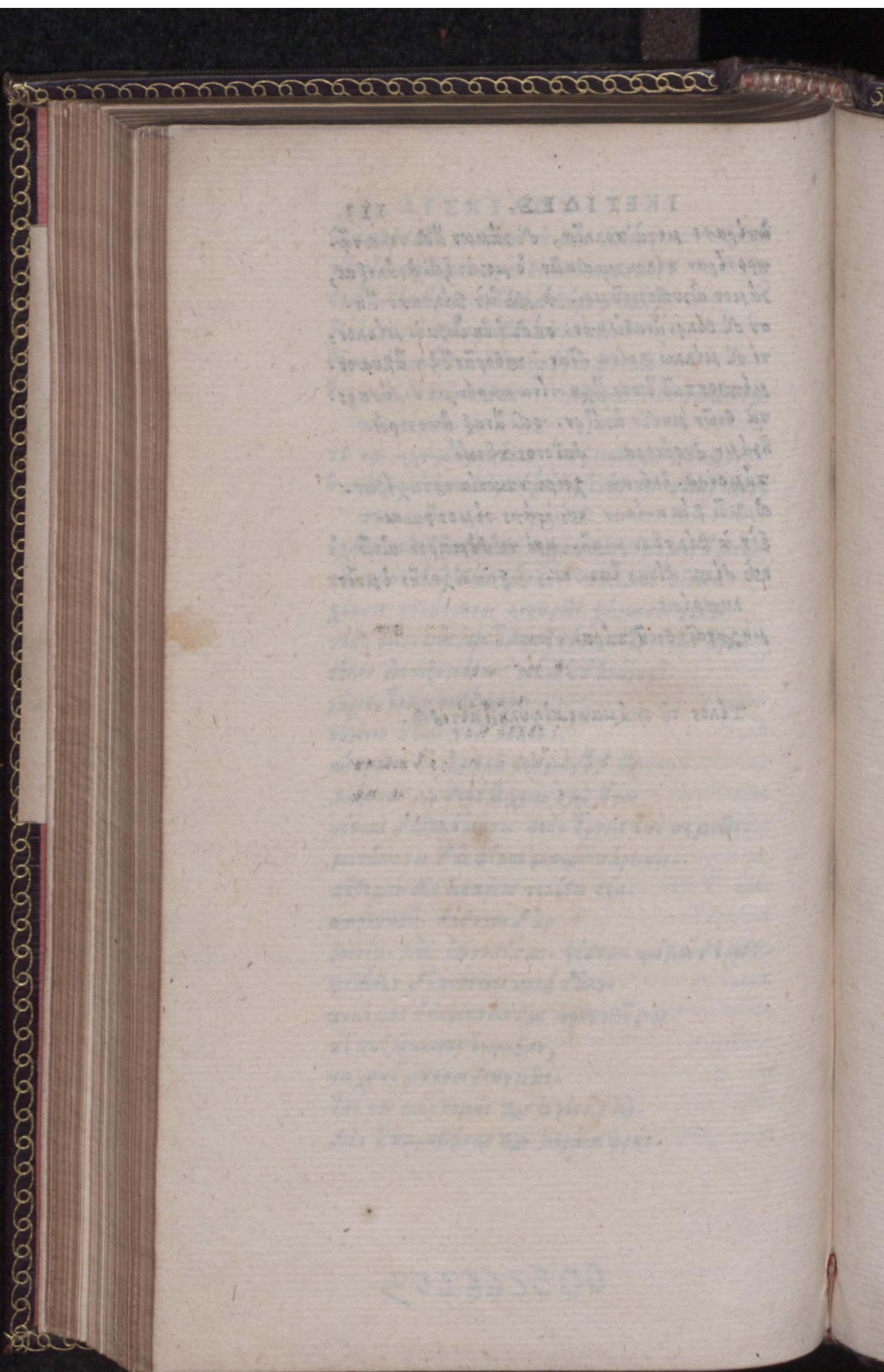
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμᾶς δὲ πάσαις σὺν φίλοις ὀπάοσιν.
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλιμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια.
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὐθυμεῖν ἐστιν, ἐν τυχούσῃ ναίειν δόμοις.
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα.
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγώ.
ἀστοί τε πάντες, ὧν περ ἥδε κραίνεται.
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις.
ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν, ἀγαθοῖς βρύος. δῖε πελασγῶν
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον,
πατέρ' εὐθαρσῆ δαναὸν πρόνοον,
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα.
μῆτις ὅπου χρὴ, δώματα ναίειν.
καὶ τόπος εὔφρων πᾶς τίς ἐπειπεῖν.
ψόγον ἀλλοθρόοις. εὔτυκος εἴη δὲ τὰ
λῷστα.
σὺν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτω . βάξει λαῶν
ἐν χώρῳ.
τάσσεσθε φίλαι δμωΐδες οὕτως.
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
δαναὸς θεραποντί διαφερνὴν,
ὦ παῖδες ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τὲ, λείβειν θ' ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς

φίλους πικρῶς ἤκουσαν ἄτα νεψίους
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς, τούσδε καὶ δορυσσόους,
ἔταξαν. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.
καὶ μήτ' ἀέλπτως δόρυ καινημέρῳ θανὼν,
λάθοιμι. χώρα δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
τοιῶν δὲ τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενός.
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέρα ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένους.
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει
κακήν. τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσα-
γμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν δ' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τιμήν.
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ παιδοτριβῆ,
καρπώματι στάζοντα κηρύσσει κύπρις.
κάλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν, εὐμόρφοις ἔπι.
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον.
τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθομεν ὧν πολὺς πόνος.
πολὺς δὲ πόντος ὅπου ἐκληρώθη δορὶ,
μὴ δ' αἶσχος ἡμῖν. ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς,
πράξομεν. οἰκήσεις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.
τὴν μὲν πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ.
οἰκεῖν λαβὼν ἄτερθεν, εὐπετῆ τάδε.
μόνον φυλάξαι τάς δ' ἐπιστολὰς πατρός.

τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον,
τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν ὀλυμπίων.
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει πάτερ
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον.
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀστυάνακτας   μάκαρας θεοὺς γανάεντες
πολιούχους.
τὲ καὶ οἱ χώμ' ἐρασίμου   περιναίεται παλαιὸν,
ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ,   μένος ἐνὸς δὲ πόλις τήνδε
πελασγῶν.
ἐχέτω μὴ δ' ἔτι νείλου   προχοὰς σέβομεν ὕμνους.
ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας   θελεμὸν πῶμα.
χέουσιν πολύτεκνοι λιπαρῶν χάμασιν γαίας
τόδε μελίσσοντες οὖδας ἐπίδοι δ' ἄρτεμις ἁγνά
στόλον οἰκτιζομένα. μὴ δ' ὑπ' ἀνάγκας.
γάμος ἔλθοι κυθέρειος.
στύγειον πέλει τόδ' ἆθλον.
κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ διὸς ἄγχιστα σὺν ἥρα
τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δ' αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισιν.
πόθος τοῦ δ' ἐν ἄπαρνον τελέθει θέα.
κηριπυθοῖ. δέδοται δ' ἁρ
μονία. μοῖρ' ἀφροδίτας. ψίδυρα τρίβοι τ' ἐρώτων.
φυγάδες δ' ἐπιπνοίαι καὶ κακά τ' ἄλγη.
πολέμους τ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν,
ταχυπόμποσοι διωγμοῖς.
ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν τὸ γένοιτ' ἄν.
διὸς οὐ παραβάτας ἐστὶν μεγάλα φρήν.

ἀπέρατος μετὰ πολλῶν, δὲ γάμων ἅδε τελευτᾷ.
προτέραν πέλοι γυναικῶν ὁ μέγας ζεὺς ἀπαλέξαι,
γάμον αἰγυπτογενῆ μοι. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἀθέλκτον. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
τί δὲ μέλλω φρένα δίαν. καθορᾶν ὄψιν ἄβυσσον.
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. τίνα καιρόν με διδάσκεις.
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί.
ἠγάμου δυσάνορα. δαΐονος πρβιω-
πήμονας. ἐλύσατο χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων.
εὐμενῆ βίαν κτίσας καὶ κράτος νέμος γυναι-
ξὶν τὸ βέλτερον κακοῦ. καί τε δίμοιρον αἰνῶ
καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι. ξὺν εὐχολῆς ἐμαῖς
λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

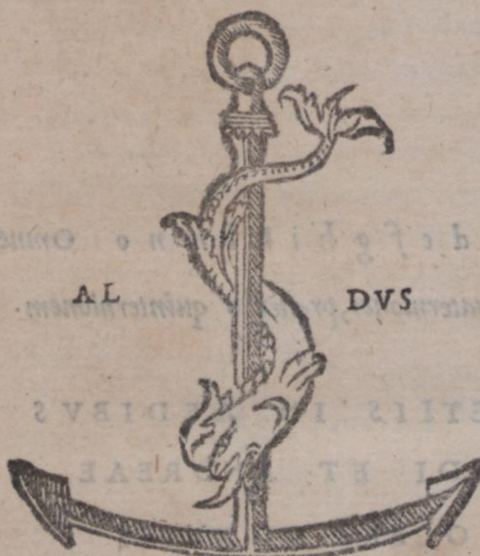
Τέλος τοῦ δράματος αἰσχύλου ἱκετίδων.

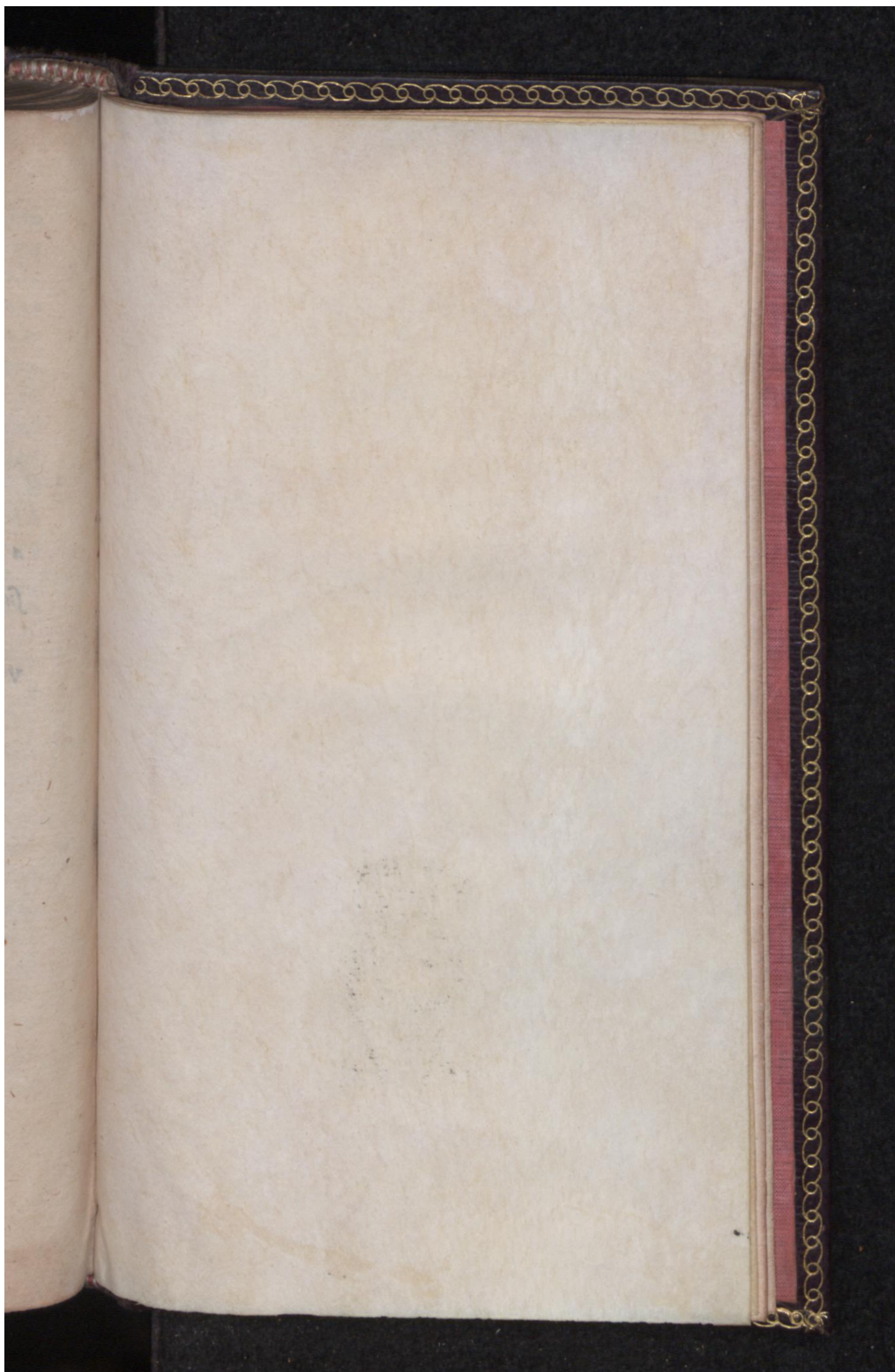
a b c d e f g h i k l m n o Omnes sunt quaterniones, præter o quinternionem.

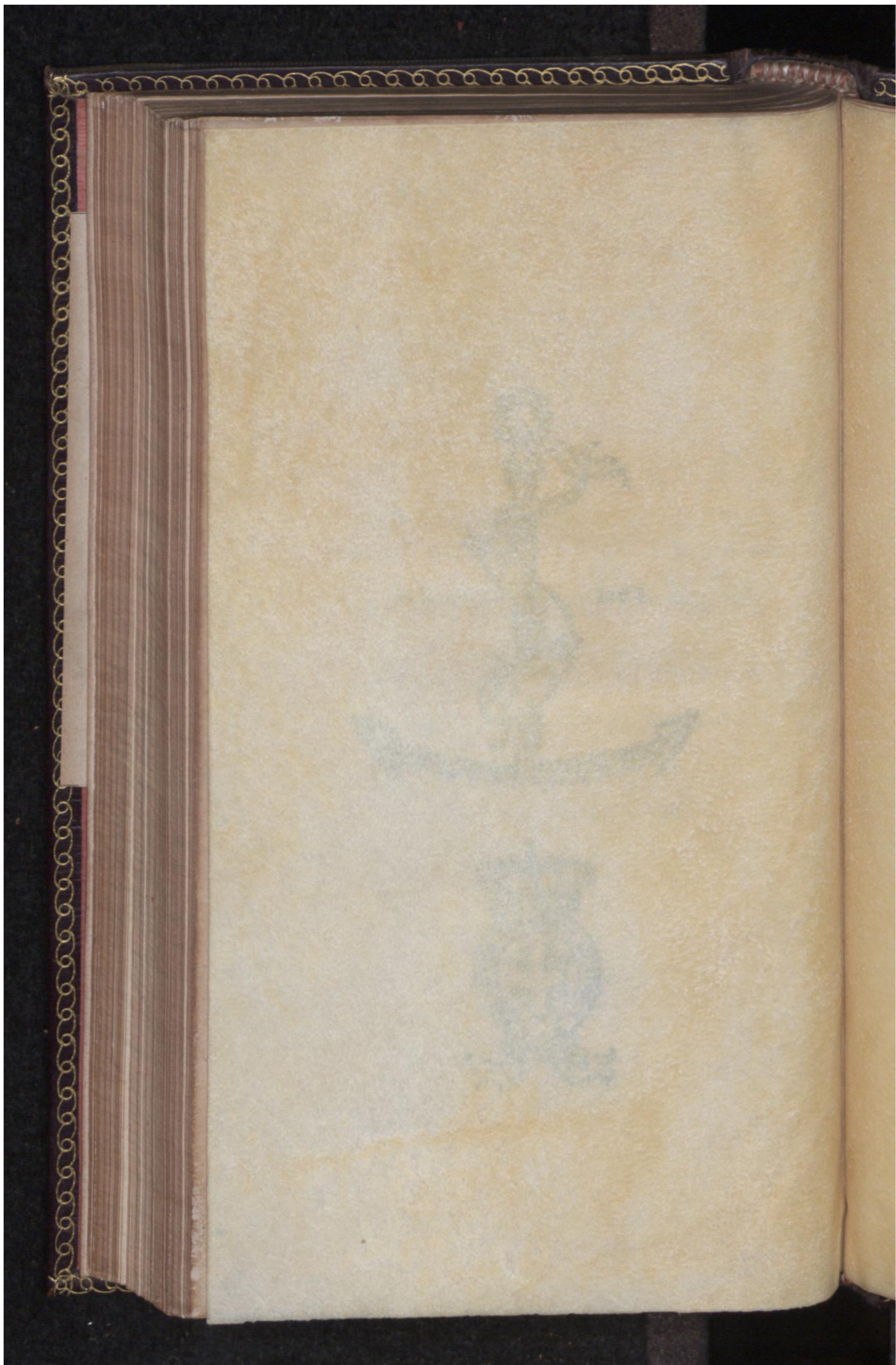
VENETIIS IN AEDIBVS
ALDI ET ANDREAE
SOCERI. MD XVIII
MENSE FEBRVA
RIO.

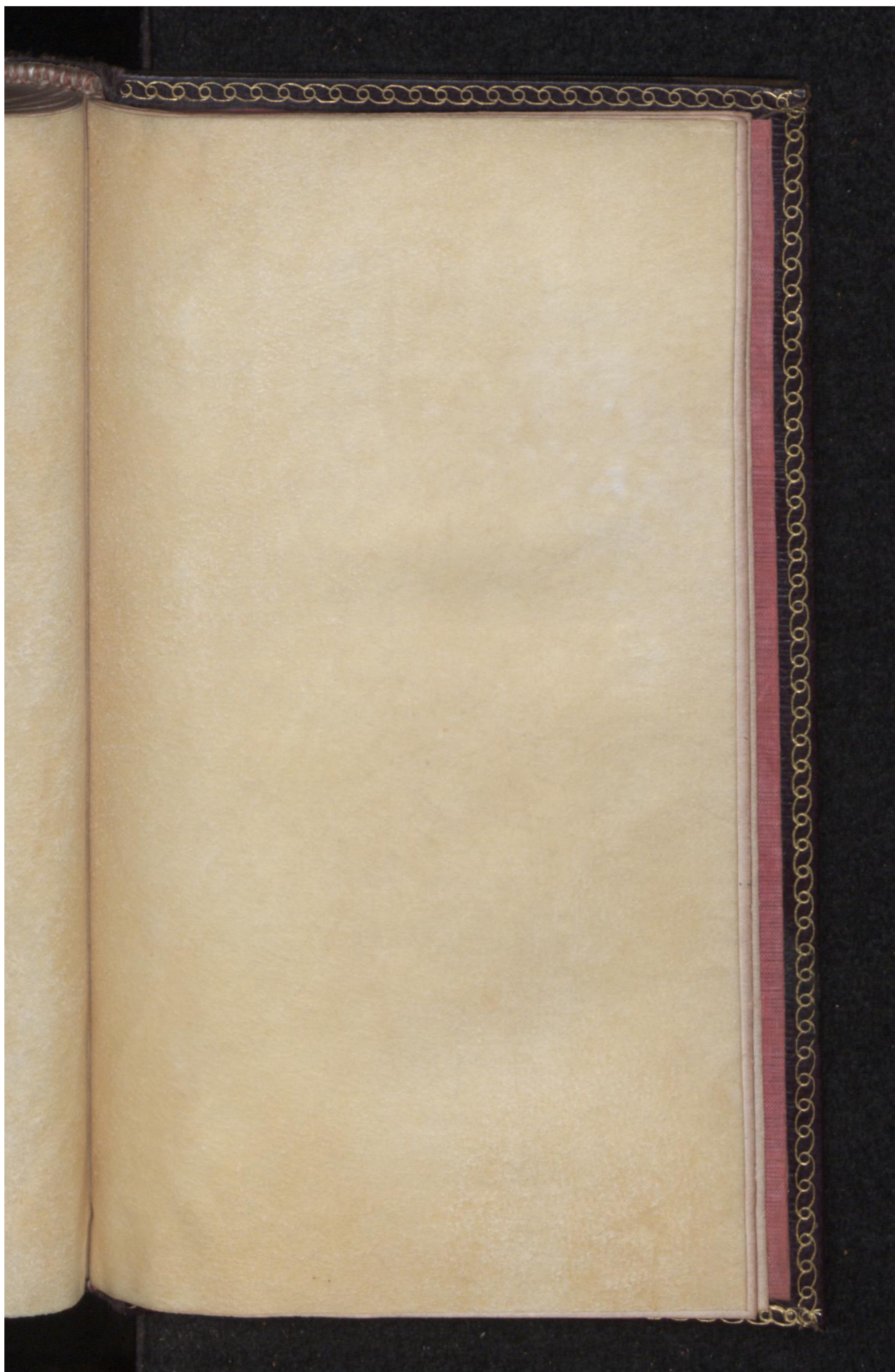

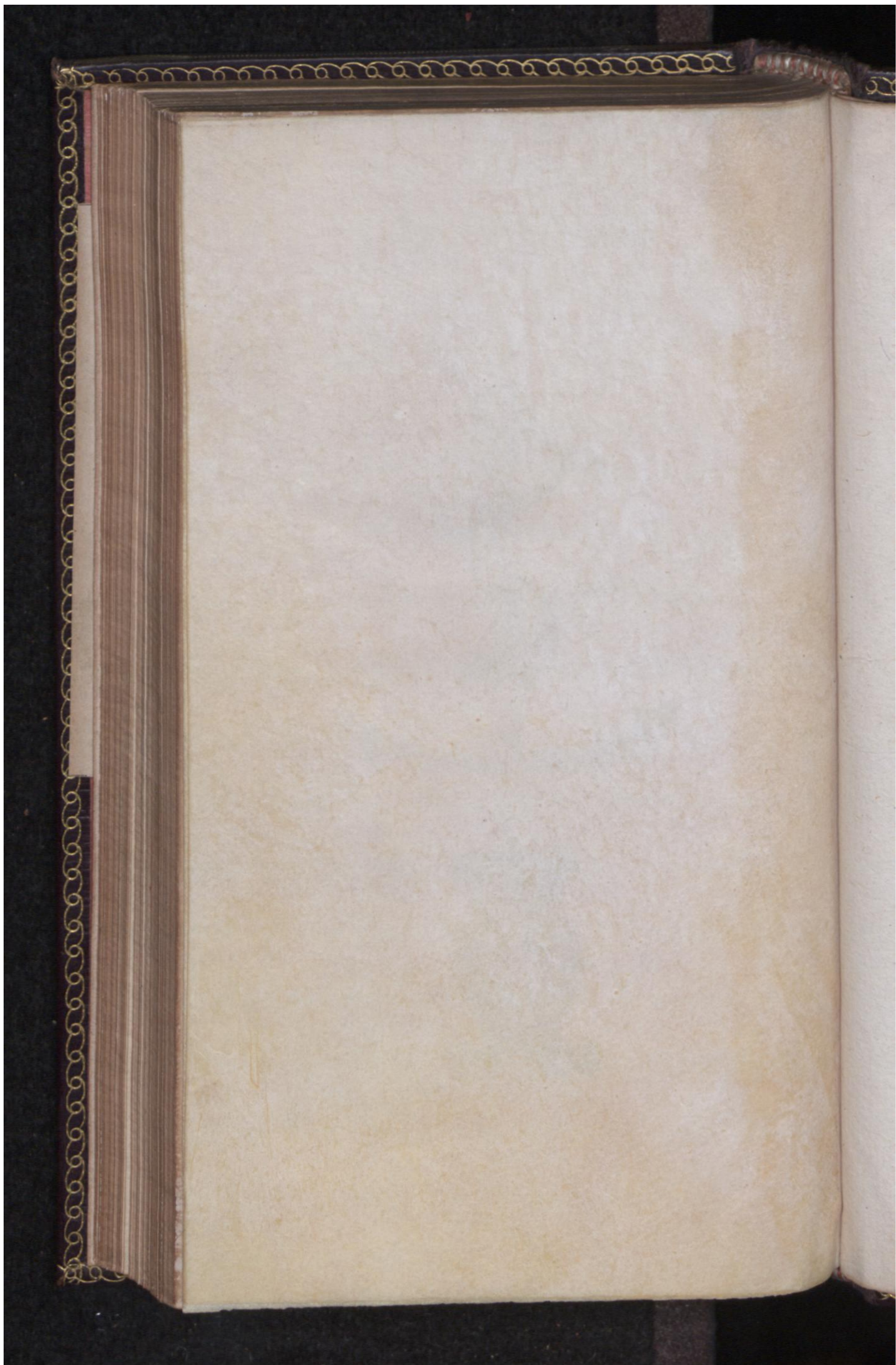

AL
DVS

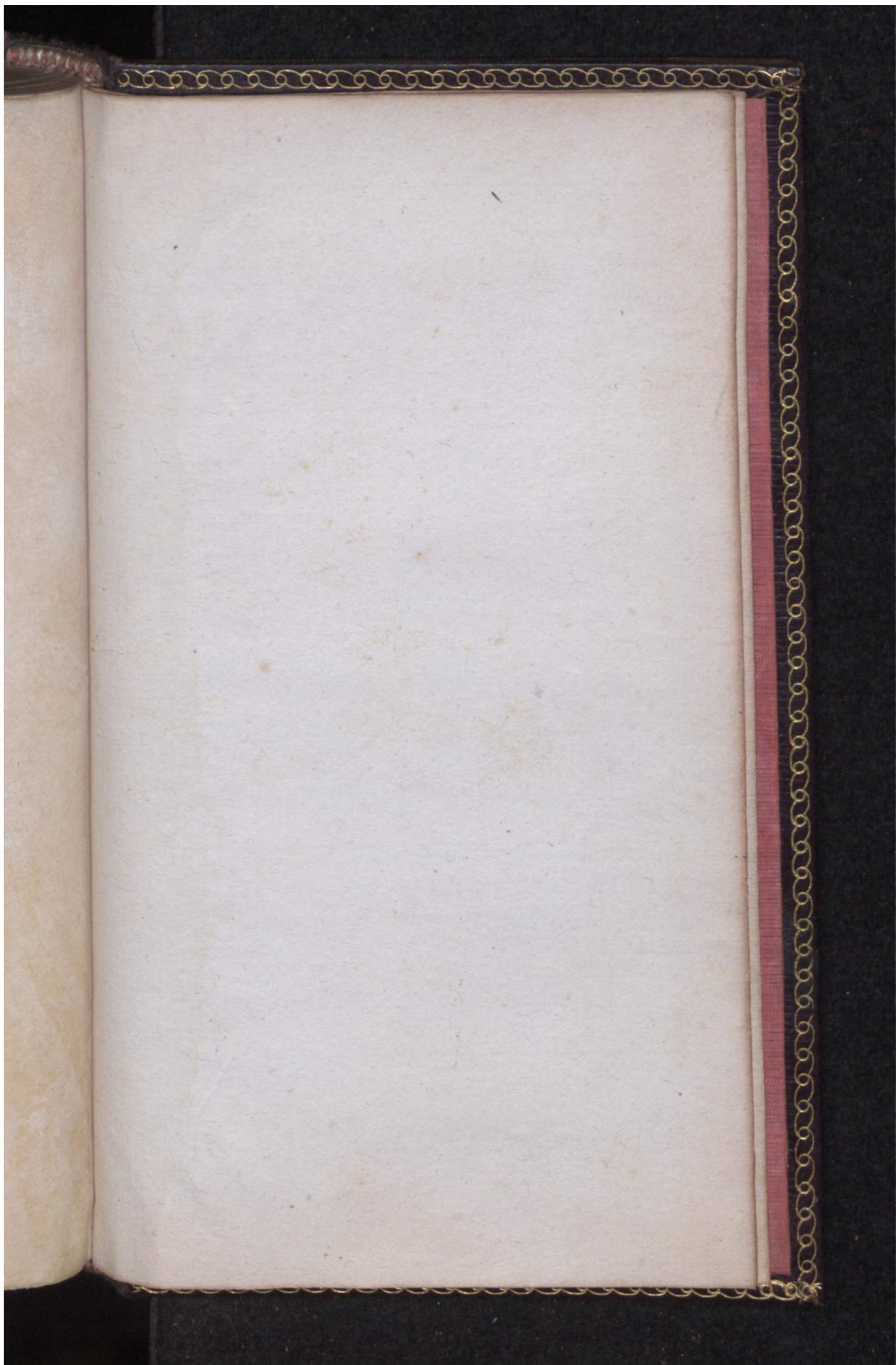

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

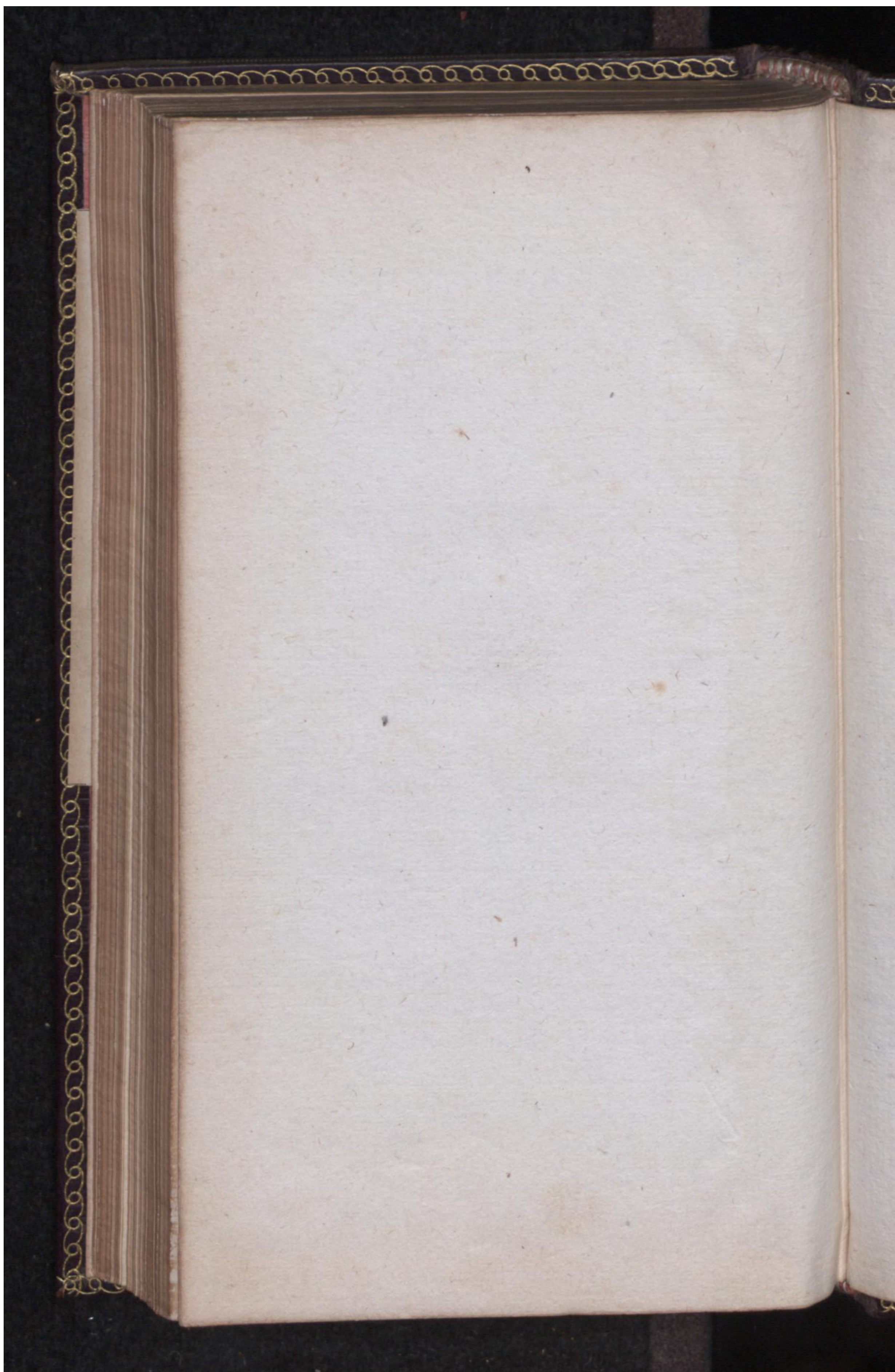

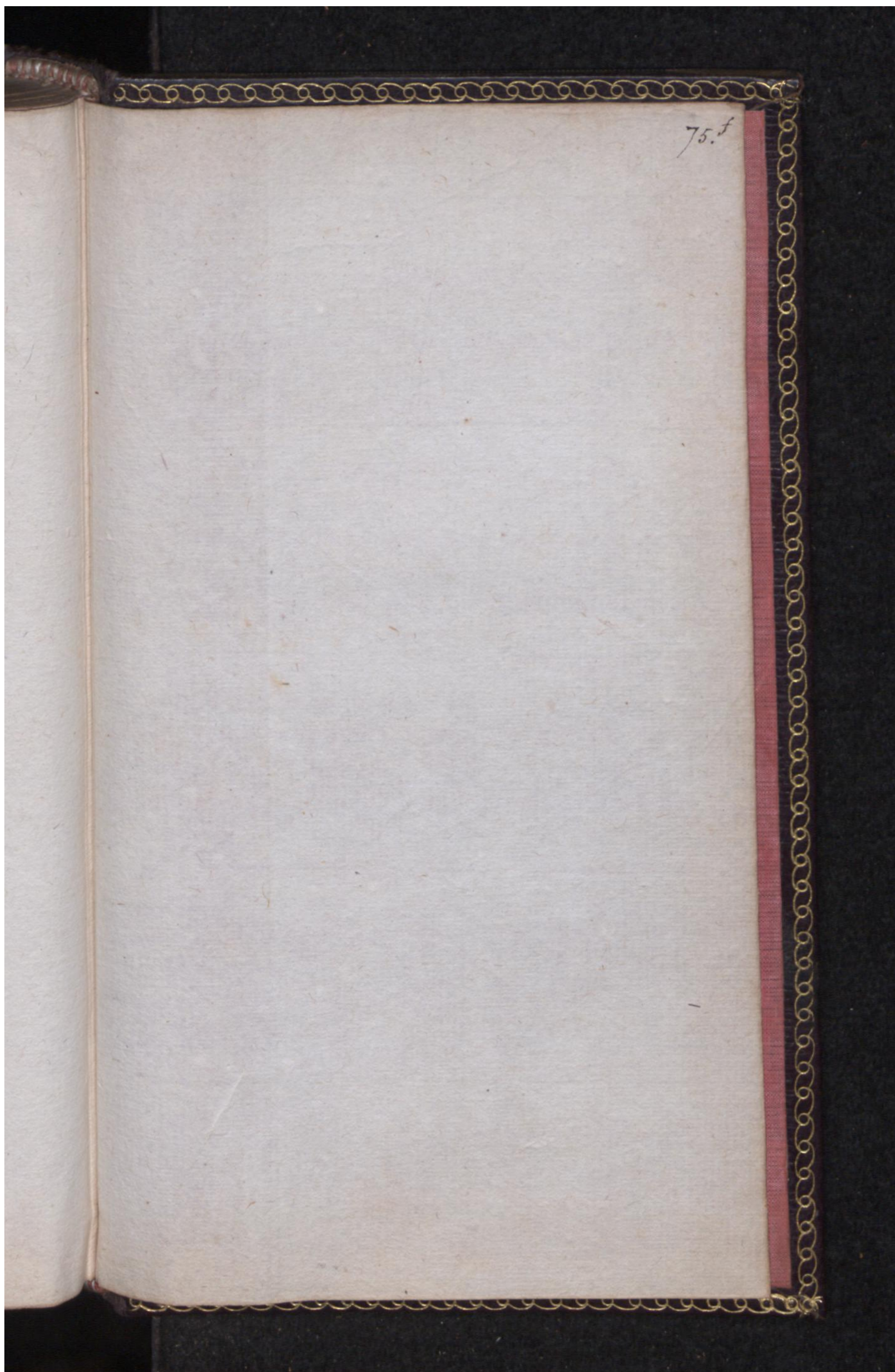

75.f

